

ПРИВАТИЗАЦІЙНИЙ ФОРМАТ – 2011

Приватизація в Україні: сучасні виклики, нові пріоритети 3

ВИКОНАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ

Результати виконання умов договору купівлі-продажу пакета акцій
ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» за підсумками діяльності в 2010 році 4

АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД

Звіт про роботу Фонду державного майна України та хід виконання Державної
програми приватизації у 2010 році 6

ЕКОНОМІЧНА РЕФОРМА: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

О. ПРОЦКІВ. Приватизаційний ресурс: проблеми формування, розподілу
та використання 21

ПОТРЕБУЄ ВИРІШЕННЯ

Д. ЗОРЯ. Особливості приватизації об'єктів, розташованих у прибережних
захисних смугах 26

НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ

К. НАУМІК, О. ЧЕРЕШНЮК. Дослідження галузі електронного урядування в Україні 28

ВИВЧАЄМО ПОПИТ НА ОБ'ЄКТИ ПРИВАТИЗАЦІЇ

Миколаївська область

Об'єкт незавершеного будівництва – автомобільна стоянка № 2 32

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ БІЗНЕСУ

Реєстр юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в березні 2011 року
договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна,
що перебуває в державній власності..... 34

ОФІЦІЙНИЙ ДОКУМЕНТ

Закон України від 7 жовтня 2010 р. № 2591-VI «Про Кабінет Міністрів України»..... 35

Постанова Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2011 р. № 138
«Про затвердження Порядку відрахування до державного бюджету частини
чистого прибутку (доходу) державними унітарними підприємствами
та їх об'єднаннями» 52

Порядок відрахування до державного бюджету частини чистого прибутку (доходу)
державними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями..... 52

Постанова Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2011 р. № 162 «Про внесення
змін до постанов Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 р. № 1734
і від 3 листопада 2010 р. № 999» 53

Зміни, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 р.
№ 1734 і від 3 листопада 2010 р. № 999..... 53

Постанова Кабінету Міністрів України від 17 березня 2011 р. № 258 «Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з приватизації державного майна».....	54
Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з приватизації державного майна	54
Постанова Кабінету Міністрів України від 17 березня 2011 р. № 279 «Про затвердження Порядку надання державної підтримки здійсненню державно-приватного партнерства».....	56
Порядок надання державної підтримки здійсненню державно-приватного партнерства	57
Наказ Фонду державного майна України від 8 лютого 2011 р. № 139 «Про внесення змін до нормативно-правового акта» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 25 лютого 2011 р. за № 235/18973)	58
Рішення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 8 лютого 2011 р. № 129 «Про внесення змін до нормативно-правового акта» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 25 лютого 2011 р. за № 235/18973)	58
Розпорядження Антимонопольного комітету України від 8 лютого 2011 р. № 74-р «Про внесення змін до нормативно-правового акта» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 25 лютого 2011 р. за № 235/18973)	59
Наказ Фонду державного майна України від 8 лютого 2011 р. № 140 «Про визнання таким, що втратив чинність, нормативно-правового акта» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 24 лютого 2011 р. за № 227/18965)	59
Рішення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 8 лютого 2011 р. № 131 «Про визнання таким, що втратив чинність, нормативно-правового акта» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 24 лютого 2011 р. за № 227/18965)	60
Розпорядження Антимонопольного комітету України від 8 лютого 2011 р. № 73-р «Про визнання таким, що втратив чинність, нормативно-правового акта» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 24 лютого 2011 р. за № 227/18965)	60
Наказ Фонду державного майна України від 8 лютого 2011 р. № 141 «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 25 лютого 2011 р. за № 234/18972)	61
Наказ Фонду державного майна України від 22 лютого 2011 р. № 239 «Про внесення змін до Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакетів акцій акціонерних товариств» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 12 березня 2011 р. за № 312/19050)	61
Рішення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 22 лютого 2011 р. № 177 «Про внесення змін до Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакетів акцій акціонерних товариств» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 12 березня 2011 р. за № 312/19050)	62
Розпорядження Антимонопольного комітету України від 22 лютого 2011 р. № 95-р «Про внесення змін до Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакетів акцій акціонерних товариств» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 12 березня 2011 р. за № 312/19050).....	62
Наказ Фонду державного майна України від 22 лютого 2011 р. № 240 «Про внесення змін до Положення про порядок підготовки та проведення відкритих торгів» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 12 березня 2011 р. за № 311/19049).....	63
Наказ Фонду державного майна України від 1 березня 2011 р. № 290 «Щодо внесення змін до наказу ФДМУ від 24.02.06 № 342»	63

Приватизація в Україні: сучасні виклики, нові пріоритети

За 2010 рік від приватизації до Державного бюджету України надійшло 1,003 млрд грн., що в чотири рази більше, ніж у 2008 та 2009 роках.

Поліпшити динаміку приватизаційного фонду, підвищити ефективність приватизаційних процесів і корпоративного управління в 2010 році Фонду державного майна України вдалося завдяки кадровому потенціалу, посиленню виконавської дисципліни та постійному аналізу виконання поточних завдань.

З початку 2011 року в три рази збільшилися надходження до державного бюджету від дивідендів і на чверть – від плати за оренду державного майна.

Загалом план надходжень від приватизації в 2011 році (відповідно до Державного бюджету України на 2011 рік – 10 млрд грн.) буде виконаний уже в I півріччі ц. р. завдяки продажу 92,791 %-го пакета акцій національного оператора зв'язку ВАТ «Укртелеком». Від продажу зазначеного пакета акцій до державного бюджету вже надійшло майже 5,3 млрд грн.

Наразі приватизація стає інструментом підвищення ефективності роботи підприємств, зростання продуктивності праці й довгострокової ресурсної бази у вигляді додаткових податків. Цей процес не тільки дасть змогу одержати ресурс для проведення реформ, але й принесе щорічно в державний бюджет додатково десятки мільярдів гривень.

Перед Фондом державного майна України поставлені завдання щодо активізації приватизаційних процесів, прискорення темпів реформ у сфері приватизації й управління державною власністю. На сьогодні в державній власності перебуває велика кількість збиткових підприємств, тому напрям діяльності щодо приватизації зазначених підприємств визначений як пріоритетний. Прихід ефективного власника на підприємства розблокує процес технічної й технологічної модернізації виробництва, дасть змогу підвищити ефективність праці, а також буде сприяти збільшенню доходів державного бюджету за рахунок надходження податків.

Виконанню поставлених завдань сприятиме невідкладне затвердження нової Державної програми приватизації (далі – Програма), внесення відповідних змін до законодавства та нормативно-правової бази з питань приватизації. Реалізація нової Програми дасть змогу завершити приватизацію в Україні, а відтак процес трансформації державної власності.

Важливою умовою при цьому є гармонізація процесів приватизації зі стратегією розвитку національної економіки та окремих її галузей. Нова Програма розроблена в пакеті з необхідними відповідними змінами до законів з питань приватизації, що врегульовують правову основу її реалізації вже з моменту затвердження.

Прийняття нової Програми та закону про Фонд державного майна України сприятиме створенню умов для підвищення якості приватизації.

Результати виконання умов договору купівлі-продажу пакета акцій ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» за підсумками діяльності в 2010 році

Будівництво установки печі-ковша та машини безперервного лиття заготовок – одне з основних інвестиційних зобов'язань ВАТ

4

Житловий будинок на вул. XXII Партз'їзду, 2в збудовано на виконання житлової програми ВАТ

Спеціальна контрольна комісія Верховної Ради України з питань приватизації на виїзному засіданні, яке відбулося у ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг», дала позитивну оцінку стану виконання зобов'язань за договором купівлі-продажу пакета акцій ВАТ за підсумками діяльності в 2010 році.

Виконання зобов'язань вдалося досягти завдяки співпраці Фонду державного майна України, адміністрації комбінату, власника підприємства, Центрального комітету профспілки трудящих металургійної і гірничодобувної промисловості та профспілкового комітету підприємства.

Проведені протягом 2010 року спільні консультації дали змогу вирішити питання продовження будівництва житла для працівників, забезпечення дотримання соціальних стандартів (з оплати праці, оздоровлення), розроблення методики розрахунку мінімальної заробітної плати працівників комбінату, задіяних в основних цехах.

Загальний обсяг витрат на охорону праці та соціально-побутові цілі ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» у 2010 році становить 196 198,6 тис. грн. З квітня ц. р. на підприємстві підвищено тарифні ставки робітникам та посадові оклади керівникам, фахівцям та службовцям на 7 %, що відповідає вимогам законодавства та договору купівлі-продажу в частині забезпечення належного рівня соціальних стандартів. Житлова програма на 2010 рік виконана в повному обсязі: введено в експлуатацію два житлових будинки на 164 квартири, ведеться будівництво двох нових будинків на 285 квартир (працівники підприємства отримають у 2011 році житло безоплатно).

Виконуються також інші зобов'язання за договором купівлі-продажу щодо соціального

Довідка

Відкрите акціонерне товариство «АрселорМіттал Кривий Ріг» – найбільше підприємство гірничо-металургійного комплексу України з повним металургійним циклом. До його складу входять коксохімічне, гірничо-збагачувальне, металургійне виробництво, шахтоуправління з підземного видобутку руди.

Підприємство спеціалізується на виробництві арматурної сталі і катанки із звичайних та низьколегованих видів сталі, а також агломерату, концентрату, коксу, чавуну, сортового і фасонного прокату, доменного шлаку.

блоку питань. Так, триває програма медичного страхування робітників, завершено будівництво нової поліклініки для обслуговування працівників ВАТ. До кінця 2011 року має бути запроваджена система недержавного пенсійного забезпечення працівників, здійснюється розроблення економічно обґрунтованих нормативів чисельності персоналу комбінату.

Протягом 2010 року на підприємстві здійснені заходи з реконструкції та модернізації виробничих потужностей. У цеху розподілу повітря кисневої станції проведено модернізацію повітророзподільних установок, що дасть змогу додатково одержати технічний кисень та чистий азот, збільшити обсяг товарної продукції і значно знизити енергетичні витрати. Розмір інвестицій, спрямованих на модернізацію у 2010 році, становить 12,2 млн грн.

Наразі здійснюється будівництво установки печі-ковша та машини безперервного лиття заготовок потужністю 1,4 млн тонн сталі на рік, на яке спрямовано в 2010 році 82,3 млн грн. Завершено будівництво комплексу шахти «Східна», на що витрачено 28,6 млн грн.

За словами Голови Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації Євгена Мармазова, аналогів ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» за масштабом виконання інвестиційних зобов'язань серед підприємств України немає.

Рівень соціального партнерства та співпраці власника, працівників комбінату та органів виконавчої влади може бути орієнтиром і для інших підприємств.

За матеріалами веб-сайтів www.spfu.gov.ua та www.arcelormittal.com.ua

Нова поліклініка введена в експлуатацію в серпні 2010 року

Кисневе виробництво, на якому здійснено модернізацію повітророзподільних установок

ЗВІТ

про роботу Фонду державного майна України та хід виконання
Державної програми приватизації у 2010 році***Узагальнені результати роботи Фонду з управління державною власністю та приватизації державного майна за всі роки приватизації та звітний період**

За роки приватизації (з 1992 до 2010) роздержавлено більш як 125 тис. об'єктів. Починаючи з 1992 року в Україні приватизовано 28 608 об'єктів державної форми власності (табл. 1) та 97 278 – комунальної (табл. 2).

Змінено форму власності більш як 106 тис. об'єктів групи А. Мала приватизація сприяла створенню конкурентного середовища у сфері обслуговування та в малому бізнесі. Результати економічного аналізу роботи приватизованих малих підприємств свідчать про те, що значна кількість таких підприємств має позитивну динаміку обсягів виробництва продукції, яка орієнтована на споживчий ринок.

Приватизовано 1 533 об'єкти соціальної сфери (група Ж) державної та комунальної форм власності. Приватизація об'єктів соціальної сфери позитивно впливає як на самі об'єкти, так і на підприємства, на балансах яких вони перебували.

Протягом 1992 – 2010 років приватизовано 5 071 об'єкт незавершеного будівництва (ОНБ) (група Д), а також 13 986 об'єктів, що увійшли до статутних капіталів приватизованих підприємств.

У результаті приватизації державного майна створено вагомий недержавний сектор економіки, основу якого складають понад 11 тис. акціонерних товариств.

За 1992 – 2010 роки від приватизації державного майна надійшло більше ніж 43 млрд грн., від оренди державного майна – 3,6 млрд грн., одержано 4,5 млрд грн. дивідендів, нарахованих на державні акції (паї). Переважну частину цих коштів перераховано до Державного бюджету України, що дало змогу вирішити численні соціальні та економічні завдання.

Протягом 2010 року державну форму власності за участю регіональних відділень (РВ) Фонду державного майна України (далі – Фонд) змінили 189 об'єктів. Місцевими органами приватизації та РВ за угодами з органами місцевого самоврядування змінено форму власності 2 653 комунальних об'єктів.

Законом України «Про Державний бюджет України на 2010 рік» від 27.04.10 № 2154-VI встановлено планове завдання з надходження коштів від приватизації державного майна до державного бюджету в розмірі 6,3 млрд грн.

Фактично за 2010 рік від приватизації державного майна та інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації, надійшло 1,093 млрд грн., які перераховані до спеціального фонду Державного бюджету України в повному обсязі. Загальна сума коштів, одержаних від приватизації об'єктів державної форми власності РВ у 2010 році, становить 134,74 млн грн.

Крім того, від продажу земельних ділянок, які перебувають у державній власності та на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, перераховано 2,198 млн грн.

Протягом 2010 року РВ Фонду від приватизації об'єктів комунальної форми власності одержано і перераховано коштів до відповідних місцевих бюджетів у сумі 73,41 млн грн.

Під час встановлення завдання на 2010 рік передбачалося включення до переліку об'єктів приватизації низки інвестиційно привабливих підприємств з урахуванням зняття мораторію на їх приватизацію.

Однак протягом 10 місяців 2010 року продовжувала діяти заборона на приватизацію стратегічно важливих інвестиційно привабливих підприємств, встановлена Указами Президента України від 06.03.08 № 200/2008 та від 16.05.08 № 449, що призвело до невиконання планів з надходження коштів від приватизації.

Унаслідок неприйняття нової Державної програми приватизації залишилася без змін застаріла нормативна база приватизації, не були вирішені проблемні питання, що виникли за період дії Державної програми приватизації на 2000 – 2002 роки.

Надходження коштів від оренди державного майна до державного бюджету за 2010 рік становлять 606,344 млн грн. при плановому завданні 650 млн грн.

Невиконання завдання зумовлено тим, що у 2010 році було продовжено дію понижувального коефіцієнта 0,45 до орендних ставок за нерухоме державне майно, що не було враховано під час встановлення завдання на звітний період.

Крім того, Законом України «Про внесення змін до деяких законів України щодо спрощення умов ведення бізнесу в Україні» від 15.12.09 № 1759-VI було введено мораторій на збільшення орендної плати для орендарів – суб'єктів малого підприємництва.

З огляду на це Фондом було ініційовано прийняття Урядом рішення про підвищення з липня 2010 року зазначеного коефіцієнта з 0,45 до 0,8. Таке рішення дало змогу частково виправити ситуацію з надходження орендної плати.

Значну увагу Фонд приділяв роботі з орендарями, які несвоєчасно сплачували орендну плату за користування державним майном. Зокрема, до них вживалися штрафні санкції. За 2010 рік надходження пені, неустойок та штрафів за всіма договорами оренди до державного бюджету становлять 7,92 млн грн.

Станом на 01.01.11 до державного бюджету перераховано дивідендів, нарахованих на акції (частки, паї) господарських товариств, які перебувають у державній власності, загальною сумою 251,78 млн грн., тоді як планове завдання на 2010 рік становить 111,40 млн грн.

Підсумки виконання Програми економічних реформ на 2010 – 2014 роки «Заможне суспільство, конкурентна економіка, ефективна держава»

Фондом у 2010 році проведено значну роботу з реалізації завдань Програми економічних реформ на 2010 – 2014 роки (далі – Програма), підготовленої Комітетом з економічних реформ на чолі з Президентом України.

Робочою підгрупою «Приватизація й управління державною власністю» у складі повноважних представників міністерств, науковців та міжнародних експертів, яку очолює Голова Фонду Рябенко О. В., підготовлено розділ «Приватизація й управління державною власністю» Програми, яким передбачено проведення системних реформ у цьому напрямі.

Згідно із зазначеним розділом приватизація як важливий спосіб реалізації системних реформ покликана оптимізувати співвідношення державного і недержавного секторів української економіки і має бути завершена до кінця 2014 року як широкомасштабний проект реформування державної власності.

На першому етапі реформ (до кінця 2010 року) було заплановано: прийняти Закон України «Про Фонд державного майна України»; розробити й затвердити галузеві програми реформування і розвитку стратегічних галузей (або зміни до них) з визначенням термінів, умов і способів приватизації підприємств цих галузей;

переглянути критерії віднесення об'єктів державної власності до таких, що не підлягають приватизації, і прийняти закон з метою істотного зменшення їх кількості;

прийняти зміни до земельного законодавства з метою скорочення термінів виготовлення землепорядкової документації;

прийняти зміни до нормативно-правових актів, що забезпечать прозорість процесу приватизації;

прийняти зміни в галузі управління акціонерними товариствами щодо підвищення захисту інтересів держави під час здійснення корпоративного управління шляхом зниження чинного порога для кворуму з 60 % до 50 % + 1 акція.

* Друкується у скороченому вигляді. Повну версію звіту викладено на офіційному сайті Фонду. – Прим ред.

Таблиця 1

Кількість об'єктів, які змінили державну форму власності в 1992 – 2010 рр., за групами

Регіональне відділення Фонду	1992 – 2009 рр. (з урахуванням дообліку та вилучення)										За 2010 р.										1992 – 2010 рр.																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																															
	Усього					Усього					Усього					Усього					Усього					Усього																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																										
	А	Б, В, Г	Д	Е	Ж	А	Б, В, Г	Д	Е	Ж	А	Б, В, Г	Д	Е	Ж	А	Б, В, Г	Д	Е	Ж	А	Б, В, Г	Д	Е	Ж																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																											
По області:	1 190	516	376	188	48	62	29	24	1	1	1	0	3	1 219	540	377	189	48	65	687	389	150	103	25	20	4	1	1	0	2	0	691	390	151	103	27	20	1 824	1 017	575	137	48	47	9	7	0	1	1	1	0	1 833	1 024	575	138	49	47	4 140	2 870	801	357	43	69	5	3	2	0	0	0	0	4 145	2 873	803	357	43	69	1 235	222	294	657	9	53	3	2	0	1	0	0	0	1 238	224	294	658	9	53	407	169	191	30	6	11	5	4	0	1	0	0	0	412	173	191	31	6	11	1 316	727	380	99	34	76	5	4	0	0	1	0	0	1 321	731	380	99	35	76	479	223	192	47	12	5	2	1	0	0	1	0	0	481	224	192	47	13	5	1 074	370	511	152	7	34	5	3	2	0	0	0	0	1 079	373	513	152	7	34	683	321	230	87	41	4	2	2	0	0	0	0	0	685	323	230	87	41	4	1 658	858	470	253	34	43	4	1	1	0	2	0	0	1 662	859	471	253	36	43	1 535	650	421	208	163	93	28	21	1	4	2	0	0	1 563	671	422	212	165	93	1 081	444	333	213	41	50	17	15	1	1	0	0	0	1 098	459	334	214	41	50	1 453	577	488	161	130	97	7	4	0	0	0	0	3	1 460	581	488	161	130	100	864	426	308	64	11	55	10	8	0	0	1	0	1	874	434	308	64	12	56	846	399	231	148	26	42	3	2	0	0	0	0	1	849	401	231	148	26	43	850	406	298	97	18	31	4	3	0	1	0	0	0	854	409	298	98	18	31	750	262	295	122	44	27	7	7	0	0	0	0	0	757	269	295	122	44	27	1 584	693	556	242	29	64	13	10	0	0	1	2	1 597	703	556	242	30	66	565	218	203	88	10	46	3	3	0	0	0	0	0	568	221	203	88	10	46	586	269	230	73	4	10	0	0	0	0	0	0	0	586	269	230	73	4	10	784	341	307	82	13	41	8	7	0	0	1	0	0	792	348	307	82	14	41	494	230	156	56	44	8	1	1	0	0	0	0	0	495	231	156	56	44	8	644	260	195	136	26	27	4	3	0	1	0	0	0	648	263	195	137	26	27	1 102	438	502	42	106	14	24	17	0	0	0	5	2	1 126	455	502	42	111	16	184	95	51	26	5	7	4	2	0	2	0	0	0	188	97	51	28	5	7	386	214	88	48	16	20	1	0	0	0	0	0	1	387	214	88	48	16	21	Усього...	28 401	13 604	8 832	3 916	993	1 056	207	155	9	13	17	13	28 608	13 759	8 841	3 929	1 010	1 069	1 395	149	1 050	41	143	12	18	5	1	-	10	2	1 413	154	1 051	41	153	14
Усього...	28 401	13 604	8 832	3 916	993	1 056	207	155	9	13	17	13	28 608	13 759	8 841	3 929	1 010	1 069	1 395	149	1 050	41	143	12	18	5	1	-	10	2	1 413	154	1 051	41	153	14																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																

Кількість об'єктів, які змінили комунальну форму власності в 1992 – 2010 рр., за групами

Регіональне відділення Фонду	1992 – 2009 рр. (з урахуванням дообліку та вилучення)						За 2010 р.						1992 – 2010 рр.					
	Усього		У тому числі		Усього		У тому числі		Усього		У тому числі		Усього		У тому числі			
	А	Б, В, Г	Д	Е	Ж	А	Б, В, Г	Д	Е	Ж	А	Б, В, Г	Д	Е	Ж			
По області:																		
Вінницький	1 619	1 530	50	33	2	4	3	0	0	0	0	0	0	1 533	50	33	2	4
Волинський	1 912	1 769	68	36	1	38	6	0	0	0	0	0	0	1 918	68	36	1	38
Дніпропетровський	6 011	5 756	209	28	3	15	93	0	0	0	0	0	0	6 104	209	28	3	15
Донецький	8 623	8 359	152	87	4	21	178	0	3	0	0	0	0	8 801	152	90	4	21
Житомирський	1 615	1 456	145	8	1	5	68	0	0	0	0	0	0	1 683	145	8	1	5
Закарпатський	2 501	2 401	26	53	7	14	38	0	0	0	0	0	0	2 539	26	53	7	15
Запорізький	4 056	3 955	76	10	9	6	40	0	0	0	0	0	0	4 096	76	10	9	7
Івано-Франківський	3 751	3 605	49	68	7	22	88	0	0	0	0	0	0	3 839	49	68	7	22
Київський	2 046	1 908	71	42	7	18	19	0	0	1	0	0	0	2 065	19	42	8	18
Кіровоградський	1 853	1 788	20	38	4	3	76	0	0	0	0	0	0	1 929	20	38	4	3
Луганський	3 698	3 495	145	37	12	9	164	0	2	2	1	0	0	3 862	145	39	14	10
Львівський	10 292	10 013	89	66	65	59	284	0	0	0	0	0	0	10 576	89	66	65	59
Миколаївський	2 658	2 463	133	37	11	14	96	0	1	0	0	0	0	2 754	133	38	11	14
Одеський	3 446	3 226	109	72	20	19	51	0	0	0	0	0	0	3 497	109	72	20	20
Полтавський	2 263	2 153	64	36	6	4	100	0	0	0	0	0	0	2 363	64	36	6	4
Рівненський	1 404	1 356	31	9	1	7	23	0	0	0	0	0	0	1 427	31	9	1	7
Сумський	2 111	2 045	30	24	0	12	74	0	1	0	0	0	0	2 185	30	25	0	12
Тернопільський	2 269	2 215	11	12	3	28	74	0	0	0	0	0	0	2 343	11	12	3	28
Харківський	5 375	5 189	125	37	8	16	245	0	9	0	0	0	0	5 620	125	46	8	16
Херсонський	1 840	1 547	243	38	1	11	21	0	0	0	0	0	0	1 861	243	38	1	11
Хмельницький	1 860	1 751	83	19	1	6	30	0	0	0	0	0	0	1 890	83	19	1	6
Черкаський	1 652	1 477	103	36	17	19	48	0	0	0	0	0	0	1 700	103	36	17	19
Чернівецький	2 553	2 492	4	45	1	11	39	0	0	0	0	0	0	2 592	4	45	1	11
Чернігівський	1 022	887	114	14	2	5	26	0	0	0	0	0	0	1 048	114	14	2	6
м. Києву	11 434	11 119	187	52	60	16	536	0	0	0	0	0	0	11 970	187	52	60	16
в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі	552	532	18	2	0	0	31	0	0	0	0	0	0	583	18	2	0	0
Фонд майна Автономної Республіки Крим	6 209	5 535	322	188	87	77	202	0	1	0	0	0	0	6 411	322	189	87	77
Усього...	94 625	90 022	2 677	1 127	340	459	2 653	0	17	3	5	97 278	2 677	92 650	2 677	1 144	343	464
У тому числі: центральний апарат Фонду	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0

На другому етапі реформ (до кінця 2012 року) передбачається проведення приватизації підприємств стратегічних галузей економіки на основі галузевих програм розвитку та оновленого приватизаційного законодавства.

На третьому етапі реформ (до кінця 2014 року) планується завершення приватизації як широкомасштабного соціально-економічного проекту трансформації державної власності та переорієнтування діяльності Фонду на процес обліку й управління майном державного сектору економіки.

З метою виконання Програми робочою підгрупою «Приватизація й управління державною власністю» спільно з тематичними робочими групами Фонду, утвореними відповідно до наказу від 17.06.10 № 828, було розроблено План-графік реформ за напрямом «Приватизація й управління державною власністю». План-графік 19 липня 2010 року затверджено Віце-прем'єр-міністром України. Для забезпечення виконання затвердженого плану-графіка проведено роботу з організації виконання заходів плану-графіка, що належать до компетенції Фонду, та щомісячного звітування про його виконання Кабінету Міністрів України.

У звітному періоді у Фонді відбулося 9 засідань робочої підгрупи «Приватизація й управління державною власністю», на яких були обговорені питання впровадження першого етапу реформ, розглянуті розроблені законопроекти.

З метою реалізації завдань першого етапу Програми Фондом підготовлено низку важливих законопроектів, а саме:

«Про Державну програму приватизації»;

«Про внесення змін до деяких законів України з питань приватизації»;

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань приватизації та земельних відносин»;

«Про Фонд державного майна України».

За співпраці з Мінекономіки підготовлено два законопроекти:

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо стратегічних галузей економіки»;

«Про внесення змін до деяких законів України з питань приватизації щодо скорочення переліку об'єктів, заборонених до приватизації».

Ці законопроекти були розроблені, узгоджені та в установленому порядку надані на розгляд Кабінету Міністрів України у визначені планом-графіком реформ терміни.

На виконання Плану-графіка реформ за напрямом «Приватизація й управління державною власністю» наказом Фонду від 26.08.10 № 1240 утворено робочу групу, яка здійснює аналіз законодавства з метою недопущення відчуження безпосередньо підприємствами державного сектору економіки майнових об'єктів, що є самостійними об'єктами приватизації.

Таким чином, Фонд та інші центральні органи виконавчої влади, які брали участь у реалізації завдань, визначених Планом-графіком реформ у напрямі «Приватизація й управління державною власністю», доклали значних зусиль для виконання поставлених у 2010 році завдань.

Протягом року підготовлено зміни до законодавства, що регулюють процес приватизації, знято заборону на приватизацію стратегічно важливих підприємств.

У 2011 році планується завершити завдання першого етапу реформ, які не були виконані в повному обсязі у 2010 році.

Діяльність Фонду з ведення Єдиного реєстру об'єктів державної власності

Відповідно до ст. 6 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» від 10.10.06 № 185-V органи державної влади уповноважені здійснювати облік об'єктів державної власності, що перебувають в їх управлінні, контроль за ефективним використанням та збереженням таких об'єктів, забезпечувати надання розпоряднику Єдиного реєстру об'єктів державної власності (далі – Єдиний реєстр) інформації про наявність і поточний стан майна об'єктів державної власності та будь-які зміни стану цього майна.

Діяльність Фонду з ведення Єдиного реєстру ґрунтується на положеннях постанов Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Єдиний реєстр об'єктів державної власності» від 14.04.04 № 467 (зі змінами та доповненнями) та «Про затвердження Методики

проведення інвентаризації об'єктів державної власності» від 30.11.05 № 1121.

Станом на 01.01.11 за даними, наданими Фонду органами державної влади (підсумки проведеної інвентаризації об'єктів державної власності), в Єдиному реєстрі обліковуються:

25,084 тис. юридичних осіб, що діють лише на основі державної власності і належність яких до сфери управління відповідного органу державної влади підтверджена цим органом («визнані»);

664 господарські організації з корпоративними правами держави;

607,413 тис. об'єктів нерухомого майна державних підприємств, установ, організацій;

413,065 тис. об'єктів державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі корпоратизації, але залишилося на їх балансі;

38,885 тис. об'єктів державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, але залишилося на їх балансі.

Управління державною власністю

Аналіз результатів діяльності Фонду з управління державним майном у сфері орендних відносин

Законом України «Про Державний бюджет на 2010 рік» на Фонд покладено відповідальність і контроль за виконанням бюджетного завдання із забезпечення надходження коштів в обсязі 650 млн грн. до державного бюджету за оренду державного майна.

За даними Державного казначейства України, від оренди державного майна до Державного бюджету України за 2010 рік надійшло 606,344 млн грн. Планове завдання виконано на 93,28 %.

Протягом 2010 року органами приватизації на конкурсних засадах було укладено 4 200 договорів оренди державного нерухомого майна.

Згідно з даними інформаційно-пошукової підсистеми «Етап-Оренда» (далі – ІПС «Етап-Оренда») станом на 01.01.11 загальна кількість чинних договорів оренди державного майна, укладених та погоджених органами приватизації, становить 22 794, зокрема:

151 договір оренди цілісних майнових комплексів (ЦМК) державних підприємств;

44 договори оренди ЦМК структурних підрозділів державних підприємств;

18 591 договір оренди нерухомого майна, яке перебуває на балансі державних підприємств;

658 договорів оренди державного нерухомого майна, яке перебуває на балансі господарських товариств;

30 договорів оренди іншого окремого індивідуально визначеного майна, яке перебуває на балансі господарських товариств;

унаслідок здійснюваної до 2004 року політики децентралізації управління орендою державні підприємства є орендодавцями за 3 320 договорами оренди нерухомого майна, погодженими органами приватизації. Переукладення з органами приватизації договорів оренди триває.

З метою виконання плану з надходження плати від оренди державного майна Фонд і його РВ здійснюють постійний контроль за надходженням орендної плати за укладеними договорами оренди.

Для забезпечення вчасного перерахунку орендної плати фахівцями Фонду проведено наради з орендарями державного майна.

Одним з важливих напрямів роботи органів приватизації із забезпечення виконання бюджетних завдань з надходження коштів від оренди державного майна є застосування штрафних санкцій (нарахування пені) до орендарів, які несвоєчасно сплачують орендну плату за користування державним майном, а також систематичне вжиття заходів з погашення заборгованості з орендної плати. За даними ІПС «Етап-Оренда», за 2010 рік надходження пені, неустойок та штрафів за всіма договорами оренди до державного бюджету становлять 7,92 млн грн.

На виконання доручення Кабінету Міністрів України від 20.01.09 № 1552/1/1-09 до листа Фонду від 14.01.09 № 10-16-329 міністерства та відомства у 2010 році продовжували надавати до Фонду перелік об'єктів державного майна, яке перебуває на балансах підпорядкованих їм державних підприємств, тимчасово не задіяне в їх господар-

ській діяльності та яке на думку міністерств може розглядатися як потенційні об'єкти оренди відповідно до вимог чинного законодавства.

На веб-сайті Фонду (рубрика «Оренда державного майна» у підрубриці «Потенційні об'єкти») міститься опрацьований перелік потенційних об'єктів оренди. Цей перелік поновлюється в разі надходження нової інформації про об'єкти оренди.

З метою вдосконалення орендних відносин Фондом підготовлено проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо орендних відносин». Зазначений законопроект передбачає комплекс змін законодавчої бази орендних відносин, спрямованих на вдосконалення організації відносин оренди державного та комунального майна, усунення недоліків, виявлених практикою реалізації законодавчих вимог, конкретизацію об'єктів та суб'єктів регулювання Закону України «Про оренду державного та комунального майна». Зазначений законопроект схвалено Кабінетом Міністрів України і прийнято 19.10.10 Верховною Радою України за основу.

Управління державним майном, що не увійшло у процеси приватизації до статутних капіталів господарських товариств

Фонд систематично здійснює роботу щодо вдосконалення управління державним майном, яке у процесі приватизації не увійшло до статутних капіталів господарських товариств, але залишилося на їх балансі, а також у сфері майнових відносин з організаціями недержавної форми власності, управління об'єктами державної власності, у тому числі відчуження об'єктів державної власності та списання майна.

Зокрема, у сфері управління державним майном, яке не увійшло до статутних капіталів, але залишилося на балансі господарських товариств, РВ Фонду протягом 2010 року постійно здійснювали роботу із забезпечення наповнення підсистеми «Етап-Майно», яка є інформаційним джерелом для наповнення Єдиного реєстру, повною та достовірною інформацією. Станом на 31.12.10 у державній власності перебуває 38 885 об'єктів державного майна, яке не увійшло в процесі приватизації до статутних капіталів господарських товариств, але перебуває на їх балансі.

Протягом 2010 року РВ Фонду реалізовані управлінські рішення щодо 2 868 об'єктів державного майна, зокрема:

- приватизовано – 466;
- передано в оренду – 82;
- передано в комунальну власність – 1 115;
- передано господарським товариствам на умовах договору зберігання – 317;
- передано до сфери управління міністерств та інших органів виконавчої влади – 17;
- списано – 165;
- інші управлінські рішення (знято з балансу на підставі свідчення на право власності малоквартирні житлові будинки, відшкодовано збитки тощо) – 706 об'єктів.

Проведено вибіркові перевірки в межах контролю за збереженням та належним використанням щодо 7 157 об'єктів. При цьому повторно перевірено 6 750 об'єктів.

У сфері відчуження державного майна за результатами роботи згідно з Порядком відчуження об'єктів державної власності, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку відчуження об'єктів державної власності» від 06.06.07 № 803 (зі змінами і доповненнями), Фондом у 2010 році за поданням відповідних суб'єктів управління надано згоду 44 суб'єктам господарювання на відчуження 134 об'єктів державної власності за умови продажу таких об'єктів виключно на аукціоні.

Незалежна оцінка вартості майна (початкова вартість), на яке надано погодження на відчуження, становить 256,206 млн грн. (з урахуванням ПДВ).

З метою реалізації положень постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Порядку відчуження об'єктів державної власності» від 02.03.10 № 220 Фондом за участю Мінекономіки було розроблено та затверджено спільним наказом від 30.06.10 № 905/773 Порядок погодження змін умов продажу, включаючи початкову вартість, на повторному аукціоні (зарєстровано в Міністерстві юстиції України 21.08.10 за № 726/18021).

У сфері списання об'єктів державної власності відповідно до вимог Порядку списання об'єктів державної власності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України «Про відновлення дії постанови Кабінету Міністрів України від 24 грудня 2004 р. № 1742 та внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України» від 08.11.06 № 1314, опрацьовано документи щодо списання державного майна 35 суб'єктів господарювання, за результатами розгляду яких:

надано згоду на списання державного майна 22 суб'єктам господарювання;

повернуто документи на доопрацювання дев'ятьом суб'єктам господарювання;

надано роз'яснення щодо випадків надання погодження на списання державного майна та повернуто документи, оскільки порушені в них питання не належать до повноважень Фонду, чотирьом суб'єктам господарювання.

З метою вдосконалення процедури відчуження та списання суб'єктами господарювання об'єктів державної власності, розширення сфери застосування Порядку списання об'єктів державної власності, а також приведення Порядку відчуження об'єктів державної власності у відповідність до норм та вимог чинних законодавчих актів України був підготовлений проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Порядку відчуження об'єктів державної власності та Порядку списання об'єктів державної власності». Зазначений проект доопрацьовується з урахуванням зауважень та пропозицій заінтересованих органів.

Для врегулювання питань майнових відносин з організаціями недержавної форми власності на виконання Плану забезпечення реалізації постанови Верховної Ради України «Про запровадження мораторію на виселення творчих спілок» від 21.10.09 № 1653, схваленого на засіданні Кабінету Міністрів України 11.11.09, Фондом було розроблено проект Закону України «Про внесення змін до статті 9 Закону України «Про професійних творчих працівників та творчі спілки» щодо переважного права творчих спілок на укладання договору найму приміщень державної або комунальної власності. Зазначений законопроект схвалено Кабінетом Міністрів України та 24.09.10 внесено до Верховної Ради України. Верховна Рада України 30.11.10 ухвалила законопроект у першому читанні.

На виконання підпункту 4 пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України «Про заходи щодо упорядкування державних, у тому числі адміністративних послуг» від 17.07.09 № 737 (зі змінами і доповненнями) було розроблено Стандарт адміністративної послуги з оформлення права власності на нерухоме майно, яке передається творчим спілкам, затверджений наказом Фонду від 22.12.10 № 1902.

З метою виконання завдань плану-графіка реформ щодо недопущення відчуження безпосередньо підприємствами державного сектору економіки майнових об'єктів, які є самостійними об'єктами приватизації, а також упровадження концептуальних засад забезпечення реалізації національних інтересів у сфері приватизації в частині запровадження механізму реалізації надлишкового нерухомого майна, закріпленого на праві оперативного управління та господарського відання, виключно через органи приватизації з поверненням одержаних коштів суб'єктам господарювання Фондом розроблено проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відчуження майна суб'єктів господарювання державного сектору економіки». Зазначений законопроект доопрацьовано із заінтересованими міністерствами та направлено до Міністерства для проведення правової експертизи та надання відповідних висновків.

Управління державними корпоративними правами

Структура корпоративних прав держави

Станом на 01.01.11 в Реєстрі корпоративних прав держави обліковується 664 господарських товариства, у статутному капіталі яких є державна частка.

Уряд України, Фонд, міністерства та інші центральні та місцеві органи виконавчої влади здійснювали управління корпоративними правами держави у 560 відкритих та закритих акціонерних товариствах, 75 товариствах з обмеженою відповідальністю та 29 національних акціонерних компаніях (НАК) і державних холдингових компаніях (ДХК), створених спеціальними рішеннями Президента та Уряду України.

Із загальної кількості господарських товариств 290 (43,7 % загальної кількості) мають у статутному капіталі державну частку понад 50 %, яка дає державі право контролю за їх діяльністю (далі – контрольний пакет), з них 151 (21,7 %) мають державну частку 100 %; 176 (26,5 %) мають державну частку в статутному капіталі розміром від 25 до 50 % (блокуючий пакет); 198 (29,8 %) менш як 25 %.

Крім того, з них 110 акціонерних товариств засновані міністерствами в процесі корпоратизації державних підприємств, та функції з управління цими товариствами здійснюють засновники – міністерства (зазначені акціонерні товариства не подають до Фонду фінансової та статистичної звітності); 57 господарських товариств (8,6 % загальної кількості) мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, з яких 45 мають у статутному капіталі контрольний пакет акцій.

Фонд та його РВ здійснюють управління 536 об'єктами з корпоративними правами держави (80,7 % загальної кількості), з них з державною часткою від 50 до 100 % статутного капіталу – 169 об'єктів.

Міністерства й інші центральні та місцеві органи виконавчої влади здійснюють управління корпоративними правами 128 (19,3 %) господарських товариств.

Загальну кількість пакетів акцій (часток, паїв), що належать державі у статутному капіталі господарських товариств, станом на 01.01.11 порівняно з кількістю таких пакетів акцій (часток, паїв) станом на 01.01.10 наведено в табл. 3.

Таблиця 3

Господарські товариства	Пакети акцій (часток, паїв), що належать державі у статутних капіталах господарських товариств									
	Усього		До 10 %		10 – 25 %		25 – 50 %		50 – 100 %	
	на 01.01.10	на 01.01.11	на 01.01.10	на 01.01.11	на 01.01.10	на 01.01.11	на 01.01.10	на 01.01.11	на 01.01.10	на 01.01.11
ВАТ, створені в процесі приватизації та корпоратизації	434	367	82	72	71	57	135	114	146	124
Холдингові, державні акціонерні та національні акціонерні компанії	31*	29*	0	0	0	0	0	0	31	29
Акціонерні товариства, створені за участю Фонду	91	83	27	28	11	11	37	30	16	14
Товариства з обмеженою відповідальністю	77	75	13	10	19	20	26	25	19	20
Акціонерні товариства, які перебувають на обліку інших органів виконавчої влади	118	110	0	0	0	0	8	7	110	103
Разом...	751	664	122	110	101	88	206	176	322	290

* У тому числі 18 холдингових компаній, які перебувають на обліку інших органів виконавчої влади.

Частка власності держави у статутному капіталі усіх господарських товариств, управління якою здійснюють суб'єкти управління (у тому числі Фонд), за номінальною вартістю пакетів акцій на 01.01.11 становить 43,28 млрд грн., з них НАК і ДХК – 20,54 млрд грн. (47,5 %) загальної вартості. Частка власності держави у статутному капіталі господарських товариств, управління якою здійснює Фонд (з урахуванням НАК і ДХК – 0,14 млрд грн.), становить 5,56 млрд грн. (12,8 %). Номінальна вартість державної частки акціонерних товариств, заснованих міністерствами в процесі корпоратизації державних підприємств, становить 17,32 млрд грн. (40,0 %).

Здійснюючи управління корпоративними правами 536 об'єктів, Фонд та його РВ мають у підпорядкованні господарські товариства, частка власності держави в статутному капіталі яких становить 5,56 млрд грн. Водночас безпосередньо Уряд і міністерства управляють

корпоративними правами лише 128 об'єктів, частка власності держави у статутному капіталі яких становить 37,72 млрд грн., або понад 87,2 % сумарної вартості державної частки у статутних капіталах господарських товариств. Протягом порівняльного періоду загальна вартість корпоративних прав, управління якими здійснює Фонд (без урахування НАК і ДХК), зменшилася на 0,79 млрд грн.

Відповідно до вимог Закону України «Про акціонерні товариства» від 17.09.08 № 514-VI щодо існування акцій товариств виключно в бездокументарній формі Фондом було забезпечено участь представника держави на загальних зборах акціонерів. На зборах акціонерів 18 акціонерних товариств були ухвалені рішення про переведення акцій товариств з документарної форми у бездокументарну.

Одним із основних напрямів роботи Фонду щодо управління державними корпоративними правами у відкритих акціонерних товариствах є забезпечення ефективного функціонування наглядових рад в корпоративному секторі економіки.

Наглядова рада акціонерного товариства є органом, що здійснює захист прав акціонерів товариства, і в межах компетенції, визначеної статутом, контролює та регулює діяльність виконавчого органу. Згідно із Законом України «Про господарські товариства» створення наглядової ради є обов'язковим, у разі її відсутності (у товаристві з кількістю акціонерів – власників простих акцій менше ніж 50) передбачені цим законом повноваження здійснюються загальними зборами.

Фонд здійснює постійний контроль стану виконання заходів щодо забезпечення погашення заборгованості із заробітної плати працівникам акціонерних товариств, у статутному капіталі яких державна частка перевищує 50 %, та своєчасності виплати заробітної плати на підпорядкованих підприємствах.

Створено реєстр підпорядкованих господарських товариств, які мають заборгованість із заробітної плати, щодо яких здійснюється щомісячний та щотижневий моніторинг зі стану погашення заборгованості.

На виконання доручень Кабінету Міністрів України щодо урегулювання питань погашення заборгованості із виплати заробітної плати на засіданнях постійно діючої Комісії з проведення фінансово-економічного аналізу господарської діяльності підприємств заслуховуються звіти керівників господарських товариств, які мають заборгованість із виплати заробітної плати та перед Пенсійним фондом України. Протягом 2010 року органами приватизації було проведено 46 засідань цієї комісії, на яких заслухано звіти керівників 92 товариств. На виконання постанови Кабінету Міністрів України «Про посилення контролю за погашенням заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат» від 12.08.09 № 863 наказом Фонду від 03.09.09 № 1399 створено тимчасову комісію з питання погашення заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат. Аналогічні тимчасові комісії створено і в РВ Фонду. Протягом 2010 року проведено 111 засідань зазначеної комісії, за результатами яких 50 керівників попереджені про персональну відповідальність.

На сьогодні триває робота з аналізу діяльності органів управління господарських товариств у напрямі підвищення ефективності управління підприємствами та вживаються вичерпних заходів для забезпечення ліквідації заборгованості із виплати заробітної плати на підпорядкованих органам приватизації підприємствах.

Діяльність Фонду з удосконалення системи управління корпоративними правами держави

Одним із ключових питань у сфері корпоративного управління залишається питання вдосконалення та узгодження положень законодавства. З цією метою Фонд розробив проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження базового нормативу відратування частки прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів за результатами фінансово-господарської діяльності у 2009 році господарських товариств, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави» від 22.03.10 № 274.

Фондом здійснюється робота з підвищення ефективності управління державними корпоративними правами в акціонерних товариствах та контроль фінансової діяльності цих товариств, зокрема:

проводиться аналіз діяльності наглядових рад ВАТ та моніторинг рішень, ухвалених наглядовими радами;

проводиться аналіз персонального складу наглядових рад ВАТ з метою залучення до роботи осіб виключно з числа фахівців, які пройшли навчання, отримали сертифікати на право здійснення функцій з управління корпоративними правами та мають досвід у цій сфері діяльності;

здійснюється оцінка виконання представниками держави функцій з управління корпоративними правами держави в господарських товариствах, у статутному капіталі яких державна частка перевищує 50 %, відповідно до Основних критеріїв, затверджених наказом Фонду від 29.01.08 № 121;

здійснюється оцінка управління об'єктами державної власності відповідно до Критеріїв ефективності управління корпоративними правами держави, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19.06.07 № 832. Результати оцінки цюкварталу надаються Міністерству економіки для узагальнення і прийняття управлінських рішень;

готуються та проводяться спільні засідання Комісії з проведення фінансово-економічного аналізу господарської діяльності відкритих акціонерних товариств та Комісії з проведення атестації керівників господарських товариств з державною часткою понад 50 %;

з метою підвищення якості управлінського контролю даються доручення відповідальним представникам держави в органах управління господарських товариств;

з метою підвищення кваліфікації посадових осіб господарських товариств у сфері корпоративного управління протягом 2010 року організовано та проведено 8 навчальних семінарів, зокрема, 6 семінарів за програмою «Корпоративний секретар», в якому взяли участь 87 представників господарських товариств, які виконують функції корпоративних секретарів в акціонерних товариствах. Після закінчення семінару слухачі склали кваліфікаційний іспит, за результатами якого отримали свідоцтва державного зразка про проходження навчання за даною програмою та сертифікати на право на управління корпоративними правами.

У зв'язку з набранням чинності Законом України «Про акціонерні товариства» для посадових осіб та власників акціонерних товариств та холдингових компаній з метою підвищення їх професіоналізму та рівня обізнаності у сфері корпоративного управління організовано та проведено два семінари-практикуми на теми «Організація кумулятивного голосування в АТ: як реалізувати вимоги нового законодавства» та «Приведення статуту та інших внутрішніх нормативних документів АТ у відповідність до вимог нового законодавства України», на яких навчалось 39 представників акціонерних товариств.

Крім того, у минулому році було проведено два семінари, організовані Фондом у рамках Консультаційного проекту Уряду Німеччини з питань приватизації, за програмою «Проблемні питання управління корпоративними правами держави. Закон України «Про акціонерні товариства». У цих семінарах з метою підвищення кваліфікації у сфері управління корпоративними правами держави взяли участь 76 фахівців Фонду.

З метою забезпечення потреб діяльності та розвитку товариства, виконання його зобов'язань, включаючи зобов'язання щодо сплати податків та обов'язкових платежів, складається фінансовий план. Усього підлягають погодженню (затвердженню) у 2011 році фінансові плани 72 товариств. У стадії погодження (затвердження) на 01.01.11 перебувають 6 фінансових планів.

Стан перерахування дивідендів до Державного бюджету України

Відповідно до помісячного розпису доходів загального фонду Державного бюджету України на 2010 рік, розробленого Міністерством фінансів України, планове завдання на 2010 рік з надходження дивідендів, нарахованих на акції (частки, паї) господарських товариств, які перебувають у державній власності, становить 111,40 млн грн.

Згідно з інформацією, наданою Державним казначейством України, станом на 01.01.11 до бюджету перераховано дивідендів, нарахованих на акції (частки, паї) господарських товариств, які перебувають у державній власності, на суму 251,78 млн грн. Виконання річного плану з надходження дивідендів за 2010 рік становить 226,02 %.

Діяльність Фонду щодо здійснення державного регулювання оціночної діяльності

Здійснення організаційного та нормативно-правового забезпечення оцінки майна

З метою вдосконалення законодавства про оцінку та оціночну діяльність щодо підвищення якості державного та громадського регулювання оціночної діяльності у Фонді утворено міжвідомчу робочу групу, до складу якої увійшли кваліфіковані спеціалісти з оцінки майна, народні депутати. Робочою групою розроблено концепцію проекту змін до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» та інших законодавчих актів, яку найближчим часом буде подано до Кабінету Міністрів України.

З метою вдосконалення нормативно-правових актів з питань оцінки майна протягом 2010 року підготовлено та затверджено накази Фонду:

«Щодо звичайної ціни послуг на виконання робіт і послуг з оцінки майна, земельних ділянок та об'єктів аукціону» від 27.01.10 № 97;

«Щодо проведення перевірок навчальних закладів, які уклали з ФДМУ угоди про співробітництво з професійної підготовки оцінювачів» від 11.02.10 № 190;

«Про внесення змін до Порядку складання актів оцінки пакетів акцій відкритих акціонерних товариств під час їх продажу на конкурентних засадах (крім продажу на конкурсах)» від 31.05.10 № 712;

«Щодо затвердження стандарту надання адміністративної послуги з видачі сертифіката суб'єкта оціночної діяльності» від 30.06.10 № 906;

«Щодо затвердження стандарту надання адміністративної послуги щодо ведення Державного реєстру суб'єктів оціночної діяльності» від 30.06.10 № 907;

«Щодо затвердження стандарту надання адміністративної послуги ФДМУ з реєстрації фізичних осіб (оцінювачів) в Державному реєстрі оцінювачів» від 01.07.10 № 912;

«Щодо заходів, спрямованих на недопущення зриву термінів виконання робіт з оцінки майна» від 06.09.10 № 1295;

«Щодо укладання договору на проведення оцінки об'єкта аукціону» від 13.12.10 № 1853.

Також підготовлені інструктивні листи:

«Щодо роз'яснення деяких питань порядку оцінки земельних ділянок, що проводиться з метою внесення їх до статутного капіталу господарських товариств» від 11.05.10 № 10-36-5542;

«Щодо проведення оцінки об'єктів, що підлягають приватизації, разом із земельними ділянками державної власності» від 24.06.10 № 10-36-8103;

«Про надання роз'яснень з проведення стандартизованої оцінки пакетів акцій» від 13.07.10 № 10-36-9058;

«Щодо застосування індексів зміни ринкової вартості будівельно-монтажних робіт, продукції промислового виробництва під час проведення оцінки нерухомого майна» від 20.07.10 № 10-36-9470;

«Щодо вдосконалення навчального процесу оцінювачів» від 03.11.10 № 10-36-14983.

Роботи, виконані Фондом з оцінки майна

Відповідно до вимог Методики оцінки майна, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 10.12.03 № 1891 (зі змінами), фахівці Фонду здійснювали стандартизовану оцінку початкової вартості пакетів акцій ВАТ для продажу їх через організаторів торгівлі цінними паперами (крім міжнародних фондових ринків), на відкритих грошових регіональних аукціонах, спеціалізованих аукціонах за грошові кошти та за конкурсом.

Зокрема, станом на 01.01.11 складено 17 актів оцінки пакета акцій для продажу за конкурсами і 23 – для продажу через організаторів торгівлі цінними паперами.

За звітний період усього прорецензовано 387 звітів про оцінку майна, а саме:

362 звіти про оцінку об'єктів у матеріальній формі;

23 звіти про оцінку державних пакетів акцій, ЦМК та об'єктів у нематеріальній формі;

2 звіти про оцінку прав на об'єкти інтелектуальної власності.

Відповідно до вимог ст. 7 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності та виконавців робіт із землеустрою, затвердженого наказом Фонду від 25.11.03 № 2100, Фонд здійснював відбір суб'єктів оціночної діяльності з метою проведення робіт з оцінки об'єктів приватизації. Протягом 2010 року було проведено 22 засідання конкурсної комісії Фонду щодо відбору суб'єктів оціночної діяльності з метою оцінки 38 об'єктів приватизації.

За результатами проведених у Фонді конкурсів протягом звітнього періоду підготовлено близько 250 документів (договорів на проведення робіт з оцінки майна, змін до зазначених договорів, актів приймання-передавання робіт, актів остаточного розрахунку з суб'єктами оціночної діяльності).

Облік робіт з оцінки майна

На виконання положень ст. 23 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», з метою вдосконалення контролю за проведенням оцінки державного майна до електронної бази даних уведено 3 261 інформаційне повідомлення про звіти з оцінки майна, погоджені, затверджені або прийняті РВ Фонду, а також інформацію про 113 звітів з оцінки комунального майна, погоджених, затверджених або прийнятих органами місцевого самоврядування.

За даними Автоматичної підсистеми «Рецензент», у 2010 році на ринку оцінки державного майна працювали 964 суб'єкти оціночної діяльності – суб'єкти господарювання.

Згідно зі ст. 13 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» спеціалістами-рецензентами РВ та центрального апарату Фонду проведено рецензування 8 098 звітів про оцінку державного майна. Виявлено 556 звітів (6,87 % загальної кількості) про оцінку державного майна, які мали значні недоліки й потребували доопрацювання. Негативну рецензію отримав 51 звіт (0,63 %).

Ведення Державного реєстру суб'єктів оціночної діяльності та Державного реєстру оцінювачів

Відповідно до Положення про порядок видачі сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду від 14.03.02 № 479, здійснюється приймання документів від суб'єктів господарювання з метою видачі сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності.

За звітний період було видано 1 029 сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності (зокрема 516 юридичним особам та 513 фізичним особам – підприємцям) та підготовлено 188 наказів про анулювання 268 сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності.

На підставі протокольних рішень Екзаменаційної комісії з проведення іспитів на отримання кваліфікаційних свідоцтв оцінювачів протягом 2010 року Фондом оформлено 344 кваліфікаційних свідоцтва оцінювача.

Відповідно до Порядку реєстрації фізичних осіб у Державному реєстрі оцінювачів, затвердженого наказом Фонду від 19.12.01 № 2355 та зареєстровано в Міністерстві юстиції України 28.12.01 за № 1092/6283, Фонд здійснює реєстрацію фізичних осіб (оцінювачів) у Державному реєстрі оцінювачів (ДРО) за напрямками і спеціалізаціями оцінки майна на підставі відповідних базових кваліфікаційних документів оцінювачів.

За звітний період Фондом підготовлено 573 свідоцтва про реєстрацію в ДРО, накази про анулювання 272 свідоцтв про реєстрацію в ДРО та введено дані до ДРО про підвищення кваліфікації 3 124 оцінювачів та 340 нових оцінювачів.

Згідно зі ст.14 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» професійна підготовка оцінювачів складається з навчання за програмами базової підготовки та підвищення кваліфікації. Фонд постійно здійснює контроль за додержанням оцінювачами вимог чинного законодавства у частині обов'язкового проходження курсів за програмою підвищення кваліфікації раз на два роки. Невиконання оцінювачами цієї вимоги є підставою для призупинення Фондом дії кваліфікаційних свідоцтв оцінювачів. Так, наказами Фонду протягом звітнього року призупинено дію 936 кваліфікаційних свідоцтв оцінювача фізичним особам, які вчасно

не пройшли навчання за програмою підвищення кваліфікації та не подали копії відповідних посвідчень до Фонду.

У 2010 році наказами Фонду поновлено дію 445 кваліфікаційних свідоцтв оцінювача на підставі поданої інформації про підвищення кваліфікації за відповідними напрямками оцінки майна.

Діяльність Наглядової ради та інформування громадськості з питань оціночної діяльності

Відповідно до вимог ст. 21 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» та на підставі Порядку роботи Наглядової ради з питань оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду від 08.05.02 № 791, створена Наглядова рада з питань оціночної діяльності (далі – Наглядова рада).

Мета створення Наглядової ради полягає у колегіальному вирішенні питань щодо видачі суб'єктам оціночної діяльності – суб'єктам господарювання сертифікатів, анулювання сертифікатів, забезпечення прозорості в питаннях державного регулювання оціночної діяльності, підвищення професійного рівня суб'єктів оціночної діяльності.

У 2010 році фахівцями Фонду підготовлено та проведено 8 засідань Наглядової ради, в тому числі спільне засідання Наглядової ради Фонду та Наглядової ради з питань експертної грошової оцінки земельних ділянок Державного комітету України із земельних ресурсів, яке відбулося 09.09.10.

Протягом 2010 року на засіданнях Наглядової ради були ухвалені рішення стосовно 11 нормативно-правових актів з оцінки майна та оціночної діяльності.

Згідно з рішенням Наглядової ради від 01.07.10 (протокол № 46) створено постійно діючі спеціалізовані комітети з числа представників Наглядової ради за напрямками:

Комітет з питань удосконалення законодавства, методології та стандартизованої оцінки;

Комітет з питань удосконалення професійної підготовки оцінювачів;

Комітет з питань рецензування та експертизи звітів;

Дисциплінарний комітет з питань професійної етики.

Рішенням Наглядової ради затверджено регламент та положення про порядок роботи комітетів Наглядової ради.

У 2010 році на засіданнях Наглядової ради розглянуто 45 скарг щодо професійної оціночної діяльності 48 суб'єктів оціночної діяльності.

Підготовка підприємств до приватизації

Вивчення попиту потенційних покупців на об'єкти приватизації та аналіз фінансового стану підприємств до прийняття рішення про їх приватизацію

З метою вивчення попиту потенційних покупців Фонд протягом звітнього періоду проводив роботу щодо збирання, опрацювання та оприлюднення економічної інформації, яка характеризує фінансово-майновий стан 9 підприємств груп В, Г, а саме: ВАТ «ДХК «Спецшахтобудіння», ВАТ «Трест «Донецькшахтопроходка», ДП «Виробниче об'єднання «Знамя», ДСК «Керченська паромна переправа», ДНВП «Електронмаш», Дніпродзержинське ДП «Екоантілід», ДП «Світловодський комбінат твердих сплавів і тугоплавких металів», ДП «Київ-пассервіс», ПАТ «Новогорлівський машинобудівний завод».

Станом на 01.01.11 існує попит з боку українських інвесторів лише на два державних підприємства: «Виробниче об'єднання «Знамя» (група В) та «Київпассервіс» (група Г). Основні чинники, які вплинули на вибір саме цих підприємств – виробничий потенціал та наявні потужності.

З метою прийняття відповідних управлінських рішень та згідно з Положенням про порядок здійснення аналізу фінансового стану підприємств, що підлягають приватизації, затвердженим спільним наказом Міністерства фінансів та Фонду від 26.01.01 № 49/121, протягом 2010 року здійснено аналіз фінансового стану семи підприємств, які перебували на етапі прийняття рішення про приватизацію. За результатами фінансового аналізу надано відповідні висновки: три підприємства (ДП «Світловодський комбінат твердих сплавів і тугоплавких металів», ДНВП «Електронмаш» та ПАТ «Новогорлівський машинобудівний завод») є достатньо привабливими (мають задовільний фінансовий стан).

На виконання пункту 10 Заходів Фонду щодо реалізації Указу Президента України «Про організаційні заходи з підготовки об'єктів права державної власності до приватизації» від 19.03.02 № 267, затверджених наказом Фонду від 27.06.02 № 1138 (зі змінами та доповненнями), протягом звітного періоду здійснено аналіз фінансового стану за спрощеною схемою та надано відповідні висновки щодо 23 підприємств.

Результати аналізу свідчать, що 11 сільськогосподарських підприємств (ДП «Чайка», ДП «Малинська насіннева база «Сортнасінне-овоч», ДП «Сільськогосподарське підприємство «Ювілейне», ДП «Городенківське сільськогосподарське підприємство по племінній справі у тваринництві», ДП «Черкаський консервний комбінат», ДП «Волинське облплемпідприємство», Державне підприємство матеріально-технічного забезпечення «Агропромтехпостач», ДП «Лік трави», ДП «Грузинське», ДП «Плодовод», ДП «Сільськогосподарське підприємство «Маслівське») є достатньо інвестиційно-привабливими. (мають задовільний фінансовий стан). Решта підприємств мають незадовільний фінансовий стан.

Передприватизаційна підготовка та підготовка підприємств до продажу

На виконання доручень Кабінету Міністрів України від 18.07.05 № 41336/12/1-04 та від 15.04.08 № 41336/39/1-04 щодо прискорення роботи з передприватизаційної підготовки підприємств та щоквартального інформування Кабінету Міністрів України здійснюється постійний моніторинг з питань передприватизаційної підготовки підприємств.

На виконання Державної програми економічного і соціального розвитку України на 2010 рік, затвердженої Законом України від 20.05.10 № 2278-VI, з метою удосконалення процесу передприватизаційної підготовки Фонд звернувся до Мінпромполітики України з пропозиціями до проекту Програми реструктуризації, передприватизаційної підготовки підприємств оборонно-промислового комплексу, які передбачають обов'язковість проведення передприватизаційної підготовки та реструктуризації зазначених підприємств, що дасть можливість залучати недержавні інвестиції.

Відповідно до наказу Фонду від 25.12.09 № 2065 «Про затвердження Переліку об'єктів груп В, Г та об'єктів агропромислового комплексу, які підлягають підготовці до продажу у 2010 році» (зі змінами та доповненнями) протягом звітного періоду проводилася робота з підготовки до продажу ВАТ «Київський мотоциклетний завод», Запорізького державного підприємства «Кремнійполімер», Державного науково-виробничого підприємства «Електронмаш», Бердянського державного заводу скловолокна, Дніпродзержинського державного підприємства «Екоантилід», Черкаського державного заводу хімічних реактивів, Костянтинівського державного хімічного заводу, Київського державного підприємства «Ізмурод», ДП «Світловодський комбінат твердих сплавів і тугоплавких металів», ДП «Компанія вугільна «Краснолиманська», ДП «Виробниче об'єднання «Знамя», ДП «Керченський судноремонтний завод», ДП «Чайка», ВАТ «Артемівський машинобудівний завод «Победа труда», ПАТ «Центральна збагачувальна фабрика «Кіндратівська», ДП «Хотимирсько-Березівський рибгосп», ДП «Тепличний комбінат», ДП «Сільськогосподарське підприємство «Лілінецьке», ДП «Сільськогосподарське підприємство «Ювілейне», ПАТ «Новогорлівський машинобудівний завод», Лиманського державного виробничого сільськогосподарського рибоводного підприємства, ДП «Київпассервіс», Державної судноплавної компанії «Керченська паромна переправа».

Завершено підготовку до продажу таких промислових об'єктів:

- Київське державне підприємство «Ізмурод»;
- ПАТ «Центральна збагачувальна фабрика «Кіндратівська»;
- ПАТ «Новогорлівський машинобудівний завод»;
- ВАТ «Артемівський машинобудівний завод «Победа труда»;

ДВАТ «Первомайське шахтопрохідницьке управління по бурінню стволів і свердловин» – дочірнє підприємство ВАТ «Державна холдингова компанія «Спецшахтобуріння»;

Стебницьке державне гірничо-хімічне підприємство «Полімінерал»;

та об'єктів агропромислового комплексу:

- ДП «Хмельницьке»;
- ДП «Тепличний комбінат»;
- ДП «Локачинське племпідприємство по племінній справі у свинарстві»;

Міжгосподарський оздоровчий табір «Примор'я».

Протягом 2010 року підготовлено та затверджено в установленому порядку уточнені плани розміщення акцій ВАТ, що передбачають способи продажу акцій, визначені чинним законодавством.

З метою забезпечення проведення конкурсів і торгів на фондових біржах були внесені зміни до 29 планів розміщення акцій ВАТ у частині продовження термінів проведення продажу.

Для організації продажу пакетів акцій шляхом проведення конкурсів підготовлено 19 уточнених планів розміщення акцій ВАТ (загальна номінальна вартість пакетів акцій становить 5,052 млрд грн.).

Для організації продажу пакетів акцій ВАТ на фондових біржах та САГК підготовлено пакети документів 19 об'єктів груп В, Г (загальна номінальна вартість пакетів акцій становить 207,31 млн грн.).

Закріплення (розкріплення) в державній власності пакетів акцій ВАТ

Відповідно до вимог Порядку захисту закріплення пакетів акцій у державній власності, затвердженого наказом Фонду від 18.08.2000 № 1732, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 06.09.2000 за № 585/4806 (зі змінами та доповненнями), протягом звітного періоду продовжувалася робота щодо закріплення у державній власності на новий однорічний строк пакета акцій розміром 25 % + 1 акція ВАТ «Київський науково-дослідний та проектно-конструкторський інститут «Енергопроект». Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 02.03.10 № 333-р пакет акцій розміром 25 % + 1 акція ВАТ «Київський науково-дослідний та проектно-конструкторський інститут «Енергопроект» закріплено у державній власності на новий однорічний строк.

У звітному періоді закінчилися терміни закріплення у державній власності пакетів акцій таких ВАТ: «Науково-дослідний інститут електромеханічних приладів»; «Завод «Фіолент» та «Меридіан» ім. С. П. Корольова (по 50 % + 1 акція); «Чернігівський завод радіоприладів «ЧеЗаРа» (25 % + 1 акція).

Проведено засідання Робочої групи з підготовки і проведення публічного захисту закріплення на новий строк пакета акцій розміром 50 % + 1 акція ВАТ «Меридіан» ім. С. П. Корольова.

Станом на 01.01.11 у державній власності залишаються закріпленими пакети акцій таких ВАТ:

- «Український науково-дослідний інститут авіаційної технології» – 50 % + 1 акція номінальною вартістю 2,099 млн грн.;
- «Хартрон» – 50 % + 1 акція номінальною вартістю 10,68 млн грн.;
- «АТ НДІ радіотехнічних вимірювань» – 50 % + 1 акція номінальною вартістю 5,17 млн грн.;

«Київський науково-дослідний та проектно-конструкторський інститут «Енергопроект» – 25 % + 1 акція номінальною вартістю 248,28 тис. грн.

Загальна номінальна вартість закріплених у державній власності пакетів акцій становить 18,198 млн грн.

Обсяги та результати реструктуризації підприємств

Реструктуризація підприємств здійснюється відповідно до чинної Державної програми приватизації та Положення про порядок реструктуризації підприємств (нова редакція затверджена наказом Фонду від 06.02.07 № 201 та зареєстрована в Міністерстві юстиції України 23.04.07 за № 404/13671).

Протягом 2010 року в процесі реструктуризації за рішенням Фонду перебувають 10 підприємств:

два підприємства, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави (об'єкти групи Г) – ВАТ «Науково-виробничий комплекс «Київський завод автоматики ім. Г. І. Петровського», ВАТ «Тернопільський радіозавод «Оріон»; вісім підприємств групи В – ВАТ «Фотон», ПАТ «Завод «Маяк», ПАТ «Кварцсамоцвіти», ВАТ «Київський мотоциклетний завод», ВАТ «Київський завод реле і автоматики», ВАТ «Кіровоградський комбінат по випуску продовольчих товарів», ВАТ «Телевізійний завод «Славутич», ПАТ «Дніпроспецмаш».

Підсумки приватизації державного майна

Організаційне забезпечення виконання завдань з приватизації державного майна

З метою забезпечення виконання завдань з надходження коштів від приватизації державного майна у 2010 році Фонд здійснив низку організаційних заходів.

На виконання доручення Кабінету Міністрів України від 01.12.09 № 67614/1/1-09 щодо продовження у 2010 році приватизації та підготовки до продажу об'єктів державної власності згідно з переліками, затвердженими розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03.12.08 № 1517-р «Про затвердження переліків господарських товариств і холдингових компаній, державні пакети акцій (частки) яких підлягають продажу, державних підприємств, холдингових компаній і відкритих акціонерних товариств, що підлягають підготовці до продажу в 2009 році», Фонд розробив відповідні накази:

«Про затвердження Переліку об'єктів груп В, Г та об'єктів агропромислового комплексу, які підлягають підготовці до продажу в 2010 році» від 25.12.09 № 2065;

«Про затвердження помісячних графіків підготовки об'єктів груп В, Г та об'єктів агропромислового комплексу до продажу в 2010 році» від 09.02.10 № 175.

На виконання пункту 123 Державної програми приватизації на 2000 – 2002 роки наказом Фонду від 05.02.10 № 158 затверджено Помісячний пооб'єктний план-графік виставлення на продаж у 2010 році пакетів акцій господарських товариств і холдингових компаній, до якого включено пакети акцій 170 ВАТ номінальною вартістю близько 1 млрд грн.

З метою забезпечення надходження у 2010 році коштів до Державного бюджету України від приватизації державного майна та продажу земельних ділянок Фонд розробив наказ «Про затвердження плану-графіка очікуваного надходження у 2010 році грошових коштів від продажу об'єктів приватизації державної власності груп А, Д, Е та Ж, у тому числі разом із земельними ділянками» від 03.02.10 № 147.

Також затверджено наказами Фонду: від 13.05.10 № 630 – Помісячний пооб'єктний план-графік виставлення на продаж у квітні-грудні 2010 року пакетів акцій господарських товариств і холдингових компаній; від 30.07.10 № 1109 – Помісячний пооб'єктний план-графік виставлення на продаж у липні-грудні 2010 року пакетів акцій господарських товариств і холдингових компаній; від 19.10.10 № 1522 – Перелік підприємств агропромислового комплексу, приватизація яких здійснюється за погодженням з Кабінетом Міністрів України, із зазначенням конкурентного виду продажу; від 21.10.10 № 1536 – Помісячний пооб'єктний план-графік виставлення на продаж у жовтні-грудні 2010 року пакетів акцій господарських товариств і холдингових компаній.

Приватизація об'єктів груп А, Д, Е та Ж

Протягом 2010 року приватизовано 198 об'єктів державної власності груп А, Д, Е та Ж (у тому числі 20 об'єктів разом із земельними ділянками), а саме:

155 об'єктів групи А (у тому числі 11 об'єктів разом із земельними ділянками);

13 об'єктів незавершеного будівництва (група Д) (у тому числі 9 об'єктів разом із земельними ділянками);

17 об'єктів групи Е;

13 об'єктів групи Ж.

Надходження коштів від продажу зазначених об'єктів становить 228,18 млн грн. (у тому числі від продажу земельних ділянок – 2,19 млн грн.) та 36,36 млн дол. США.

Продаж пакетів акцій на фондових біржах, аукціонах, за конкурсом

За 2010 рік Фонд запропонував до продажу на фондових біржах 137 пакетів акцій. Номінальна вартість запропонованих пакетів акцій становить 561,99 млн грн.

За підсумками торгів було продано 34 пакети акцій загальною вартістю 429,36 млн грн. за укладеними контрактами (124,04 млн грн. за номіналом).

Пакети акцій ВАТ, що були продані на фондових біржах протягом 2010 року, наведено в табл. 4.

Таблиця 4

ВАТ	Розмір пакета акцій, % статутного капіталу	Вартість проданого пакета акцій за номіналом, тис. грн.	Ринкова вартість проданого пакета акцій, тис. грн.
«ПРИКАРПАТТЯ ОБЛЕНЕРГО»	25,02	6 482,63	86 364,22
«ПОЛТАВАОБЛЕНЕРГО»	25,00	13 810,0	167 360,63
«КИЇВСЬКИЙ ЦЕНТРАЛЬНИЙ УНІВЕРМАГ»	39,65	25 618,14	89 053,55
«ТРЕСТ ДОНЕЦЬКШАХТОБУДМОНТАЖ»	46,45	619,68	1 178,37
«АВІАКОМПАНІЯ «КОНСТАНТА»	42,22	987,33	1 486,17
ПАТ «ТРЕСТ «ЛУГАНСЬКШАХТОПРОХОДКА»	24,00	830,08	830,08
«ХМЕЛЬНИЦЬКЕ АВІАПІДПРИЄМСТВО «ПОДІЛЛЯ-АВІА»	95,00	2 578,11	2 578,11
«МАРИУПОЛЬСЬКИЙ ЗАВОД ВАЖКОГО МАШИНОБУДУВАННЯ»	11,00	423,16	17 417,06
«БІОФАРМА»	29,01	59 566,60	53 014,27

У 2010 році поновився продаж пакетів акцій акціонерних товариств на САГК через Державну акціонерну компанію «Національна мережа аукціонних центрів». Станом на 01.01.11 Фондом було запропоновано до продажу 59 пакетів акцій акціонерних товариств. За підсумками аукціонів було повністю продано 11 пакетів акцій, частково – 16. Надходження від продажу пакетів акцій за цей період становили 521,008 тис. грн.

На відкритих грошових регіональних аукціонах (ВГРА) у 2010 році Фонд запропонував до продажу 15 пакетів акцій ВАТ. За підсумками торгів продано 3 пакети акцій таких ВАТ:

«Інгулецький» (25,00 % статутного капіталу) на суму 815,32 тис. грн.;

«АТП 15339» (25,27 % статутного капіталу) на суму 36,40 тис. грн.;

«Житомироблплемоб'єднання» (25,00 % статутного капіталу) на суму 542,046 тис. грн.

Від продажу пакетів акцій на ВГРА до Державного бюджету України надійшло 1 393,766 тис. грн.

Фонд протягом звітного періоду виставив на продаж за конкурсом 87 пакетів акцій ВАТ (37 – центральний апарат, 50 – РВ) загальною початковою вартістю 13,39 млрд грн. Із загальною кількістю оголошених конкурсів – 33 повторно.

За результатами проведених конкурсів укладено 13 договорів купівлі-продажу на загальну суму 99,467 млн грн. Умовами договорів купівлі-продажу передбачено здійснення інвестицій у сумі 257,54 млн грн.

Серед проданих з перевищенням ціни продажу від номінальної вартості пакети акцій таких ВАТ:

«Харківметробуд» – 50 % + 1 акція при початковій вартості 3 млн грн. за ціною продажу 3,02 млн грн.;

«Енергія» – 78,45 % при початковій вартості 25,65 млн грн. за ціною продажу 26,27 млн грн.

«Клавдієвський дослідно-експериментальний завод» – 51 % при початковій вартості 859,05 тис. грн. за ціною продажу 910 тис. грн.;

«Телевізійний завод «Славутич» – 96,633 % при початковій вартості 16,41 млн грн. за ціною продажу 16,45 млн грн.;

«Мукачівський завод «Точприлад» – 50 % + 1 акція при початковій вартості 8,90 млн грн. за ціною продажу 10,34 млн грн.

«Макіївський коксохімічний завод» – 73,37 % при початковій вартості 24,52 млн грн. за ціною продажу 24,80 млн грн.

Визнано такими, що не відбулися у зв'язку з відсутністю заяв від претендентів на участь, 54 конкурси, 2 конкурси призупинено (АТ «Машинобудівне виробниче об'єднання «Оріон», ВАТ «Дніпрометробуд»).

Приватизація стратегічно важливих підприємств та підприємств-монополістів

Станом на 01.01.11 процес приватизації охопив 330 акціонерних товариств, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки

держави або займають монополне становище на загальнодержавному ринку товарів (робіт, послуг)* (табл. 5).

Таблиця 5

План приватизації	Кількість підприємств	Статутні капітали, тис. грн.	% загальної кількості
Приватизовані на 100 %	241	13 854 302,45	73,03
Продаж триває	39	8 205 847,19	11,82
У тому числі з глибиною продажу:			
від 70 до 100 %	10	417 146,71	3,03
від 50 до 70 %	3	42 618,14	0,91
до 50 %	26	7 746 082,34	7,88
План розміщення акцій реалізовано на 100 % (пакет закріплено (залишено) у державній власності та передано до холдингів)	41	1 709 694,68	12,42
План розміщення акцій реалізовано на 100 % (пакет закріплено (залишено) у державній власності)	9	52 803,89	2,73
Усього...	330		100,00

У звітному періоді Фонд запропонував до продажу на фондових біржах 18 пакетів акцій 17 акціонерних товариств, що є монополістами або стратегічно важливими для економіки та безпеки держави, загальною номінальною вартістю 59,16 млн грн. За підсумками торгів було продано чотири пакети акцій чотирьох підприємств загальною вартістю 271,18 млн грн. за укладеними контрактами (20,73 млн грн. за номіналом).

Протягом 2010 року Фонд оголосив 27 конкурсів з продажу пакетів акцій акціонерних товариств, що займають монополне становище на загальнодержавному ринку відповідних товарів і послуг або мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави (12 – центральний апарат, з яких 3 – повторно, та 15 – РВ, з яких 7 – повторно), сумарною початковою вартістю пакетів акцій 12,02 млрд грн.

Виконання Державної програми приватизації РВ Фонду в 2010 році

У 2010 році за участю РВ державну форму власності змінили 189 об'єктів – 91,3 % усіх роздержавлених за звітний період, у тому числі: об'єктів групи А – 150 (79,37 %), групи В – 8 (4,23 %), групи Д – 13 (6,88 %), групи Е – 7 (3,7 %), групи Ж – 11 (5,82 %).

РВ здійснено приватизацію 150 об'єктів групи А. Цей показник найвищий у Вінницькій (24 об'єкти), Львівській (21), Миколаївській (15), Харківській (10), Полтавській (8), Дніпропетровській, Тернопільській і Черкаській (по 7), Закарпатській і Запорізькій (по 3) областях, по м. Києву (14 об'єктів).

За участю РВ Фонду державну форму власності змінили 8 об'єктів групи В. У Київській області – 2 об'єкти, Вінницькій, Волинській, Донецькій, Луганській, Львівській і Миколаївській областях приватизовано по одному об'єкту.

Приватизовано 13 об'єктів групи Д: у Львівській області – 4 об'єкти, Вінницькій, Дніпропетровській, Житомирській, Закарпатській, Миколаївській, Сумській та Чернігівській областях – по одному об'єкту, в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі – 2 об'єкти.

Приватизовано 7 об'єктів групи Е: у Волинській області – 2 об'єкти, Запорізькій, Івано-Франківській, Луганській, Львівській і Черкаській областях – по одному об'єкту.

За звітний період приватизовано 11 об'єктів групи Ж: у Вінницькій і Одеській областях – по 3 об'єкти, Харківській області – 2 об'єкти, Полтавській і Рівненській областях та по м. Києву – по одному об'єкту.

Загальна сума коштів, одержаних від приватизації об'єктів державної форми власності Фондом майна Автономної Республіки Крим та РВ у 2010 році, становить 134,74 млн грн., у тому числі від продажу об'єктів на фондових біржах надійшло 2,81 млн грн.

* Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 23.12.04 № 1734 «Про затвердження переліку підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави» та Переліку суб'єктів господарювання, що займають монополне становище на загальнодержавному ринку, за інформацією Антимонопольного комітету України від 05.04.06 (з подальшими змінами і доповненнями).

Найбільше коштів перераховано РВ Фонду по Київській (32,01 млн грн.), Харківській (22,11 млн грн.), Сумській (6,0 млн грн.), Закарпатській (5,69 млн грн.), Херсонській (5,12 млн грн.), Миколаївській (4,54 млн грн.), Донецькій (3,96 млн грн.), Вінницькій (3,44 млн грн.), Івано-Франківській (2,85 млн грн.), Луганській (2,79 млн грн.) областях та м. Києву (30,81 млн грн.).

Також у 2010 році забезпечено надходження коштів від продажу земельних ділянок державної власності під об'єктами приватизації в сумі майже 2,2 млн грн. РВ Фонду по Закарпатській (894,9 тис. грн.), Житомирській (311,4 тис. грн.), Львівській (155,7 тис. грн.), Миколаївській (98,4 тис. грн.), Черкаській (62,6 тис. грн.), Запорізькій (56,4 тис. грн.), Волинській (35,0 тис. грн.), Сумській (26,5 тис. грн.), Чернігівській (8,4 тис. грн.), Вінницькій (6,7 тис. грн.), Чернівецькій (6,1 тис. грн.) областях та в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (535,8 тис. грн.).

Протягом звітнього періоду РВ Фонду за угодами з органами місцевого самоврядування роздержавлено 2 653 об'єкти комунальної форми власності. Отримано і перераховано до відповідних місцевих бюджетів 73,41 млн грн.

За участю РВ комунальну форму власності змінили 2 628 об'єктів групи А (99,06 % загальної кількості). Цей показник найвищий у Львівській (284 об'єкти), Харківській (236), Донецькій (175), Луганській (159), Полтавській (100), Миколаївській (95), Дніпропетровській (93), Івано-Франківській (88), Кіровоградській (76), Тернопільській (74), Сумській (73) і Житомирській (68) областях, м. Києві (536) та Фонді майна Автономної Республіки Крим (201).

Змінили комунальну форму власності 17 об'єктів групи Д (0,64 %) (у Харківській області – 9 об'єктів, Донецькій – 3, Луганській – 2, Фонді майна Автономної Республіки Крим, Миколаївській і Сумській областях – по одному об'єкту); трьох об'єктів групи Е (0,11 %) (у Луганській області – 2 об'єкти, Київській області – один об'єкт); та п'яти об'єктів групи Ж (0,19 %) (у Закарпатській, Запорізькій, Луганській, Одеській і Чернігівській областях – по одному об'єкту).

Станом на 01.01.11 згідно з даними Реєстру державного орендованого майна є чинними 22 794 договори оренди, з них 19 392 перебувають на контролі РВ Фонду (85,08 % загальної кількості договорів оренди).

На виконання встановленого Міністерством фінансів України помісячного розпису доходів загального фонду Державного бюджету України на 2010 рік у частині забезпечення надходження орендної плати наказом Фонду від 14.05.10 № 635 РВ було встановлено завдання з надходження коштів від оренди державного майна в сумі 614,63 млн грн. Станом на 01.01.11 за даними Державного казначейства України від оренди державного майна до Державного бюджету України надійшло 606,34 млн грн.

Фінансові результати приватизації

Законом України «Про внесення змін до законів України «Про Державний бюджет України на 2010 рік» та «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» від 08.07.10 № 2461-VI планове завдання з надходження коштів від приватизації державного майна до державного бюджету встановлено в розмірі 6 350 млн грн.

Протягом 2010 року від продажу державного майна та надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації, надійшло 1,093 млрд грн., які перераховані до спеціального фонду Державного бюджету України. Крім того, від продажу земельних ділянок, які перебувають у державній власності та на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, надійшло та перераховано до бюджету 2,197 млн грн., у тому числі 90 % коштів (1,98 млн грн.) – до спеціального фонду державного бюджету та 10 % коштів (219,8 тис. грн.) – до відповідних місцевих бюджетів (табл. 6).

Від оренди державного майна до Державного бюджету України надійшло 606,344 млн грн. Станом на 01.01.11 до державного бюджету перераховано дивідендів, нарахованих на акції (частки, паї) господарських товариств, які є у державній власності, у сумі 251,78 млн грн.

РВ Фонду за 2010 рік забезпечено і перераховано до відповідних місцевих бюджетів коштів від приватизації комунального майна у сумі 73,41 млн грн.

За даними Реєстру державного орендованого майна за звітний період надходження пені, неустойки та штрафів за всіма договорами оренди становить 7,92 млн грн.

Надходження та використання коштів від приватизації державного майна за 2010 рік, тис. грн.

Надходження та використання коштів	Усього
Залишок коштів на початок звітного періоду	1 798,2
Надійшло коштів – усього	1 131 534,4
У тому числі:	
1. Від приватизації державного майна та інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації (з урахуванням податку на додану вартість) – усього	1 128 283,9
У тому числі:	
сума податку на додану вартість	34 828,0
надходження від приватизації державного майна – усього	1 093 455,9
у тому числі від приватизації державного майна та інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації	1 093 455,9
3. Інші надходження, безпосередньо пов'язані з процесом приватизації та кредитуванням підприємств	645,2
2. Від продажу земельних ділянок, що перебувають у державній власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації (з урахуванням податку на додану вартість)	2 636,1
У тому числі:	
сума податку на додану вартість	438,2
від продажу земельних ділянок, що перебувають у державній власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації	2 197,9
3. Інші	614,4
Розподілено коштів – усього	1 132 932,6
У тому числі:	
1. Перераховано на фінансування спеціального фонду Державного бюджету України – усього	1 093 386,6
У тому числі:	
100 % коштів від приватизації державного майна та інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації	1 093 302,9
перераховано коштів від продажу Державного інформаційного бюлетеня про приватизацію	83,7
2. Перераховано коштів до Державного бюджету України від продажу земельних ділянок, що перебувають у державній власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації	2 197,9
3. Інші:	
90 % коштів від продажу земельних ділянок до спеціального фонду Державного бюджету України	1 978,1
10 % коштів від продажу земельних ділянок до бюджету місцевого самоврядування	219,8
3. Сплачено податку на додану вартість на ціну продажу об'єкта приватизації державного майна та надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації	36 740,0
4. Сплачено податку на додану вартість від продажу земельних ділянок, що перебувають у державній власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації	438,2
5. Примусово списано згідно з рішенням суду	0,0
6. Інші	169,9
Залишок коштів на кінець звітного періоду	400,0

Протягом звітного періоду на приватизовані підприємства відповідно до договорів купівлі-продажу надійшло 4,5 млрд грн. інвестицій, більшість яких спрямована на розвиток виробництва.

Стягнення штрафних санкцій у випадках виявлення порушення покупцями взятих зобов'язань у 2010 році до Державного бюджету України становить 1,07 млн грн.

Діяльність Фонду щодо контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів та аналіз результатів виконання покупцями взятих зобов'язань

Станом на 01.01.11 на обліку органів приватизації перебуває 12 264 договори купівлі-продажу державного майна, з них щодо пакетів акцій акціонерних товариств – 1 054; об'єктів малої приватизації – 8 156; ОНБ – 3 054.

Протягом 2010 року перевірено стан виконання умов 1 957 договорів.

Перевірками встановлено, що зобов'язання, взяті покупцями об'єктів приватизації, переважно виконуються належним чином. Невиконання окремих умов встановлено у 226 випадках, що становить 2,2 % від загальної кількості договорів, виконання умов яких було перевірено.

Інвестиційні зобов'язання та інші зобов'язання, виражені у грошовій формі, містять 832 договори купівлі-продажу пакетів акцій, 373 договори купівлі-продажу об'єктів малої приватизації та 89 договорів купівлі-продажу ОНБ.

Загалом цими договорами передбачено надходження інвестицій на підприємства (у період з 1995 до 2021 року) на загальну суму 10,96 млрд грн., 1,72 млрд дол. США та 19,26 млн євро, в тому числі станом на 01.01.11 – 9,14 млрд грн., 1,34 млрд дол. США, 19,26 млн євро. Фактично на зазначену дату українські підприємства одержали 9,70 млрд грн., 1,43 млрд дол. США та 72 млн євро, що в перерахунку на національну валюту становить 17,87 млрд грн.

На контролі органів приватизації перебувають 82 договори, які містять умову щодо збереження кількості робочих місць, та 81 договір – щодо створення нових. Протягом 2010 року ці договори було перевірено.

Згідно з результатами перевірки на момент приватизації кількість робочих місць на підприємствах, стосовно яких укладено договори з умовою збереження робочих місць, становила 3 344. На сьогодні їх кількість становить 3 371, тобто власниками у післяприватизаційний період ця умова договорів виконана і додатково створено 27 нових робочих місць.

На виконання зобов'язання щодо створення нових робочих місць власниками об'єктів у післяприватизаційний період створено 154 робочих місця, що на 7 більше, ніж передбачалося умовами договорів.

Наявні факти створення нових робочих місць за договорами, де умови щодо збереження або створення нових робочих місць не передбачені. Так, на 30 об'єктах створено 1 331 нове робоче місце.

У випадках порушення покупцями взятих зобов'язань органами приватизації здійснювалася претензійно-позовна робота. Крім заходів зі стягнення штрафів, пені та неустойок (загальна сума нарастачим підсумком за всі роки контролю становить 87,18 млн грн. та 163,4 тис. дол. США), після використання всіх можливостей досудового врегулювання спорів у напрямі забезпечення реалізації цих умов здійснювалися дії щодо визнання недійсними договорів та повернення відчужених за ними об'єктів у державну власність. У 2010 році сума штрафних санкцій, сплачених до Державного бюджету України, становить 1,07 млн грн.

Станом на 01.01.11 у власність держави повернуто 292 (накопичувальним підсумком) об'єкти приватизації, з них 82 – пакети акцій, 52 – ЦМК і 158 – ОНБ. За 124 договорами продовжується претензійно-позовна робота щодо їх розірвання (визнання недійсними) і повернення відчужених за ними об'єктів у державну власність (з них: 18 – пакети акцій, 18 – ЦМК та 88 – ОНБ).

Із числа повернутих у державну власність об'єктів приватизації повторно продано 153 об'єкти, а саме:

49 пакетів акцій, 75 ОНБ і 29 ЦМК.

Загальна сума коштів, одержаних від продажу повернутих державі об'єктів за рішеннями судів, накопичувальним підсумком становить 97,47 млн грн.

Участь Фонду в процедурах банкрутства підприємств

Протягом 2010 року кількість господарських товариств, у статутних капіталах яких державна частка перевищує 25 %, та державних підприємств, щодо яких ухвалено рішення про приватизацію, стосовно яких порушено провадження у справі про банкрутство, зменшилася на 30.

У процедурі розпорядження майном перебувають ДВП «Дніпро-нерудпром», Бердянський державний завод скловолокна, Запорізьке державне підприємство «Кремнійполімер», Черкаський державний завод хімічних реактивів та ПАТ «НВК «Полярон», у процедури санації – ДП «Центральне конструкторсько-технологічне бюро», ДП ВО «Знамя», ВАТ «Чорнорудка», у процедури ліквідації – ВАТ «Єнакіївський коксохімічний завод», «Шатр», «Західагротехсервіс», «Молдавванка», «Темп», «Кріопром».

Протягом 2010 року повернуто на доопрацювання плани санації ВАТ: «Кіровоградський завод по ремонту дизель-потягів», «Точмаш», «Червоноградське шахтопрохідницьке підприємство», «Племзавод «Яненківський», ДАХК «Енергобуд», «ХК «Краян», «Племзавод «Світанок», «Племзавод «Тімірязєво», «Юність»; погоджено плани санації та зміни і доповнення до планів санації ВАТ: «Житомирський завод хімічного волокна», «НВФ «Луганські акумулятори», «Новороздільський завод складних мінеральних добрив», «Лисичанський завод ГТВ» (державна частка становить 50,131 %), «Коломиясільмаш»; повернуто на доопрацювання зміни та доповнення до планів санації ВАТ: «Іллічівський рудоремонтний завод», «Вахрушевський РМЗ», «Росава», «Мереф'янський механічний завод», «Мелітопольський завод «Автокольорліт», «АК «Свема», «Іванівський верстатозавод» та ДП «ВО «Знамя», ДГ «Токмацьке»; повернуто мирову угоду на доопрацювання ВАТ «Луганський ремонтно-механічний завод» та ДП «Агропромбуд».

Відповідно до наказу Фонду «Про затвердження плану заходів щодо посилення роботи ФДМУ та РВ по запобіганню банкрутству та забезпечення ефективних умов реалізації процедур відновлення платоспроможності підприємств-боржників» від 16.10.06 № 1584 постійно здійснюється:

підготовка звернень, клопотань до господарських судів, комітету кредиторів щодо провадження у справах про банкрутство підприємств-боржників та забезпечення безпосередньої участі представників Фонду в їх засіданнях;

підготовка та подання апеляційних і касаційних скарг до господарських судів у справах про банкрутство;

моніторинг рішень господарських судів у частині призупинення приватизації підприємств-боржників;

надання пропозицій щодо призначення арбітражних керуючих розпорядниками майна, керуючими санацією, ліквідаторами при провадженні у справах про банкрутство підприємств, у статутних капіталах яких частка державної власності перевищує 25 %;

ведення реєстру підприємств-боржників;

організація оперативного отримання ухвал господарських судів із залученням РВ, органів управління, представників держави;

надання пропозицій керуючому санацією та комітету кредиторів щодо концепції плану санації;

перевірка на відповідність вимогам чинного законодавства проєктів планів санації;

утворення міжвідомчих робочих груп для ознайомлення з ситуацією на підприємствах.

Фонд постійно відстежує та вносить нову інформацію до реєстру господарських товариств, у статутних капіталах яких державна частка перевищує 25 %, та державних підприємств, щодо яких ухвалено рішення про приватизацію, стосовно яких порушено провадження у справі про банкрутство.

Законодавче забезпечення процесів управління державною власністю

Програмою економічних реформ на 2010 – 2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», підготовленою Комітетом економічних реформ при Президенті України, встановлено завдання у 2010 році сформулювати ефективну чітку правову базу з питань приватизації та управління державною власністю як основу для проведення реформ у сфері управління об'єктами державної власності та приватизації державного майна.

Фонд виконав значний обсяг робіт, спрямованих на підготовку законопроектів, необхідних для розвитку економіки, процесів управління та приватизації державного майна.

На виконання завдань, встановлених Законом України «Про Державну програму економічного і соціального розвитку України на 2010 рік» та доручень Прем'єр-міністра України Фонд підготував проєкти Законів України «Про Державну програму приватизації» та «Про внесення змін до деяких законів України з питань приватизації».

Проєкт Державної програми приватизації (далі – Програма) є концептуально новим програмним документом, який спрямовано на створення системної, послідовної державної політики у сфері приватизації, чітких, прозорих етапів проведення реформи в цій сфері.

Нова Програма визначає стратегічні напрями та нові підходи до подальшого процесу приватизації з урахуванням стратегії та ідеології курсу реформування власності на сучасному етапі виходячи із завдань, які окреслив Президент України щодо завершення до кінця 2014 року приватизації як широкомасштабного соціально-економічного проєкту.

Метою нової Програми є сприяння оптимізації частки державного сектору в умовах ринку, підвищення ефективності економіки та посилення її конкурентоспроможності.

Особливістю програми є визначення послідовності проведення приватизації залежно від стану економіки та підготовки до реформування галузей, запровадження планування приватизації підприємств стратегічних галузей. Підготовка до приватизації важливих галузевих комплексів здійснюватиметься на засадах програмно-цільового підходу з урахуванням особливостей кожної галузі, завдань їх реформування та трансформації. Це сприятиме розвитку стратегічних галузей, запобіганню можливим негативним наслідкам для національної економіки та безпеки держави.

Програмою усуваються надмірні перешкоди на шляху масової приватизації, суттєво зменшуються обмеження щодо включення об'єктів до приватизації. Передбачається, що після реалізації Програми у державі залишаться тільки ті об'єкти, які забезпечують виконання нею своїх функцій та забезпечують безпеку держави, що цілком відповідає вимогам Програми Президента України.

Правові інструменти та механізми реалізації положень Програми, їх конкретизація передбачена підготовленим та поданим в єдиному пакеті з Програмою проектом Закону України «Про внесення змін до деяких Законів України з питань приватизації», метою якого є формування чіткої, прозорої, ефективної законодавчої бази у сфері приватизації.

Проектом вносяться суттєві зміни до Законів України «Про приватизацію державного майна», «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)», «Про особливості приватизації майна в агропромисловому комплексі», «Про особливості приватизації об'єктів незавершеного будівництва».

Проект визначає вимоги щодо передприватизаційної підготовки державних об'єктів; уточнює визначення об'єкта приватизації; встановлює вимоги до уповноважених органів управління, які формуватимуть пропозиції щодо включення об'єктів на приватизацію. На підставі набутого досвіду удосконалена класифікація об'єктів приватизації, суттєво розширені розділи, які регулюють продаж об'єктів приватизації, а також продаж об'єктів приватизації разом із земельними ділянками.

Чітко визначено способи приватизації (аукціон, конкурс з відкритістю пропонування ціни за принципом аукціону, аукціон зі зниженням ціни, аукціон без оголошення ціни, продаж на фондових біржах), які забезпечать конкуренцію покупців, а також дадуть змогу спростити та прискорити продаж об'єктів масової приватизації та реалізувати об'єкти, які користуються низьким попитом.

Запроваджено норми, що регулюють ухвалення рішень та продаж об'єктів приватизації разом із земельними ділянками. У разі відсутності заінтересованості покупців у придбанні земельної ділянки разом із об'єктом передбачена можливість продажу об'єкта окремо, земельна ділянка передаватиметься покупцеві на умовах оренди згідно із законодавством.

Значну увагу в проекті приділено процесу підготовки та приватизації об'єктів групи Г, які здійснюватимуться на засадах індивідуальної приватизації, вивченню кон'юнктури ринку та попиту на конкретний об'єкт.

Для врегулювання повноважень органів приватизації в частині земельних відносин Фонд розробив законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань приватизації та земельних відносин», який в установленому порядку розглянуто і схвалено Кабінетом Міністрів України та зареєстровано у Верховній Раді України.

З метою підвищення інвестиційної привабливості об'єктів шляхом приватизації їх разом із земельними ділянками, на яких вони розташовані, законопроектом законодавчо закріплюються за органом приватизації повноваження, необхідні для формування земельних ділянок, що підлягають продажу разом з об'єктом приватизації або вносяться до статутних капіталів господарських товариств.

На виконання Плану-графіку реформ підгрупи «Приватизація й управління державною власністю» наказом Фонду від 26.08.10 № 1240 було утворено робочу групу для аналізу законодавства з метою недопущення відчуження безпосередньо підприємствами державного сектору економіки майнових об'єктів, що є самостійними об'єктами приватизації. За результатами засідання робочої групи 13.09.10 підготовлено пропозиції щодо внесення змін до законодавства в частині здійснення продажу нерухомого державного майна через державні органи приватизації, а також вдосконалення механізму розпорядження майном суб'єктів господарювання державного сектору економіки. Розроблений проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відчуження майна суб'єктів господарювання державного сектору економіки», погоджений із заінтересованими органами виконавчої влади, подано листом Фонду від 05.01.11 № 10-24-26 до Міністерства юстиції для отримання юридичного висновку.

Спільно з Міністерством економіки України підготовлено проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України з питань приватизації», спрямований на суттєве зменшення об'єктів, що не підлягають приватизації, виведення на приватизацію об'єктів, які втратили ознаки загальнодержавного значення.

Відповідно до Плану-графіка реформ на 2010 рік Фонд взяв безпосередню участь у підготовці проекту Закону України «Про внесення

змін до деяких законодавчих актів України щодо стратегічних галузей економіки» (головний розробник Міністерство економіки України).

Метою проекту є надання Кабінету Міністрів України повноважень щодо визначення стратегічних галузей економіки, формування їх переліку та затвердження галузевих програм реформування та розвитку цих галузей.

Проектом пропонується внести зміни до Господарського кодексу України, законів України «Про Кабінет Міністрів України» та «Про управління об'єктами державної власності».

Ухвалення проекту є необхідним кроком для розроблення програм реформування та розвитку стратегічних галузей економіки та подальшої приватизації підприємств цих галузей з урахуванням галузевих особливостей, що сприятиме оптимізації державного сектору економіки і завершенню широкомасштабної приватизації.

Одним із важливих напрямів проведення реформ, визначених Президентом України на 2010 – 2014 роки, є вдосконалення та трансформація системи управління державною власністю.

Протягом звітного періоду Фонд брав активну участь у підготовці законопроекту, спрямованого на вдосконалення процесу управління державною власністю, врегулювання проблемних питань законодавства у сфері управління державним майном, головним розробником якого є Міністерство економіки України.

Проектом Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо управління об'єктами державної власності» передбачено внесення змін до Господарського та Цивільного кодексів України, законів України «Про управління об'єктами державної власності», «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації», «Про Кабінет Міністрів України» тощо.

Підтримуючи положення проекту, які стосуються врегулювання розбіжностей у законодавстві у сфері управління об'єктами державної власності, підвищення ефективності управління державним майном, Фонд обстоює позиції щодо врахування в проекті нових підходів до цього процесу, окреслених стратегією розвитку системи управління державною власністю, націлених на реалізацію реформ у цій сфері.

Протягом 2010 року проводилася робота з розгляду, опрацювання, узгодження проектів законів, які надходять від центральних органів виконавчої влади і стосуються врегулювання питань, що належать до компетенції Фонду.

Так, Фондом опрацьовано та узгоджено 24 законопроекти, опрацьовано та підготовлено висновки до 17 законопроектів, 10 проектів постанов Кабінету Міністрів України, одного проекту розпорядження Кабінету Міністрів України, проведено експертизу чотирьох законів України, опрацьовано та узгоджено дев'ять проектів постанов Кабінету Міністрів України та чотири проекти розпоряджень Кабінету Міністрів України.

Взаємодія з Верховною Радою України

Організація роботи з Верховною Радою України є одним з важливих напрямів роботи Фонду над удосконаленням законодавства щодо реформування відносин власності. Суть цієї роботи полягає в конструктивній співпраці з комітетами Верховної Ради України, депутатськими фракціями, окремими народними депутатами з метою якісної підготовки законодавчих актів з питань, що належать до компетенції Фонду, та прискорення їх розгляду у Верховній Раді України.

Фонд постійно здійснює заходи щодо супроводження розгляду в депутатських фракціях (групах), у комітетах Верховної Ради України та на її пленарних засіданнях законопроектів, головним розробником яких є Фонд, а також таких, що належать до його компетенції.

Протягом звітного періоду керівництво Фонду взяло участь у 33 засіданнях комітетів Верховної Ради України та 9 засіданнях Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації, на яких було розглянуто 45 законопроектів, що належать до компетенції Фонду.

Напередодні кожного пленарного тижня здійснюється аналіз законопроектів, що належать до компетенції Фонду, та вживаються заходи із забезпечення врахування позиції Фонду щодо законопроектів, реалізація яких впливає на соціально-економічний розвиток держави.

Фонд ґрунтовно опрацьовує законопроекти, які розроблені народними депутатами та які стосуються питань діяльності Фонду. Так, протягом 2010 року було опрацьовано 67 таких законопроектів, щодо кожного з них підготовлено позицію Фонду.

Здійснюється постійний моніторинг розгляду у Верховній Раді України законопроектів, які належать до компетенції Фонду. На сьогодні такий моніторинг охоплює 75 проектів законодавчих актів.

Протягом 2010 року Фонд опрацював 290 звернень та 13 запитів народних депутатів України. Більшість звернень та запитів стосувалися питань приватизації державного майна та управління об'єктами державної власності.

Фонд надав змістовні відповіді про вжиті заходи з вирішення питань, наведених у зверненнях та запитах. Порушення терміну розгляду чи інших зауважень не було.

Організаційно-кадрове забезпечення діяльності Фонду

Штатний розпис і структура центрального апарату Фонду на 2010 рік погоджені з Міністерством фінансів України та введені в дію з 02.03.10.

Протягом 2010 року прийнято на роботу 235 осіб, звільнено – 239 осіб.

Здійснено комплекс заходів щодо забезпечення ефективної роботи персоналу центрального апарату та РВ Фонду, організації міжнародних зв'язків та питань навчання й підвищення кваліфікації працівників державних органів приватизації для ефективного та якісного виконання поставлених перед ними завдань.

Виявлення, запобігання та усунення порушень чинного законодавства. Захист державних інтересів у судах

На виконання п. 164 чинної Державної програми приватизації на 2000 – 2002 роки, а також вимог постанов Кабінету Міністрів України «Про здійснення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади внутрішнього фінансового контролю» від 22.05.02 № 685 та «Про стан фінансової дисципліни, заходи щодо посилення боротьби з корупцією та контролю за використанням державного майна і фінансових ресурсів» від 29.11.06 № 1673 Фонд проводить планові комплексні перевірки РВ Фонду за такими напрямками: фінансово-господарська діяльність, додержання законодавства у сфері управління державним майном та орендних відносин, організація здійснення роботи з післяприватизаційного супроводження об'єктів приватизації, управління корпоративними правами держави, додержання вимог законодавства під час приватизації об'єктів державної власності, адміністративно-кадрова робота та психологічний клімат у колективі, контрольньо-ревізійна робота та ведення діловодства й архівної справи.

Фонд бере участь у роботі міжвідомчих та урядових комісій, проводить роботу за дорученнями центральних органів влади та правоохоронних органів у режимі швидкого реагування, у тому числі з виїздом на місце.

У 2010 році Фонд брав участь у 45 робочих комісіях, організованих на звернення контролюючих та правоохоронних органів, які потребували оперативного реагування та виконання, в тому числі з виїздом на місце.

У 2010 році Фонд здійснював претензійно-позовну роботу щодо захисту інтересів держави. На сьогодні представники Фонду беруть активну участь у розгляді понад 2 000 судових справ.

Міжнародне співробітництво

Протягом 2010 року тривала співпраця з міжнародними фінансовими організаціями, інвестиційними інститутами, а також державними органами приватизації інших країн.

З метою активізації співробітництва з міжнародними та донорськими організаціями у Фонді відбулися зустрічі Голови Фонду з представниками: Німецького товариства з технічного співробітництва (GTZ) Федерального міністерства фінансів Німеччини; Агентства США з міжнародного розвитку в Україні (USAID); Представництва IFC в Україні; Європейського банку реконструкції та розвитку в Україні.

На зустрічах обговорювалися питання щодо надання технічної допомоги для реформування державного сектору економіки, запрошення фахових консультантів (радників) для вирішення таких завдань:

розроблення та супроводження проекту нової Державної програми приватизації та проекту змін до законів з питань приватизації, які забезпечуватимуть її виконання;

трансформації унітарних державних підприємств у господарські товариства ринкового типу;

правового регулювання продажу землі у процесі приватизації державного майна;

визначення механізмів підвищення якості здійснення оціночної діяльності та оцінки об'єктів, що пропонуються до продажу разом із земельними ділянками.

Представниками Фонду були проведені переговори щодо участі Фонду в проєкті USAID «Розвиток фінансового сектору в Україні» (FINREP) з метою отримання технічної та консультативної допомоги для вдосконалення оціночної діяльності в Україні.

Позитивним прикладом довгострокового співробітництва Фонду та GTZ є реалізація проекту «Консультації Фонду державного майна України у сфері приватизації та управління корпоративними правами». Проєктом передбачено надання спеціалістам Фонду інформаційної підтримки з питань у сфері фінансового моніторингу, контролю приватизаційних угод та роботи з інвесторами у процесі приватизації та післяприватизаційний період. За звітний період у рамках проекту було проведено десять семінарів, в яких взяли участь 379 фахівців Фонду. На семінарах розглядалися питання здійснення Фондом повноважень щодо розпорядження землями під об'єктами державної власності, управління корпоративними правами держави, організації оренди державного майна, а також висвітлювалися роль оцінки в реалізації державної політики приватизації об'єктів разом із земельними ділянками, правові та практичні аспекти супроводження договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації в післяприватизаційний період, перспективи розвитку та поточного стану Єдиного реєстру об'єктів державної власності.

У зв'язку з позитивними результатами зазначеного проекту Фонд провів переговори з Федеральним міністерством фінансів Німеччини та GTZ щодо проведення семінарів у 2011 році.

Фонд також продовжував співробітництво з Федеративною Республікою Німеччина в рамках роботи Українсько-німецької Групи високого рівня з питань економічного співробітництва (ГВР).

У липні 2010 року в Берліні відбулося засідання ГВР, на якому було підписано План заходів з реалізації домовленостей, досягнутих під час п'ятого засідання ГВР. До Плану заходів увійшли питання залучення міжнародної технічної допомоги для вирішення складних питань проведення реформ у сфері приватизації та управління державною власністю.

Відповідно до Порядку підготовки та виконання плану залучення зовнішньої допомоги Європейської Комісії у рамках ТАІЕХ, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 09.04.08 № 316, Фонд підготував та подав на розгляд пропозиції щодо участі фахівців Фонду в семінарах та навчальних поїздках.

З метою сприяння стабільному та довгостроковому зростанню економіки в Україні відбулися переговори Уряду України з представниками Європейського департаменту Міжнародного валютного фонду (МВФ) щодо підготовки нової програми «Stand-by» (реалізацію попередньої програми МВФ «Stand-by» завершено).

Фонд взяв участь у впровадженні спільного зі Світовим банком проекту «Модернізація державних фінансів» (період реалізації проекту 2008 – 2012 роки). Мета проекту – підвищення ефективності управління державними фінансами.

Інформаційне забезпечення процесів управління державною власністю

Діяльність Фонду висвітлюється через офіційний веб-сайт www.srfu.gov.ua, на якому щодня розміщуються новини, заяви та роз'яснення за всіма напрямками діяльності Фонду.

Протягом 2010 року було організовано 17 інтерв'ю Голови Фонду провідним засобом масової інформації, відбулося 7 прес-конференцій та надано близько 70 коментарів за підсумками вирішення або обговорення важливих питань, що стосуються діяльності Фонду.

Фонд видає журнал «Державний інформаційний бюлетень про приватизацію», в якому постійно публікуються аналітичні матеріали про діяльність Фонду, та додаток до нього – газету «Відомості приватизації». Журнал виходить щомісяця українською та російською мовами, газета – щотижня українською мовою.

УДК 332.025.28: 336.254(477)

Питання формування, розподілу та цільового використання приватизаційного ресурсу недостатньо вивчене та висвітлене. Окремі напрями використання коштів від приватизації державного майна досліджені в працях М. Азарова, П. Кудряшова, Я. Петрикова.

Автор статті канд. екон. наук О. П. Процків здійснює аналіз приватизаційного ресурсу як джерела неподаткових надходжень до Державного бюджету України та надає пропозиції щодо ефективного розподілу цього ресурсу та напрямів його використання.

Приватизаційний ресурс: проблеми формування, розподілу та використання

Ольга ПРОЦКІВ

перший заступник начальника РВ ФДМУ по Тернопільській області, канд. екон. наук

Одним з основних чинників стабільності економіки держави є належний рівень державної фінансової діяльності в частині формування, накопичення та перерозподілу валового внутрішнього продукту (ВВП). Саме завдяки фінансовим ресурсам, що є в державному бюджеті, уряд через органи державної влади та місцевого самоврядування здійснює реалізацію державної політики в різних сферах суспільного розвитку.

До основних джерел фінансових ресурсів відповідно до Бюджетного кодексу України належать податкові, неподаткові надходження, доходи від операцій з капіталом, офіційні трансферти та цільові фонди. Крім того, згідно із законодавством України передбачено фінансування державного бюджету за борговими та активними операціями, а також коштами, одержаними від приватизації державного майна.

Дослідивши потенціали різних джерел фінансування Державного бюджету України, можна зробити висновок, що податкові надходження обмежені, що зумовлено багатьма чинниками:

нормативно-правовим забезпеченням (нестабільність податкового законодавства; склад та розмір нових податкових платежів мають визначитися до 1 липня року, що передбачено плановому);

складною та обтяжливою загальною системою оподаткування;

загальним фінансовим становищем в Україні;

нерозвиненістю податкової бази і великою кількістю пільг, які зменшують кінцеві надходження.

Неподаткові надходження мають значну потенційну базу об'єктів стягнення та широкий спектр застосування. До неподаткових надходжень належать доходи від власності та підприємницької діяльності, адміністративні збори і платежі, доходи від некомерційної діяльності тощо. Ці надходження можуть мати постійний або непостійний характер. Уведення останніх було зумовлено потребою термінового збільшення доходів державного бюджету.

Склад і структура доходів державного бюджету постійно змінюються. Це пояснюється постійними перетвореннями в податковій системі України та прагненням держави вирішити фіскальні проблеми не за рахунок збільшення податків, а за рахунок введення нових неподаткових зборів і платежів. Із цієї самої причини питома вага податкових доходів є невисокою.

Податкові надходження, які є значною частиною доходів державного бюджету, становлять менше четвертої частини ВВП (табл. 1 [1-3]).

На перших етапах ринкових перетворень в Україні грошові надходження від приватизації спрямовувалися до складу доходів державного бюджету. Проте таке використання

**Динаміка основних показників бюджетного процесу
протягом 2005 – 2009 років, млн грн.**

Показник	2005 р.	2006 р.	2007 р.	2008 р.	2009 р.
ВВП	441 452,0	544 153,0	720 731,0	949 864,0	912 600,0
У тому числі:					
податкові надходження	98 065,2	125 743,1	161 264,2	227 164,8	148 916,9
неподаткові надходження	31 778,0	40 548,3	48 553,2	60 543,6	66 296,4

Таблиця 1

**Фінансування Державного бюджету України
протягом 2005 – 2009 років, млрд грн.**

Показник	2005 р.	2006 р.	2007 р.	2008 р.	2009 р.		
					План	Фактичне виконання	% виконання
Загальне фінансування	8,0	3,8	9,8	12,5	31,6	19,9	63,1
Фінансування за борговими операціями:							
запозичення	- 0,5	2,0	3,9	27,3	61,6	65,8	106,8
погашення	13,8	11,9	10,4	33,3	89,0	97,1	109,1
Надходження від приватизації	- 14,3	-9,9	-6,5	-6,0	-27,4	-31,3	114,2
Фінансування за активними операціями	20,8	0,6	2,5	0,5	8,5	0,8	9,4
	- 12,3	1,2	3,4	-13,5	-38,5	-46,7	121,3

Таблиця 2

цього ресурсу не привело до кардинальних змін в українській економіці. Залучені кошти витрачалися в основному на споживання, а не на розширене відтворення. Лише незначна частина приватизаційних надходжень використовувалася для кредитування технічного переозброєння підприємств, створення нових робочих місць, розвитку підприємництва, структурної перебудови економіки.

Стосовно приватизаційних надходжень точаться дискусії, чи можна їх вважати доходами держави. На думку одних експертів, продаж того, що було вироблено або зароблено попередніми поколіннями, не може бути доходом. На переконання М. Азарова, кошти від приватизації не можна вважати доходами [4].

Згідно з класифікацією Міжнародного валютного фонду (МВФ) надходження від приватизації державного майна (далі – надходження від приватизації) відображаються у складі державного бюджету як від'ємне чисте кредитування. Таке кредитування визначається як різниця між сумою кредитів, що надаються державними органами, та їх погашенням. Приватизаційний ресурс не належить до доходів, одержаних від реалізації державних матеріальних

активів, які (активи) враховуються як неподаткові капітальні надходження. Це пов'язано з тим, що доходи від приватизації розглядаються як продаж державної частки в капіталі підприємства, яка була придбана раніше на основі трансфертів або вкладення капіталу. Проте надходження від приватизації дають змогу здійснити разове поліпшення бюджету, тим самим виплата державних боргів, зокрема зовнішніх, свідчить про «виведення» коштів з національної економіки, внаслідок чого вони працюють на економіку іншої країни.

До 1997 року приватизацію в Україні не розглядали як суттєве джерело покриття дефіциту державного бюджету. Більше того статтею 23 Закону України «Про приватизацію майна державних підприємств» від 04.03.92 № 2163-XII заборонялося використання приватизаційних коштів на покриття дефіциту державного та місцевих бюджетів. Однак з 1997 року використання коштів від приватизації на покриття дефіциту державного бюджету стало основою державної політики: частку відраховувати від коштів, одержаних від приватизації, до державного бюджету було встановлено на рівні 50 %; до

2000 року цей показник збільшився до 97 %, у 2004 році він становив 99 %, а з 2007 року – 100 % [5, 6].

Підходи до використання приватизаційного ресурсу, ухвалені в попередні роки, протягом 2008 – 2010 років не змінилися. Надходження від приватизації й надалі належать до джерел фінансування державного бюджету. Основні показники фінансування державного бюджету протягом 2005 – 2009 років наведені в табл. 2 [2].

Згідно з табл. 2 обсяги запозичень до державного бюджету 2009 року порівняно з обсягом запозичень 2008 року збільшилися у 2,9 раза, а порівняно з обсягом запозичень 2007 року – в 9,3 раза. Суттєве збільшення обсягів запозичень пояснюється насамперед здійсненням зовнішніх запозичень у МВФ, випуском облігацій внутрішніх державних позик на капіталізацію банків та збільшенням статутного капіталу НАК «Нафтогаз України».

Основними джерелами фінансування державного бюджету 2009 року були внутрішні та зовнішні запозичення. Так, внутрішні запозичення становили 56,3 % у загальній структурі джерел фінансування дефіциту бюджету, зовнішні – 42,9 %, а надходження від приватизації – лише 0,8 % [2].

Низький рівень дефіциту державного бюджету порівняно з установленим його граничним розміром пояснюється невиконанням плану надходжень від приватизації (0,8 млрд грн. замість 8,5 млрд грн.).

За весь період приватизації до державного бюджету станом на 01.01.11 було перераховано 43 519 млрд грн. Протягом 2006 – 2010 років спостерігалася тенденція невиконання планових завдань з надходження коштів від приватизації до державного бюджету (рис. 1). Проте приватизаційні надходження за цей період становлять більше половини (60 %) приватизаційних надходжень за весь період приватизації [7, 8].

Результати аналізу основних макроекономічних показників державного бюджету протягом 2005 – 2010 років (табл. 1, рис. 1) свідчать про значні коливання обсягів як неподаткових, так і при-

ватизаційних надходжень на фоні зростання ВВП.

У структурі ВВП надходження від приватизації та неподаткові надходження становили незначну частку. Проте якщо за рахунок неподаткових платежів з 2005 року забезпечується надходження до державного бюджету в середньому 7,16 % від ВВП, то надходження від приватизації становлять від 4,7 % від ВВП у 2005 році до 0,1 % у 2009 році. Такі коливання, зважаючи на значну політизацію приватизаційного процесу, свідчать як про потенціал, так і про загрозу невиконання плану надходжень, що у разі наявності дефіциту бюджету потребує залучення з метою компенсації додаткових ресурсів (запозичень або фінансування за активними операціями, причому у стислі строки, що зумовлює підвищення вартості запозичень).

Питання фінансування дефіциту державного бюджету за рахунок надходжень від приватизації заслуговує на особливу увагу. Залучення ресурсів у такий спосіб не передбачає повернення коштів позичальникам, як у випадку розміщення державних боргових зобов'язань. Фінансування державного бюджету шляхом використання приватизаційного ресурсу не веде до збільшення державного боргу, проте воно повинно мати цільовий характер [9]. Поки ще використання приватизаційного ресурсу в Україні не має виваженого цільового характеру. Жорстка бюджетна прив'язка надходжень від приватизації часто критикується за те, що ці надходження спрямовуються через державний бюджет на виплату боргів, зокрема зовнішніх. Як свідчать результати аналізу, включення приватизаційних надходжень до дохідної частини державного бюджету – досить ризикований крок, що

пов'язано з нестабільністю та передбачуваністю процесу роздержавлення в Україні. За умови переходу державних фінансів на програмно-цільове фінансування надходження від приватизації втрачають первісний економічний сенс та не можуть розглядатися як стабільне джерело фінансових ресурсів. Очікування поповнення доходу державного бюджету надходженнями, які мають непостійний характер та залежать від багатьох зовнішніх чинників, суперечить концепції реформування бюджетної системи України за програмно-цільовим методом. Це потребує створення нової парадигми пошуку фінансових ресурсів, стабільних джерел поповнення бюджету, застосування більш ефективних механізмів податкового навантаження та адміністрування платежів.

Виходячи з досвіду багатьох країн виділяють три базові варіанти використання приватизаційних надходжень: сплата державного боргу; спільне фінансування великих суспільних проектів, наприклад інфраструктурних; проведення реформи системи соціальної безпеки, зокрема, пенсійної реформи та запровадження другого рівня пенсійної системи. Згідно з думкою Німецької консультативної групи з питань економічних реформ Інституту економічних досліджень та політичних консультацій фінансова підтримка другого рівня пенсійної реформи і створення з цією метою спеціального приватизаційного фонду – це адекватний спосіб використання приватизаційного ресурсу в Україні на сьогодні [10].

Використання приватизаційного ресурсу для потреб суспільства слід оцінювати враховуючи специфічні економічні умови, за яких відбувається приватизація в Україні (високий рівень виробничих затрат, не-

конкурентність значної частини продукції, недостатні обсяги інвестицій тощо). Не викликає сумніву необхідність погашення заборгованості із заробітної плати, фінансування бюджетної сфери, програм соціального захисту, що може бути здійснено у тому числі й за рахунок приватизаційних надходжень. Проте подібне спрямування приватизаційних коштів, передбачене жорстким графіком бюджетних надходжень від приватизації, не залишає можливості й максимально ускладнює досягнення основної мети реформування власності – пошуку ефективного власника, спроможного професійно управляти власністю, залучати інвестиції у розвиток підприємства, здійснювати відновлення виробництва.

Повне використання приватизаційних коштів для поліпшення ситуації з бюджетними доходами, на думку автора, є неправильним. Це пояснюється тим, що, по-перше, поспішність та поверховість у підходах до приватизації часто призводять до протилежних наслідків (бюджет не одержує запланованих надходжень, а підприємство – ефективного власника), по-друге, не реалізується основна мета приватизації, яка за масштабністю та перспективністю економічних результатів має більш вагоме значення порівняно з невеликими та нестабільними надходженнями до державного бюджету. Основним призначенням приватизації в більшості країн є підвищення соціально-економічної ефективності виробництва та залучення коштів на структурну перебудову економіки [11]. Пріоритетність залучення ефективного власника пояснюється тим, що підприємства, які успішно працюють, у подальшому забезпечуватимуть більші та стабільні надходження до державного бюджету у вигляді сплачених податків.

З погляду теорії суспільних фінансів потрібно дотримувати два базові принципи для того, щоб приватизація була результативною у довгостроковому періоді. Перший принцип – уникати необґрунтованої фіскальної невідповідності між тимчасовими приватизаційними надходженнями та поточними видатками, другий – інвестувати приватизаційні

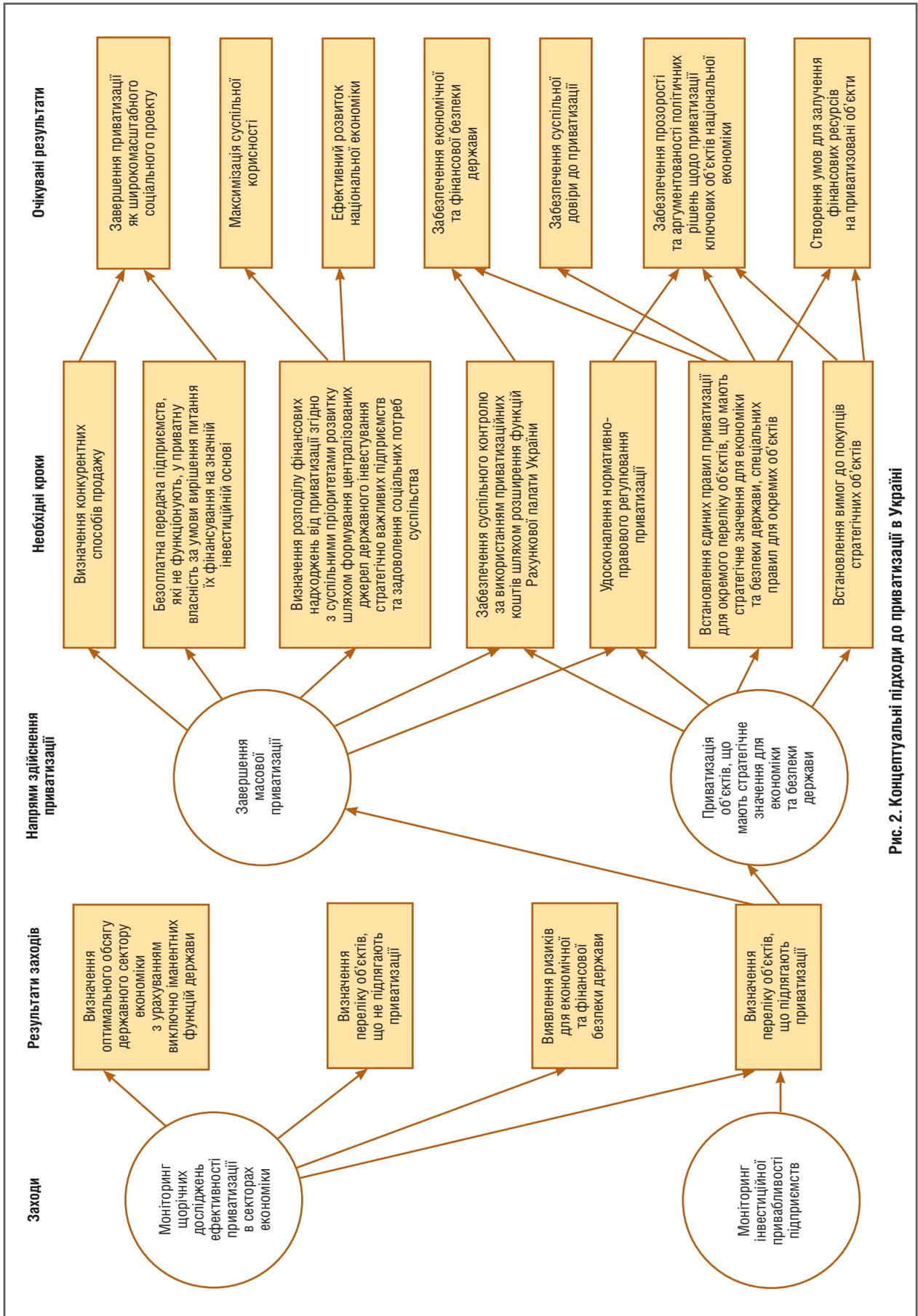

Рис. 2. Концептуальні підходи до приватизації в Україні

надходження в майбутнє країни замість їх споживання.

Сьогодні суспільство потребує більш ефективного використання державного майна, послідовного впровадження принципу політичної відповідальності й підвищення ролі інститутів громадянського суспільства. У питанні використання фінансових надходжень є суттєві розбіжності між суспільними запитами і практикою, тому виникає потреба змінити інституційне середовище та політичні обмеження щодо формування приватизаційної політики. Несвоєчасне ухвалення приватизаційних програм, недоліки виконання завдань з надходження коштів від приватизації до державного бюджету, невідповідність спрямування приватизаційних коштів потребам суспільства – це наслідок саме політико-інституційних негараздів.

На думку автора, під час здійснення приватизаційних процесів потрібно проводити:

щорічні дослідження результатів приватизації в секторах економіки з урахуванням економічних, фінансових, соціальних і політичних ризиків для держави та дієвості державних систем регулювання господарської діяльності підприємств у цих секторах;

щорічний моніторинг діяльності суб'єктів господарювання певних видів економічної діяльності, що дасть змогу характеризувати привабливість цих суб'єктів інвестування та визначити доцільність їх приватизації.

На відміну від підходів, що існують, коли першочергово встановлюють завдання з надходження коштів від приватизації до державного бюджету та визначають перелік підприємств, що підлягають приватизації, для забезпечення його виконання, запропоновані автором спрямовані на визначення насамперед оптимальної структури державного сектору економіки, яка забезпечить виконання державою суспільних потреб.

Розроблені автором концептуальні підходи до приватизації (рис. 2), передбачають досягнення мети приватизації (системні перетворення) – забезпечення стабільності нової сис-

теми відносин власності (формування стійкої структури прав власності та необхідних для її функціонування інфраструктури і механізмів); створення умов (механізмів, інститутів) для самовідтворення цієї системи; економічна ефективність на мікро- і макрорівнях. Такі потенційні цілі приватизації, як загальна справедливість чи поповнення доходів державного бюджету, є другорядними. Якщо досягнення загальної справедливості завдяки приватизації є абстрактним і практично нереальним завданням, то часткове вирішення бюджетних проблем за рахунок надходжень від приватизації можливе і залежить від вибраної моделі.

Логічним та далекоглядним вбачається використання приватизаційного ресурсу для інноваційного інвестування стратегічно важливих підприємств з метою їх технічного та технологічного відновлення, створення нових робочих місць та забезпечення прибутковості підприємств. Досягти зазначених цілей можна шляхом здійснення розподілу фінансового ресурсу від приватизації під час розроблення Державного бю-

джету України та подальшого ухвалення цього розподілу парламентом. Інвестиції у підприємства сприятимуть зростанню виробництва, збільшенню податкових надходжень до державного бюджету та посиленню конкурентоспроможності українських підприємств на світовому ринку торгівлі.

З метою забезпечення суспільного контролю за використанням приватизаційних коштів потрібно розширити повноваження Рахункової палати України, яка здійснюватиме контроль за використанням державних коштів і державної власності.

Така політика узгоджується з перспективним баченням якісного розвитку економіки країни (збільшення частки ринку послуг, зменшення енерговитратності виробництва, поліпшення якості товарів та послуг тощо), який не обмежується досягненням поточних кількісних результатів – одержанням максимального обсягу надходжень до державного бюджету за рахунок продажу великої кількості стратегічно важливих для економіки та національної безпеки країни підприємств.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Статистичний* щорічник України за 2008 рік / За ред. О. Г. Осауленка. – К.: Держаналітінформ, Держкомстат України, 2009. – 566 с.
2. *Бюджетний* моніторинг: аналіз виконання бюджету за 2009 рік / Щербина І. Ф., Рудик А. Ю., Зубенко В. В., Самчинська І. В. – К., 2009. – 136 с.
3. *Звіт* про виконання Державного бюджету України за 2009 рік (у розрізі економічної класифікації). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.minfin.gov.ua/file/link/244339/file/Zvit.pdf.
4. *Азаров Н.* Если мы создали свободные зоны, где будут работать мясокомбинаты, грош нам цена // Бизнес. – 2006. – 21 октября. – С. 29.
5. *Закон* України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік» від 17.06.04 № 1801-IV // Відом. Верх. Ради України. – 2004. – № 43 – 44.
6. *Закон* України «Про Державний бюджет України на 2007 рік» від 19.12.06 № 489-V. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.zakon.rada.gov.ua.
7. *Про* підсумки діяльності ФДМУ та його регіональних відділень у 2009 році у сфері приватизації та основні завдання на 2010 рік // Відом. приватиз. – 2010. – № 9 (602). – С. 1 – 3.
8. *Підсумки*, завдання, перспективи // Держ. інформ. бюл. про приватиз. – 2011. – № 2 (222). – С. 3.
9. *Козир А. І., Британська Н. Н.* Фінансування дефіциту державного бюджету: матеріали VI Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. [«Науковий потенціал України 2010»]. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://intkonf.org/kozir-ai-britanska-nn-finansuvannya-defisitu-derzhavnogo-byudzhetu/>.
10. *Джуччі Р., Требеш К., Оніщенко К.* Великі приватизаційні надходження: як Україні розумно використати ці гроші. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.ier.kiev.ua.
11. *Слободзян А.* Міжнародний досвід: перші підсумки приватизації (Угорщина, Польща, Німеччина) // Держ. інформ. бюл. про приватиз. – 2003. – № 10. – С. 56 – 59.

Редакція розпочинає публікацію статей про приватизацію об'єктів державної власності, розташованих біля водних об'єктів, а також про оренду водних об'єктів.

У рамках нової для Бюлетеня теми будуть розглянуті особливості чинного приватизаційного, цивільного, водного та земельного законодавства, запропоновані шляхи вирішення проблемних питань.

Запрошуємо фахівців висловити свої думки з цього приводу на сторінках Бюлетеня.

Особливості приватизації об'єктів, розташованих у прибережних захисних смугах

26

Дар'я ЗОРЯ

начальник відділу надання правової допомоги Юридичного управління Донецької облдержадміністрації

Українське законодавство встановлює обмеження щодо приватизації об'єктів, розташованих на землях водного фонду. Згідно з абзацом п'ятим частини третьої статті 12 Закону України «Про приватизацію державного майна» (далі – Закон) відмова органу приватизації в приватизації об'єкта можлива в разі, коли об'єкт розташований у прибережних захисних смугах морів, річок, озер на відстані ближче ніж 100 метрів від них. Абзац п'ятий було внесено в статтю 12 Закону згідно із Законом України «Про внесення змін до деяких законів України з метою забезпечення врахування екологічних вимог

у процесі приватизації» від 24.06.04 № 1863-IV (далі – Закон про внесення змін).

Закон про внесення змін також упроваджує норми щодо проведення екологічного аудиту та включення до договору купівлі-продажу вимог та додаткових обмежень природоохоронного законодавства до користування об'єктом.

Причиною встановлення обмеження щодо приватизації об'єктів у межах прибережних захисних смуг є прагнення держави попередити забруднення водних природних ресурсів унаслідок діяльності нових власників (покупців) об'єктів приватизації, розташованих на природоохоронній території.

Основними законодавчими актами, які регулюють використання прибережних захисних смуг, є Водний кодекс України (ВКУ) від 06.06.95 та Земельний кодекс України (ЗКУ) від 25.10.01. Відповідно до статті 1 ВКУ **прибережна захисна смуга** – це частина водоохоронної зони відповідної ширини вздовж річки, моря, навколо водойм, на якій встановлено більш суворий режим господарської діяльності, ніж на решті території водоохоронної зони.

Прибережні захисні смуги встановлюються на земельних ділянках усіх категорій земель, крім земель морського транспорту, за окремими проектами землеустрою. Межі встановлених прибережних захисних

смуг зазначаються в документації із землеустрою, кадастрових планах земельних ділянок, а також у містобудівній документації (стаття 60 ЗКУ).

Згадані проекти розробляються на основі нормативно-технічної документації на замовлення органів водного господарства та інших спеціально уповноважених органів, узгоджуються з відповідними державними органами, власниками землі, землекористувачами і затверджуються місцевими органами державної виконавчої влади та виконавчими комітетами рад. На землях міст і селищ міського типу розмір прибережної захисної смуги встановлюється відповідно до існуючих умов забудови (пункти 5, 10 Порядку визначення розмірів і меж водоохоронних зон та режиму ведення господарської діяльності в них, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08.05.96 № 486). Отже, в межах населених пунктів прибережна захисна смуга встановлюється з урахуванням умов, що склалися.

У прибережних захисних смугах уздовж річок, навколо водойм та на островах забороняється будівництво будь-яких споруд (крім гідротехнічних, гідрометричних та лінійних), у тому числі баз відпочинку, дач, гаражів та стоянок автомобілів, а також миття та обслуговування транспортних засобів і техніки.

Згідно зі статтею 89 ВКУ *об'єкти, які знаходяться у прибережній за-*

хисній смузі, можуть експлуатуватись, якщо при цьому не порушується її режим. Не придатні для експлуатації споруди, а також ті, що не відповідають установленим режимам господарювання, підлягають перенесенню за межі прибережних захисних смуг.

Чинним законодавством також установлені обмеження господарської діяльності в прибережних захисних смугах, які розташовані вздовж морів, морських заток і лиманів та на островах у внутрішніх морських водах. Прибережна захисна смуга вздовж морів, морських заток і лиманів входить у зону санітарної охорони моря і може використовуватися лише для будівництва військових та інших оборонних об'єктів, об'єктів, що виробляють енергію за рахунок використання енергії вітру, сонця і хвиль, об'єктів постачання, розподілу, передачі (транспортування) енергії, гідротехнічних, гідрометричних та лінійних споруд, а також санаторіїв, дитячих оздоровчих таборів та інших лікувально-оздоровчих закладів з обов'язковим централізованим водопостачанням і каналізацією.

Уздовж морів та навколо морських заток і лиманів встановлюється прибережна захисна смуга шириною не менше двох кілометрів від урізу води. Крім того, у межах прибережної захисної смуги морів та навколо морських заток і лиманів встановлюється пляжна зона, ширина якої визначається залежно від ландшафтно-формулою діяльності моря, але не менше 100 метрів від урізу води. У межах цієї території заборонено будівництво будь-яких споруд, крім гідротехнічних, гідрометричних та лінійних (статті 88, 90 ВКУ).

Треба звернути увагу на те, що *землі прибережних захисних смуг перебувають у державній та комунальній власності та можуть надаватися в користування лише в цілях, визначених ВКУ*. Органи виконавчої влади або місцевого самоврядування із земель водного фонду можуть передавати на умовах оренди фізичним або юридичним особам земельні ділянки прибережних захисних смуг для сінокосіння, рибогосподарських потреб, культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей, проведення науково-

дослідних робіт тощо (частина четверта статті 59 ЗКУ).

Отже, норми чинного законодавства спрямовані на охорону та збереження водних ресурсів, тому встановлені обмеження щодо користування землями водного фонду (режим обмеженої господарської діяльності).

Під час приватизації об'єктів, що знаходяться біля водних об'єктів, постають питання, які потребують вирішення:

1. Частиною третьою статті 12 Закону суттєво обмежено перелік водних об'єктів (лише море, річка та озеро), в межах прибережних захисних смуг яких може бути заборонена приватизація об'єктів. Відповідно до статті 88 ВКУ і статті 60 ЗКУ **до водних об'єктів, уздовж та навколо яких встановлюються прибережні захисні смуги шириною не менше ніж 100 метрів уздовж урізу води (в межений період), належать великі річки, водосховища на них, водойми та озера, моря, морські затоки і лимани.**

Отже, орган приватизації під час підготовки об'єктів до приватизації має враховувати норми трьох законодавчих актів щодо переліку водних об'єктів, для яких (для прибережної захисної смуги) встановлено режим обмеженої господарської діяльності. На думку автора, доцільно привести положення статті 12 Закону у відповідність до положень ВКУ та ЗКУ.

2. Відсутність визначених проектами землеустрою розмірів та меж прибережних захисних смуг більшої земель водного фонду, тобто в документації із землеустрою, кадастрових планах земельних ділянок, а також у містобудівній документації ця інформація не зазначена.

Під час підготовки до приватизації об'єктів разом із земельними ділянками, що перебувають у прибережній захисній смузі, Регіональне відділення Фонду державного майна України по Донецькій області (далі – регіональне відділення) стикається з певними складнощами. Так, органи Держкомзему, а також місцевого самоврядування, як правило, не надають повної інформації про цільове призначення земельних ділянок, дозволені види їх викорис-

тання та наявність певних обмежень. У відповідях на запити регіонального відділення ці органи часто вживають стандартне формулювання: «інформація відсутня».

Ускладнює підготовку до приватизації об'єктів і те, що державні органи охорони навколишнього природного середовища не надають (пояснюючи відсутністю) регіональному відділенню картосхеми територій та об'єктів природно-заповідного фонду Донецької області, в тому числі прибережних захисних смуг. Водночас надані документи та плани (схеми) не завжди дають можливість визначити відстань від водного об'єкта до об'єкта приватизації (не зазначені вид та назва водного об'єкта, масштаб схеми, відсутні відомості про наявність та ширину прибережних захисних смуг).

Важливим чинником під час прийняття рішення про можливість приватизації об'єкта, що знаходиться у прибережній захисній смузі, є отримання погоджень виконавчого комітету місцевої ради та державних органів охорони навколишнього природного середовища, які здійснюють контроль за створенням водоохоронних зон і прибережних захисних смуг та за додержанням режиму використання цих територій, що передбачено статтею 87 ВКУ.

Зважаючи на державну політику у сфері використання водоохоронних зон, а також попит на об'єкти державної власності, що розташовані біля водних об'єктів, автор пропонує внести зміни до частини третьої статті 12 Закону, які дадуть змогу здійснювати приватизацію зазначених об'єктів без земельних ділянок за погодженням і згідно з рекомендаціями відповідних контролюючих органів. При цьому користування об'єктом та земельною ділянкою, на якій він розташований (в тому числі на умовах оренди), має здійснюватися з урахуванням вимог та обмежень, встановлених ВКУ та ЗКУ, а також іншими нормативними актами з питань охорони природних ресурсів.

Дослідження галузі електронного урядування в Україні

Катерина НАУМІК

доцент кафедри менеджменту та маркетингу Харківського національного економічного університету, докторант, канд. екон. наук

Ольга ЧЕРЕШНЮК

головний спеціаліст відділу інформаційних технологій, статистичної звітності та моніторингу приватизаційних процесів РВ ФДМУ по Харківській області

Ідея електронного уряду виникла внаслідок розвитку комунікаційних технологій. Розроблення системи гіпертексту (hypertext) та створення всесвітньої мережі Інтернет (World Wide Web) сприяли реалізації ідеї надання фізичним і юридичним особам державних послуг, контрольованих органами влади на відстані, та інформування суспільства про діяльність органів влади.

Так, урядовий портал в Україні забезпечує не тільки висвітлення діяльності державних органів, але й надання послуг, які вимагали безпосереднього відвідування державних установ. Сервер електронного уряду може підтримувати функціонування кількох розділів одночасно, наприклад, підприємницької діяльності, оборони, освіти, охорони здоров'я. Кожна державна установа повинна забезпечувати інформаційне наповнення свого розділу.

Поняття «електронний уряд» з'явилося на Заході на початку 90-х років минулого століття, та лише наприкінці 90-х система електронного уряду почала реалізовуватися. Формування цієї системи пов'язане із розвитком інформаційних технологій постіндустріального суспільства, яке характеризується такими особливостями [1]:

появою нових форм комунікації, що розвиваються;

трансформацією структури комунікативного досвіду людини. Виникає потреба «добудувати» (доповнити, змінити) образ партнера з комунікації та встановити правила взаємодії з ним;

появою проблеми довіри до інформації, що передається;

трансформацією поняття комунікації, коли основою спілкування стає

не інформація, а сам процес комунікації;

виникненням нової соціальної нерівності, підставою для якої є не рівень знання, а характер ставлення до інформації;

розповсюдженням мережного (рос. сетевой. – Прим. ред.) принципу комунікації.

Мережний принцип комунікації ускладнює алгоритмізацію ділової діяльності, тому що базується на ідеї постійного «добудовування» виробничого і комунікативного процесів. Практика діяльності віртуальних виробничих форм та віртуальних співтовариств свідчить, що функціонування значної частини інформаційних і фінансових потоків у всесвітній мережі ускладнює контроль за ними. Однією з причин цього є невизначеність статусу віртуальних мережних організацій, відсутність відповідальних осіб, на яких можна чинити вплив. Формуються нові центри впливу – це особи або групи осіб, які відіграють ключову роль в організації комунікації.

Ідея урядового порталу вперше у світі реалізована у Сінгапурі [2]. Значний досвід у цій сфері мають Великобританія, Канада, Нова Зеландія та США. Так, електронне урядування в США було впроваджено у 1999 році; в 2000 році стартував проект «FirstGov», який об'єднав майже двадцять тисяч сайтів державних органів різних рівнів. Лідером користування системою електронного урядування в Європі вважається Великобританія, в якій з 2000 року реалізується програма «Електронний громадянин, електронний бізнес, електронний уряд» («E-citizen, e-business, e-government») у рамках проекту «Стратегічна структура для обслуговування суспільства в інформаційному столітті».

В Україні окремі області мають різний досвід упровадження елементів електронного урядування. Наприклад, в Харківській області впровадження системи електронного урядування «ХОДА», яку використовує Управління культури та туризму, дасть змогу зекономити майже 15 тис. грн. [3].

В Україні діє ініціативний проект – портал «Електронна Україна», за допомогою якого громадяни можуть надати пропозиції до законодавчих актів, внесених народними депутатами України і зареєстрованих Верховною Радою України. Портал містить сторінку (розділ «Пишемо закон разом» (<http://www.lawmaster.e-ua.org/>), відвідувачі якої можуть викласти свої пропозиції щодо вдосконалення різних сфер суспільно-політичного і соціально-економічного життя [4].

З метою вивчення ступеню та особливостей використання інтернет-технологій в Харкові було проведене опитування 88 державних службовців (45 % віком від 25 до 45 років) та 85 студентів (до 25 років). До групи опитуваних переважно увійшли жінки (70 %). Згідно з результатами опитування 100 % респондентів мають власні персональні комп'ютери, підключені до Інтернету, проте більше 60 % респондентів не знають, що таке електронний уряд (хоча ця система впроваджена в Україні з 2000 року). Інша частина опитуваних незалежно від віку та статусу використовує систему електронного уряду в основному для подання скарг та заяв в органи державної влади та місцевого самоврядування.

Більшість респондентів відвідує державні сайти нерегулярно – у разі потреби.

Студентська молодь використовує Інтернет для спілкування з друзями (35 %), державні службовці –

для пошуку необхідної для роботи інформації (40 %).

Більшість респондентів (70 %) вважають можливою ідею використання громадянами України Інтер-

бути корисність системи електронного урядування для користувача, тому важливе розроблення критеріїв якості державних електронних послуг;

Електронне урядування – форма організації державного управління, яка сприяє підвищенню ефективності, відкритості та прозорості діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування за допомогою інформаційно-телекомунікаційних технологій з метою формування нового типу держави, орієнтованої на задоволення потреб громадян.

Головною складовою електронного урядування є **електронний уряд** – єдина інфраструктура міжвідомчої автоматизованої інформаційної взаємодії органів державної влади та місцевого самоврядування між собою, з громадянами і суб'єктами господарювання.

(З Концепції розвитку електронного урядування в Україні, затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 13.12.10 № 2250-р)

нету з метою взаємодії з органами державної влади та місцевого самоврядування.

Основними причинами скептичного сприйняття ідеї електронного уряду є невпевненість опитуваних у надійності та оперативності роботи системи, відсутність безпосереднього спілкування та доступу до Інтернету.

Аналіз законодавчо-нормативних актів, які регламентують процес створення системи електронного урядування, свідчить про потребу вдосконалення цієї галузі (див. таблицю).

Аналіз законодавчо-нормативних документів та публікацій з питань електронного урядування виявив, що основні проблеми, які пов'язані із упровадженням цієї форми організації державного управління, охоплюють правову та економічну сфери, а також соціокультурні та психологічні процеси.

Так, розробники Концепції розвитку електронного урядування в Україні окреслили коло проблем та завдань, які потрібно вирішити для побудови дієвої системи електронного урядування, а саме:

відсутність національної системи індикаторів (параметрів) оцінювання стану електронного урядування. Одним з критеріїв оцінювання має

відсутність єдиних стандартів та регламенту функціонування системи електронного документообігу з використанням електронного цифрового підпису;

підвищення рівня освіченості громадян за допомогою електронного урядового порталу;

встановлення зворотного зв'язку з громадянськістю з метою прийняття більш ефек-

тивних соціально-економічних рішень в країні;

недосконалість нормативно-правової і методологічної бази, зокрема, неврегульованість питань надання адміністративних послуг і звернення громадян до органів державної влади та місцевого самоврядування через Інтернет;

відсутність інтегрованої системи національних інформаційних ресурсів та інформаційної взаємодії органів державної влади та органів місцевого самоврядування. Ця система має бути універсальною та сумісною з іншими інформаційними системами;

обмеженість доступу громадян і суб'єктів господарювання до інформаційних ресурсів органів державної влади та місцевого самоврядування. Ця проблема пов'язана з двома чинниками – технічним (відсутність вільного доступу до системи Інтернет) та соціально-психологічним (особисте неприйняття змін та будь-яких інновацій через недовіру до всього нового).

Отже, основною функцією електронного уряду є забезпечення прозорості, відкритості діяльності органів влади, підвищення якості їх функціонування, уникнення бюрократії, економія часу та матеріальних ресурсів.

Законодавчо-нормативне забезпечення розвитку електронного урядування в Україні

Назва документа	Основні положення документа	Коментар автора
Конституція України від 28.06.96	Згідно зі ст. 21 усі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах. Права і свободи людини є невідчужуваними та непорушними	Обмеженість доступу громадян та суб'єктів господарювання до мережі Інтернет зумовлює суперечність із конституційними засадами
Закон України «Про Національну програму інформатизації» від 04.02.98 № 74/98-ВР	У програмі наведено глосарій термінів і понять у сфері інформатизації. Визначені мета та завдання програми, зокрема, створення загальнодержавних систем інформаційно-аналітичної підтримки діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування	Процедури планування, бюджетного фінансування, виконання програми та подання звітності за цим законом бюрократизовані, не визначено координатора програми на рівні міністерства. Внаслідок цього спостерігаються недостатнє фінансування програми та відсутність загальнодержавного проекту впровадження інформаційних технологій в органах державної влади та місцевого самоврядування
Указ Президента України «Про заходи щодо розвитку національної складової глобальної інформаційної мережі Інтернет та забезпечення широкого доступу до цієї мережі в Україні» від 31.07.2000 № 928/2000	Розвиток національної складової мережі Інтернет, забезпечення широкого доступу до цієї мережі громадян та юридичних осіб усіх форм власності в Україні, належне представлення в ній національних інформаційних ресурсів визначені пріоритетними напрямками державної політики. Встановлені завдання щодо забезпечення державної підтримки розвитку інфраструктури надання інформаційних послуг через мережу Інтернет, а також розвитку та впровадження сучасних комп'ютерних інформаційних технологій у системі державного управління	Питання інформатизації не віднесено до пріоритетних напрямів державної політики, що призвело до обмеженого фінансування програм інформатизації. Не визначено механізм міжвідомчої координації вирішення цього завдання, внаслідок чого не вироблено комплексного державного підходу до інформатизації суспільства протягом останнього десятиліття
Закон України «Про електронні документи та електронний документообіг» від 22.05.03 № 851-IV	У законі наведено глосарій термінів і понять, визначені напрями законодавчої бази електронного документообігу в Україні, встановлені механізми державного регулювання цієї сфери, розроблені технологічні процеси впровадження електронного документообігу (електронний підпис). Закон визначає правовий статус електронного документа, регулює відносини автора й адресата електронного документа	Недостатнє фінансово-економічне обґрунтування електронного документообігу, внаслідок чого впровадження, організаційний та технічний супровід цієї системи в органах виконавчої влади та місцевого самоврядування потребували значних фінансових затрат. Це спричинило епізодичне впровадження окремих проектів електронного документообігу в органах виконавчої влади та державних установах. Не було створено цілісної системи електронного документообігу, тому що технологічні процеси і програмні продукти, які використовуються різними установами, відрізняються один від одного і є несумісними
Закон України «Про електронний цифровий підпис» від 22.05.03 № 852-IV	У законі наведено глосарій термінів і понять, визначені напрями розвитку законодавчої бази, яка має регулювати відносини, що виникають у зв'язку з використанням електронного цифрового підпису	Створюються умови для розвитку ринку послуг із сертифікації електронних цифрових підписів. Проте через неврегульованість єдиних стандартів у цій сфері, а також суттєве обмеження повноважень держави зі здійснення контролю розвитку цього ринку послуг та його регулювання створюються несумісні програмні продукти, що не можуть функціонувати в єдиному державному інформаційному просторі
Закон України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007 – 2015 роки» від 09.01.07 № 537-V	Одним з основних завдань розвитку інформаційного суспільства визначено електронне урядування, складовими якого є використання інформаційно-комунікаційних технологій для вдосконалення державного управління, становлення електронних форм взаємодії органів державної влади, місцевого самоврядування та фізичних, юридичних осіб	Правові відносини, що виникають між суб'єктами державної влади, суб'єктами господарювання та громадянами у зв'язку із розширенням сфери застосування інформаційно-комунікаційних технологій не врегульовані
Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку засвідчення наявності електронного документа (електронних даних) на певний момент часу» від 26.05.04 № 680	Порядок розроблено для забезпечення реалізації окремих процедур законів України «Про електронний цифровий підпис» та «Про електронні документи та електронний документообіг», зокрема, надання послуги фіксування часу в разі реєстрації звернень. Згідно з постановою центри сертифікації ключів надають послуги фіксування часу на договірних засадах	Постанова визначає спеціальні відносини у сфері надання послуг фіксування часу в разі реєстрації звернень. Повноваження з визначення методики та регламенту надання зазначеної послуги покладені на центральний засвідчувальний орган, що може призвести до монополії на ці послуги
Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про центральний засвідчувальний орган» від 28.10.04 № 1451	Визначені компетенція центрального засвідчувального органу, його повноваження та обов'язки	Центральний засвідчувальний орган є колегіальним органом (комітетом), адміністративне виконання його функцій покладено на підрозділи Державного комітету з питань науки, інновацій та інформатизації (згідно з Указом Президента України № 1085/2010 замість комітету створено Державне агентство з питань науки, інновацій та інформації України. – Прим. ред.)

Назва документа	Основні положення документа	Коментар автора
Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку застосування електронного цифрового підпису органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями державної форми власності» від 28.10.04 № 1452	Органи державної влади отримують послуги, пов'язані з електронним цифровим підписом, від акредитованого центру сертифікації ключів на договірних засадах, визначається порядок надання цих послуг. Органи державної влади можуть користуватися зазначеними послугами за умови використання надійних засобів електронного цифрового підпису, які повинні мати сертифікати відповідності або позитивні висновки органів Держспецзв'язку, та за наявності посиленних сертифікатів відкритих ключів у своїх працівників-підписувачів (осіб, які підписують документ)	Установлені суттєві обмеження застосування електронного цифрового підпису: електронний цифровий підпис не застосовується при складанні електронних документів, які не можуть бути оригіналами у випадках, передбачених законодавством, а також для вчинення правочинів на суму, що перевищує 1 млн грн.
Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Типового порядку здійснення електронного документообігу в органах виконавчої влади» від 28.10.04 № 1453	Порядком встановлено спеціальні процедури отримання, розгляду та роботи з внутрішніми та вихідними електронними документами, процедури їх погодження та зберігання. Затверджено типові форми звітних та реєстраційних документів, що супроводжують роботу з електронними документами	Надано опис типового технічного завдання на проектування програмного продукту для роботи з електронними документами, але не розглянуто питання сумісності таких програмних продуктів, відсутні вимоги із впровадження єдиної державної концепції щодо розроблення і виготовлення програмних продуктів для роботи з електронними документами
Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку обов'язкової передачі документованої інформації» від 28.10.04 № 1454	Метою передачі документованої інформації є забезпечення можливості перевірки електронного цифрового підпису, накладеного на електронний документ підписувачем, відкритий ключ якого засвідчений в акредитованому центрі, що припиняє діяльність	Постанова не має суттєвого впливу на впровадження електронного урядування в Україні
Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про створення інформаційно-телекомунікаційної системи «Фінанси» від 19.09.07 № 752-р	Міністерству фінансів України доручено забезпечити функціонування інформаційно-телекомунікаційної системи «Фінанси» та затвердити у двомісячний строк за погодженням із заінтересованими центральними органами виконавчої влади, Державним казначейством України, Національним банком України та Держспецзв'язку порядок обміну фінансово-економічними даними в зазначеній системі	Розпорядження не затверджує порядок роботи системи «Фінанси», ці повноваження передані до Міністерства фінансів України. Створення зазначеної системи не було забезпечено координуванням вищою інстанцією, тому система досі не функціонує
Наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження Порядку обміну фінансово-економічними даними в інформаційно-телекомунікаційній системі «Фінанси» від 16.07.08 № 943	Основною метою системи є інтеграція відповідних інформаційних ресурсів центральних органів виконавчої влади, Служби безпеки України, Державного казначейства України, Фонду державного майна України та Національного банку України в єдину інформаційну мережу для оперативного обміну наявною інформацією з фінансово-економічних питань	Недостатня міжвідомча координація заходів, що передбачені наказом, унаслідок чого з часу створення система не функціонує належним чином
Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні» від 13.12.10 № 2250-р	Метою концепції є визначення засад та створення умов для досягнення європейських стандартів якості послуг, відкритості та прозорості діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, а також для виконання основних положень Програми економічних реформ на 2010 – 2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна влада». Розглянуті основні проблеми впровадження електронного урядування в Україні та визначені шляхи їх вирішення	Потрібно підкреслити важливість поставленої мети – створення загальнодержавної системи електронного урядування, але водночас слід визначити ключового міжвідомчого координатора та його повноваження. Реалізація концепції може ускладнюватися певними координаційними затримками у коротко- і середньостроковій перспективі

ЛІТЕРАТУРА

1. Наумік К. Г. Економічна психологія. – Харків: вид-во ХНЕУ, 2007. – 256 с.
2. Сингапур: єдиний портал електронного обслуговування громадян /eGovernment — технологии и решения для электронного правительства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.egovernment.ru/article.phtml?id=46.
3. Ефанова М. Опоздавших будут «пасти» электронные устройства [Електронний ресурс] //Вечерний Харьков. – 7 февр. 2011 г. – Режим доступу: kharkov.ua/news.php3?id=67475.
4. Пишємо закон разом: портал «Електронна Україна» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.e-ua.org>.
5. Розпорядження КМУ «Питання реалізації пілотного проекту впровадження технологій електронного урядування» від 01.03.10 № 360-р //Офіц. вісн. України. – 2010. – № 18.
6. Внедрение концепции «электронного правительства» [Электронный ресурс]. – Режим доступа: www.microsoft.com/rus/government/whitepapers/eGov_Strategy.asp#2.
7. Електронне урядування: окремі аспекти становлення // Вісн. програми сприяння парламенту України. – 2002. – № 205.
8. Traunmüller R., Lenk K. Electronic government: Where are we heading? // Electronic government: first international conference/ EGOV. – 2002. – Т. 1. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: books.google.com.ua/books?...Memorandum+on+E-Government.
9. E-Government Strategy // EXECUTIVE OFFICE OF THE PRESIDENT OFFICE OF MANAGEMENT AND BUDGET. – WASHINGTON. – 2002. – February 27 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.usa.gov/Topics/Includes/Reference/egov_strategy.pdf.

Миколаївська область**Об'єкт незавершеного будівництва –
автомобільна стоянка № 2
(державна власність)**

Місцезнаходження ОНБ: вул. 300 років Костянтинівки, 1а, м. Южноукраїнськ, Миколаївська обл. Автостоянка розташована на виїзді з Южноукраїнська за 300 м від траси Миколаїв – Первомайськ. На відстані 1,1 км від ОНБ знаходиться міський автовокзал, поруч з автостоянкою – радіо- та телевізійний передавальний центр і готель. Дорога до автостоянки має тверде покриття.

До складу ОНБ входять:

будівля для персоналу – двоповерхова цегляна споруда площею забудови 62 м². Загальна площа приміщень будівлі – 124,39 м². На першому поверсі будівлі розташовано гараж. У гаражі є оглядова яма, встановлені віконні блоки без засклення (вікна захищені металевими решітками), а також металеві ворота. Приміщення гаража та яма оштукатурені. На другому поверсі розташовані три приміщення для персоналу та відкрита галерея; приміщення оштукатурені, встановлені віконні блоки без засклення. Вхід на другий поверх окремий по металевих сходах, вхідні двері металеві. Дах фігурний, покриття – дерево та оцинкований лист;

замощення – цементно-бетонне на піщаній основі (в задовільному стані) площею 4 340 м²;

огорожа – частина огорожі виконана із залізобетонних плит (висота – 2,2 м, довжина – 68 м), частина – металева сітка на залізобетонних стовпах (висота – 1,3 м, довжина – 101 м);

по периметру автостоянки встановлено *шість металевих щогл для освітлення* висотою 21 м.

Згідно з технічним паспортом земельної ділянки державної власності об'єкт розташований на земельній ділянці площею 4 406 м². Цільовим призначенням земельної ділянки є *комерційне використання*.

Спосіб приватизації – продаж ОНБ на аукціоні разом із земельною ділянкою без збереження профілю.

Додаткову інформацію про об'єкт можна отримати в Регіональному відділенні Фонду державного майна України по Миколаївській області за адресою:

вул. Чкалова, 20, м. Миколаїв, 54017.

Довідки за телефонами:

(0512) 47-04-16, 47-04-26.

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ

оголошує прийом слухачів на навчання

до Національної академії державного управління при Президентіві України (м. Київ) за спеціальностями:

- Державне управління (денна, вечірньо-заочна, заочна, заочно-дистанційна форми навчання)
- Управління суспільним розвитком (заочна, заочно-дистанційна форми навчання)
- Державне управління у сфері національної безпеки (денна, заочна форми навчання)
- Державне управління у сфері освіти (денна, заочна форми навчання)
- Державне управління у сфері охорони здоров'я (денна, заочна форми навчання)
- Публічна політика та управління (денна, заочна форми навчання)
- Публічне адміністрування (денна, вечірньо-заочна, заочна форми навчання)
- Місцеве самоврядування (денна, заочна форми навчання)
- Регіональне управління (денна, заочна форми навчання)
- Електронне урядування (денна, заочна форми навчання)
- Парламентаризм та парламентська діяльність (денна, заочна форми навчання)

до Дніпропетровського регіонального інституту державного управління за спеціальностями:

- Державне управління (денна, вечірньо-заочна, заочна, заочно-дистанційна форми навчання)
- Публічне адміністрування (денна форма навчання)

до Львівського регіонального інституту державного управління за спеціальностями:

- Державне управління (денна, заочна, заочно-дистанційна форми навчання)
- Публічне адміністрування (денна, заочна форми навчання)

до Одеського регіонального інституту державного управління за спеціальностями:

- Державне управління (денна, вечірньо-заочна, заочна, заочно-дистанційна форми навчання)
- Публічне адміністрування (денна, заочна форми навчання)

до Харківського регіонального інституту державного управління за спеціальностями:

- Державне управління (денна, вечірньо-заочна, заочна, заочно-дистанційна форми навчання)
- Публічне адміністрування (денна, заочна форми навчання)

Термін навчання за денною формою – 18 місяців, за вечірньо-заочною, заочною та заочно-дистанційною – 30 місяців. На навчання приймаються громадяни України, які мають повну вищу освіту (диплом спеціаліста або магістра).

Прийом на навчання здійснюється відповідно до Закону України «Про вищу освіту» та Положення про прийом слухачів до Національної академії державного управління при Президентіві України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2004 р. № 468 (зі змінами).

Документи подаються особисто до приймальної комісії Національної академії (м. Київ) з 11 квітня до 6 червня 2011 року, до регіональних інститутів державного управління – з 11 квітня до 9 червня.

Вступні екзамени проводяться з 15 до 25 червня.

Зарахування – до 10 липня. Початок занять з 1 вересня.

Приймальна комісія Національної академії державного управління при Президентіві України та її регіональних інститутів працює щодня, крім неділі, з 9.00 до 18.00 (у суботу з 10.00 до 16.00) за адресами:

Національна академія державного управління при Президентіві України
03057, м. Київ, вул. Ежена Потье, 20,
☎ (044) 455-69-02
www.academy.gov.ua

Дніпропетровський регіональний інститут державного управління
49044, м. Дніпропетровськ, вул. Гоголя, 29,
☎ (056) 745-52-41, 794-58-06
www.dbuapa.dp.ua

Львівський регіональний інститут державного управління
79491, м. Львів, смт Брюховичі,
вул. Сухомлинського, 16,
☎ (032) 244-81-12
www.lvivacademy.com

Одеський регіональний інститут державного управління
65009, м. Одеса, вул. Генуезька, 22,
☎ (048) 729-76-11,
729-76-12
www.oridu.odessa.ua

Харківський регіональний інститут державного управління
61050, м. Харків,
Московський проспект, 75,
☎ (057) 732-65-05
www.kbuapa.kharkov.ua

РЕЄСТР
юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в березні 2011 року договір
з Фондом державного майна України про організацію продажу майна,
що перебуває в державній власності

Код за ЄДРПОУ	Номер договору	Дата укладення (переукладення) договору	Повна назва юридичної особи	Фактичне місцезнаходження юридичної особи	Керівник
Рівненська область					
25675153	53	01.03.11	Рівненська міжрегіональна універсальна товарно-майнова біржа «ПРАЙС»	33028, м. Рівне, вул. Гетьмана Мазепи, 4а/6а, тел. (0362) 46-04-71	Макарчук Володимир Володимирович
м. Київ					
23243248	55	03.03.11	Товарна біржа «Київська агропромислова біржа»	01601, м. Київ, вул. Червоноармійська, 13, оф. 209, тел. (044) 234-21-80, 234-15-76, 287-03-09	Шимко Сергій Валентинович
36530704	60	11.03.11	Товарна біржа «ОПТА-БАРТЕР»	04112, м. Київ, вул. Т. Шамрила, 76, тел. (044) 583-15-30	Купчак Денис Володимирович
35725456	63	12.03.11	Товарна біржа «Корпоративна»	03143, м. Київ, вул. Академіка Заболотного, 15, тел. (044) 332-14-14	Соболев Олексій Валерійович
16470831	93	25.03.11	Українська універсальна товарна біржа	03680, м. Київ, просп. Академіка Глушкова, 1, Експоцентр України, павільйон № 6, тел. (044) 594-96-24, 596-95-40	Стрельченко Валерій Анатолійович
32388652	94	25.03.11	Товарна біржа «ІННЕКС»	01015, м. Київ, вул. Московська, 43/11, тел. (044) 459-31-45, 459-31-46	Лисечко Павло Анатолійович
Харківська область					
14078715	57	04.03.11	Українсько-Російська товарна біржа	61145, м. Харків, вул. Шатилова Дача, 4, оф. 110, тел. (057) 757-07-62, 757-07-63	Шиян Вадим Васильович
Донецька область					
35798629	68	16.03.11	Товарна біржа «Донбаська універсальна товарна біржа»	86406, м. Єнакієве, вул. Марата, 2, тел. (06252) 5-34-37	Баландін Костянтин Петрович
Івано-Франківська область					
13664227	74	18.03.11	Прикарпатська регіональна товарна біржа	78200, м. Коломия, вул. Вагилевича, 1, тел. (03433) 2-19-61, 4-76-25	Шевчук Ігор Павлович
м. Севастополь					
36931899	82	22.03.11	ТОВ «Ренесанс Крим»	99040, м. Севастополь, вул. Маршала Геловані, 14, кв. 75, тел. (0692) 93-65-99	Саламатіна Олександра Володимирівна
Дніпропетровська область					
30168871	96	28.03.10	Криворізька універсальна товарна біржа	50077, м. Кривий Ріг, вул. Івана Сірка, 40, тел. (0564) 26-19-35, 26-27-15, (056) 404-21-01	Бойчук Сергій Степанович
Луганська область					
35079556	98	29.03.11	ПП «Незалежна експертна оцінка «НЕО»	91000, м. Луганськ, вул. Пржевальського, 6, тел. (0643) 62-63-14	Черненко Юрій Болеславович

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Кабінет Міністрів України

(зі змінами і доповненнями, внесеними Законом України від 2 грудня 2010 року № 2756-VI)

Цей Закон відповідно до Конституції України визначає організацію, повноваження і порядок діяльності Кабінету Міністрів України.

РОЗДІЛ I. Загальні положення

Стаття 1. Кабінет Міністрів України у системі органів державної влади України

1. Кабінет Міністрів України (Уряд України) є вищим органом у системі органів виконавчої влади.

2. Кабінет Міністрів України здійснює виконавчу владу безпосередньо та через міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, Раду міністрів Автономної Республіки Крим та місцеві державні адміністрації, спрямовує та координує роботу цих органів.

3. Кабінет Міністрів України відповідальний перед Президентом України та підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України у межах, передбачених у статтях 85, 87 Конституції України.

Стаття 2. Основні завдання Кабінету Міністрів України

1. До основних завдань Кабінету Міністрів України належать:

1) забезпечення державного суверенітету та економічної самостійності України, здійснення внутрішньої та зовнішньої політики держави, виконання Конституції та законів України, актів Президента України;

2) вжиття заходів щодо забезпечення прав і свобод людини та громадянина, створення сприятливих умов для вільного і всебічного розвитку особистості;

3) забезпечення проведення бюджетної, фінансової, цінової, інвестиційної, у тому числі амортизаційної, податкової, структурно-галузевої політики; політики у сферах праці та зайнятості населення, соціального захисту, охорони здоров'я, освіти, науки і культури, охорони природи, екологічної безпеки і природокористування;

4) розроблення і виконання загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального, культурного розвитку, охорони довкілля, а також розроблення, затвердження і виконання інших державних цільових програм;

5) забезпечення розвитку і державної підтримки науково-технічного та інноваційного потенціалу держави;

6) забезпечення рівних умов для розвитку всіх форм власності; здійснення управління об'єктами державної власності відповідно до закону;

7) здійснення заходів щодо забезпечення обороноздатності та національної безпеки України, громадського порядку, боротьби із злочинністю, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій;

8) організація і забезпечення провадження зовнішньоекономічної діяльності, митної справи;

9) спрямування та координація роботи міністерств, інших органів виконавчої влади;

10) виконання інших функцій, визначених Конституцією та законами України, актами Президента України.

Стаття 3. Принципи діяльності Кабінету Міністрів України

1. Діяльність Кабінету Міністрів України ґрунтується на принципах верховенства права, законності, поділу державної влади, безперервності, колегіальності, солідарної відповідальності, відкритості та прозорості.

2. Кабінет Міністрів України здійснює виконавчу владу на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

3. Кабінет Міністрів України є колегіальним органом. Кабінет Міністрів України приймає рішення після обговорення питань на його засіданнях.

4. Кабінет Міністрів України регулярно інформує громадськість через засоби масової інформації про свою діяльність, залучає громадян до процесу прийняття рішень, що мають важливе суспільне значення. Прийняття Кабінетом Міністрів України актів, що містять інформацію з обмеженим доступом, можливе лише у випадках, визначених законом, у зв'язку із забезпеченням національної безпеки та оборони України. Всі акти Кабінету Міністрів України підлягають обов'язковому оприлюдненню, крім тих, що містять інформацію з обмеженим доступом.

Стаття 4. Правові засади діяльності Кабінету Міністрів України

1. Кабінет Міністрів України у своїй діяльності керується Конституцією України, цим Законом, іншими законами України, а також актами Президента України.

2. Організація, повноваження і порядок діяльності Кабінету Міністрів України визначаються Конституцією України, цим та іншими законами України.

3. Кабінет Міністрів України відповідно до Конституції України, цього Закону та актів Президента України затверджує Регламент Кабінету Міністрів України, який визначає порядок прове-

дення засідань Кабінету Міністрів України, підготовки та прийняття рішень, інші процедурні питання його діяльності.

Стаття 5. Місцезнаходження Кабінету Міністрів України

1. Кабінет Міністрів України знаходиться у столиці України – місті Києві.

РОЗДІЛ II. Склад і порядок формування Кабінету Міністрів України

Стаття 6. Склад Кабінету Міністрів України та статус його членів

1. До складу Кабінету Міністрів України входять Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, три віце-прем'єр-міністри та міністри України.

2. Посадовий склад (кількість та перелік посад) новоствореного Кабінету Міністрів України визначається Президентом України за поданням Прем'єр-міністра України одночасно з призначенням персонального складу Кабінету Міністрів України у порядку, встановленому статтею 9 цього Закону.

3. Посади членів Кабінету Міністрів України належать до політичних посад, на які не поширюється трудове законодавство та законодавство про державну службу.

4. Статус членів Кабінету Міністрів України визначається Конституцією України, цим та іншими законами України.

Стаття 7. Вимоги до членів Кабінету Міністрів України

1. Членами Кабінету Міністрів України можуть бути громадяни України, які мають право голосу, вищу освіту та володіють державною мовою. Не можуть бути призначені на посади членів Кабінету Міністрів України особи, які мають судимість, не погашену і не зняту у встановленому законом порядку.

2. Члени Кабінету Міністрів України не мають права суміщати свою службову діяльність з іншою роботою, крім викладацької, наукової та творчої у позаробочий час, входити до складу керівного органу чи наглядової ради підприємства, що має на меті одержання прибутку. У разі виникнення обставин, що порушують вимоги щодо несумісності посади члена Кабінету Міністрів України з іншими видами діяльності, такий член Кабінету Міністрів України у двадцятиденний строк з дня виникнення цих обставин припиняє таку діяльність або подає особисту заяву про відставку.

3. У разі внесення на розгляд Президенту України подання щодо призначення на посаду члена Кабінету Міністрів України особи, яка є народним депутатом України, до подання додається особиста заява народного депутата України про дострокове припинення ним депутатських повноважень

у разі призначення на посаду члена Кабінету Міністрів України. Питання про дострокове припинення повноважень народного депутата України розглядається невідкладно Верховною Радою України на її першому ж пленарному засіданні після призначення його членом Кабінету Міністрів України.

Стаття 8. Призначення на посаду Прем'єр-міністра України

1. Прем'єр-міністр України призначається на посаду Президентом України за згодою більше ніж половини від конституційного складу Верховної Ради України.

2. Президент України після прийняття рішення про відставку Кабінету Міністрів України або про припинення повноважень Прем'єр-міністра України вносить до Верховної Ради України письмове подання про надання згоди на призначення на посаду Прем'єр-міністра України.

3. Президент України подає до Верховної Ради України письмове подання про надання згоди на призначення на посаду Прем'єр-міністра України, до якого додаються:

- 1) відомості про громадянство;
- 2) відомості про освіту;
- 3) відомості про трудову діяльність і автобіографія;

4) довідка органу державної податкової служби про подану за своєю податковою адресою декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію). У декларації про майновий стан і доходи (податковій декларації) зазначаються відомості про доходи та зобов'язання фінансового характеру за рік, що передує року подання;

(пункт 4 частини третьої статті 8 у редакції Закону України від 02.12.10 № 2756-VI)

5) відомості про перебування у складі керівного органу чи наглядової ради підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку;

- 6) відомості про судимість кандидата.

Усі відомості подаються державною мовою і власноручно підписуються кандидатом на посаду Прем'єр-міністра України.

4. Верховна Рада України розглядає подання Президента України про надання згоди на призначення на посаду Прем'єр-міністра України не пізніше ніж у п'ятиденний строк з дня внесення такого подання до Верховної Ради України.

5. Кандидат на посаду Прем'єр-міністра України за пропозицією депутатських фракцій до розгляду питання на пленарному засіданні Верховної Ради України зустрічається з депутатськими фракціями та відповідає на їхні запитання.

6. Під час розгляду питання про надання згоди на призначення на посаду Прем'єр-міністра України у пленарному засіданні Верховної Ради України бере участь Президент України.

7. Голосування у Верховній Раді України щодо надання згоди на призначення Прем'єр-міністра

України проводиться у поіменному режимі. Рішення про надання згоди на призначення Прем'єр-міністра України приймається у формі постанови Верховної Ради України.

Постанова Верховної Ради України про надання згоди на призначення Прем'єр-міністра України невідкладно направляється Президенту України.

8. У разі ненадання згоди Верховною Радою України на призначення Прем'єр-міністра України Президент України вносить на розгляд Верховної Ради України подання про надання згоди на призначення на зазначену посаду в порядку, встановленому частиною другою цієї статті.

9. Особа, призначена Прем'єр-міністром України, набуває повноважень за цією посадою з моменту видання Указу Президента України про призначення цієї особи Прем'єр-міністром України.

Стаття 9. Призначення на посаду членів Кабінету Міністрів України

1. Члени Кабінету Міністрів України, крім Прем'єр-міністра України, призначаються на посаду Президентом України за поданням Прем'єр-міністра України.

2. При формуванні нового складу Кабінету Міністрів України новопризначений Прем'єр-міністр України вносить Президенту України подання про призначення членів Кабінету Міністрів України відповідно до вимог Конституції України та цього Закону.

3. Подання Прем'єр-міністра України, зазначене у частині другій цієї статті, стосовно персонального складу Кабінету Міністрів України може вноситися єдиним списком. Подання також можуть вноситися окремо на кожну посаду члена Кабінету Міністрів України.

4. На кожну посаду члена Кабінету Міністрів України Прем'єр-міністром України вноситься одна кандидатура.

5. Подання про призначення членів Кабінету Міністрів України щодо кандидатів на відповідні посади вносяться разом з:

- 1) відомостями про громадянство;
- 2) відомостями про освіту;
- 3) відомостями про трудову діяльність і автобіографією;

4) довідкою органу державної податкової служби про подану за своєю податковою адресою декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію). В декларації про майновий стан і доходи (податковій декларації) зазначаються відомості про доходи та зобов'язання фінансового характеру за рік, що передує року подання;

(пункт 4 частини п'ятої статті 9 у редакції Закону України від 02.12.10 № 2756-VI)

5) відомостями про перебування у складі керівного органу чи наглядової ради підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку;

6) відомостями про судимість кандидата.

6. За результатами розгляду подання Прем'єр-міністра України Президент України приймає рішення щодо призначення внесених кандидатур на посади членів Кабінету Міністрів України або доручає Прем'єр-міністрові України внести нове подання щодо персонального складу Кабінету Міністрів України або щодо кандидатур на окремі посади членів Кабінету Міністрів України. Нове подання вноситься Прем'єр-міністром України у визначений Президентом України строк із додержанням вимог, передбачених цією статтею.

Рішення про призначення членів Кабінету Міністрів України може прийматися як списком, так і щодо окремих посад членів Кабінету Міністрів України.

7. Призначення на вакантну посаду члена Кабінету Міністрів України (крім Прем'єр-міністра України) здійснюється у порядку та з додержанням вимог, передбачених цією статтею.

8. Особа, призначена членом Кабінету Міністрів України, набуває повноважень за посадою з моменту видання Указу Президента України про призначення цієї особи членом Кабінету Міністрів України.

Стаття 10. Програма діяльності Кабінету Міністрів України

1. Програма діяльності Кабінету Міністрів України базується на передвиборній програмі Президента України.

2. Програма діяльності Кабінету Міністрів України подається до Верховної Ради України Прем'єр-міністром України.

3. Програма діяльності Кабінету Міністрів України вважається схваленою, якщо за неї проголосувала більшість від конституційного складу Верховної Ради України. Рішення про схвалення Програми діяльності Кабінету Міністрів України приймається у формі постанови Верховної Ради України.

4. Верховна Рада України може надати Кабінету Міністрів України можливість доопрацювати Програму діяльності Кабінету Міністрів України. Повторний розгляд Програми діяльності Кабінету Міністрів України Верховною Радою України проводиться не пізніше ніж на п'ятнадцятий день після прийняття такого рішення.

РОЗДІЛ III. Складення повноважень та відставка Кабінету Міністрів України

Стаття 11. Складення повноважень Кабінету Міністрів України у зв'язку з обранням Президента України

1. Кабінет Міністрів України складає повноваження перед новообраним Президентом України.

2. Заява про складення повноважень Кабінету Міністрів України подається Прем'єр-міністром України чи особою, яка виконує його повнова-

ження, новообраному Президенту України у день вступу на пост Президента України.

Стаття 12. Відставка Кабінету Міністрів України

1. Відставку Кабінету Міністрів України приймає Президент України.

2. Відставка Кабінету Міністрів України настає внаслідок:

1) прийняття Верховною Радою України резолюції недовіри Кабінету Міністрів України;

2) прийняття Президентом України рішення про відставку Кабінету Міністрів України;

3) відставки Прем'єр-міністра України;

4) смерті Прем'єр-міністра України.

Стаття 13. Відставка Кабінету Міністрів України внаслідок прийняття Верховною Радою України резолюції недовіри

1. Верховна Рада України за пропозицією не менш як однієї третини народних депутатів України від її конституційного складу може розглянути питання про відповідальність Кабінету Міністрів України та прийняти резолюцію недовіри Кабінету Міністрів України.

2. Питання про відповідальність Кабінету Міністрів України не пізніше ніж через десять днів після внесення пропозиції розглядається на пленарному засіданні Верховної Ради України, на яке запрошуються всі члени Кабінету Міністрів України. Під час розгляду питання про відповідальність Кабінету Міністрів України у пленарному засіданні Верховної Ради України може брати участь Президент України.

3. Резолюція недовіри Кабінету Міністрів України вважається прийнятою, якщо за це проголосувала більшість від конституційного складу Верховної Ради України.

4. Прийняття Верховною Радою України резолюції недовіри Кабінету Міністрів України має наслідком відставку Кабінету Міністрів України.

5. Прем'єр-міністр України у зв'язку з прийняттям Верховною Радою України резолюції недовіри зобов'язаний подати Президенту України заяву про відставку Кабінету Міністрів України у день прийняття Верховною Радою України такої резолюції.

6. Питання про відповідальність Кабінету Міністрів України не може розглядатися Верховною Радою України більше ніж один раз протягом чергової сесії, а також протягом року після схвалення Програми діяльності Кабінету Міністрів України.

Стаття 14. Відставка Кабінету Міністрів України внаслідок прийняття Президентом України рішення про відставку Кабінету Міністрів України

1. Президент України має право прийняти рішення про відставку Кабінету Міністрів України.

2. Прем'єр-міністр України зобов'язаний подати Президенту України заяву про відставку Кабі-

нету Міністрів України у день прийняття рішення Президента України.

Стаття 15. Відставка Кабінету Міністрів України внаслідок відставки Прем'єр-міністра України

1. Прем'єр-міністр України має право заявити Президенту України про свою відставку.

2. Прем'єр-міністр України звільняється з посади з дня видання Президентом України указу про відставку Прем'єр-міністра України.

3. Прийняття Президентом України рішення про відставку Прем'єр-міністра України має наслідком відставку всього складу Кабінету Міністрів України.

Стаття 16. Відставка Кабінету Міністрів України у разі смерті Прем'єр-міністра України

1. Повноваження Прем'єр-міністра України у разі його смерті припиняються з дня смерті, за свідченої свідцтвом про смерть.

2. Припинення повноважень Прем'єр-міністра України у разі його смерті має наслідком відставку всього складу Кабінету Міністрів України.

Стаття 17. Продовження виконання повноважень Кабінетом Міністрів України та окремими членами Кабінету Міністрів України

1. Кабінет Міністрів України, який склав повноваження перед новообраним Президентом України або перебуває у відставці з підстав, передбачених статтею 12 цього Закону, за дорученням Президента України продовжує виконувати свої повноваження до початку роботи новосформованого Кабінету Міністрів України, але не довше ніж шістдесят днів.

2. У разі смерті Прем'єр-міністра України повноваження Прем'єр-міністра України на період до початку роботи новосформованого Кабінету Міністрів України виконує Перший віце-прем'єр-міністр України або віце-прем'єр-міністр України згідно з визначеним Кабінетом Міністрів України розподілом повноважень.

3. Усі члени Кабінету Міністрів України, які склали повноваження перед новообраним Президентом України або перебувають у відставці, звільняються зі своїх посад з початку роботи новосформованим Кабінетом Міністрів України.

Стаття 18. Звільнення з посади члена Кабінету Міністрів України

1. Член Кабінету Міністрів України (крім Прем'єр-міністра України) може бути звільнений з посади Президентом України:

1) за рішенням Президента України;

2) за поданням Прем'єр-міністра України;

3) шляхом прийняття відставки члена Кабінету Міністрів України за поданою ним заявою про відставку.

2. Рішення Президента України про звільнення з посади члена Кабінету Міністрів України приймається у формі указу Президента України.

3. Член Кабінету Міністрів України звільняється з посади з дня видання Президентом України указу про звільнення з посади члена Кабінету Міністрів України.

4. У разі смерті члена Кабінету Міністрів України його повноваження вважаються припиненими з дня його смерті, засвідченої свідоцтвом про смерть.

РОЗДІЛ IV. Компетенція Кабінету Міністрів України

Стаття 19. Загальні питання компетенції Кабінету Міністрів України

1. Діяльність Кабінету Міністрів України спрямовується на забезпечення інтересів Українського народу шляхом виконання Конституції та законів України, актів Президента України, а також Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України, вирішення питань державного управління у сфері економіки та фінансів, соціальної політики, праці та зайнятості, охорони здоров'я, освіти, науки, культури, спорту, туризму, охорони навколишнього природного середовища, екологічної безпеки, природокористування, правової політики, законності, забезпечення прав і свобод людини та громадянина, протидії корупції, розв'язання інших завдань внутрішньої і зовнішньої політики, цивільного захисту, національної безпеки та обороноздатності.

Стаття 20. Основні повноваження Кабінету Міністрів України

1. Кабінет Міністрів України:

1) у сфері економіки та фінансів:

забезпечує проведення державної економічної політики, здійснює прогнозування та державне регулювання національної економіки;

забезпечує розроблення і виконання загальнодержавних програм економічного та соціального розвитку;

визначає доцільність розроблення державних цільових програм з урахуванням загальнодержавних пріоритетів та забезпечує їх виконання;

здійснює відповідно до закону управління об'єктами державної власності, у тому числі корпоративними правами, делегує в установленому законом порядку окремі повноваження щодо управління зазначеними об'єктами міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, місцевим державним адміністраціям та відповідним суб'єктам господарювання; забезпечує розроблення і виконання державних програм приватизації; подає Верховній Раді України пропозиції стосовно визначення переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації;

сприяє розвитку підприємництва на засадах рівності перед законом усіх форм власності та со-

ціальної спрямованості національної економіки, здійснює заходи щодо демонополізації та антимонопольного регулювання економіки, розвитку конкуренції та ринкової інфраструктури;

забезпечує здійснення державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності;

забезпечує розроблення і виконання програм структурної перебудови галузей національної економіки та інноваційного розвитку, здійснює заходи, пов'язані з реструктуризацією та санацією підприємств і організацій, забезпечує проведення державної промислової політики, визначає пріоритетні галузі промисловості, які потребують прискореного розвитку;

забезпечує захист та підтримку національного товаровиробника;

забезпечує захист прав споживачів та підвищення якості їх життя;

визначає обсяги продукції (робіт, послуг) для державних потреб, порядок формування та розміщення державного замовлення на її виробництво, вирішує відповідно до законодавства інші питання щодо задоволення державних потреб у продукції (роботах, послугах); утворює згідно із законом державні резервні фонди фінансових і матеріально-технічних ресурсів та приймає рішення про їх використання;

забезпечує проведення державної аграрної політики та продовольчу безпеку держави;

забезпечує проведення державної фінансової та податкової політики, сприяє стабільності грошової одиниці України;

розробляє проекти законів про Державний бюджет України та про внесення змін до Державного бюджету України, забезпечує виконання затвердженого Верховною Радою України Державного бюджету України, подає Верховній Раді України звіт про його виконання;

приймає рішення про використання коштів резервного фонду Державного бюджету України;

обслуговує державний борг України, приймає рішення про випуск облігацій державних внутрішніх та зовнішніх позик;

організовує державне страхування;

забезпечує проведення державної політики цін та здійснює державне регулювання ціноутворення;

забезпечує проведення зовнішньоекономічної політики України, здійснює в межах, визначених законом, регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

організовує та забезпечує здійснення митної справи;

бере участь у складанні платіжного балансу та організовує роботу зі складання зовнішньоторговельного балансу України, забезпечує раціональне використання державних валютних коштів;

виступає гарантом щодо позик, які у визначених законом про Державний бюджет України межах надаються іноземними державами, банками,

міжнародними фінансовими організаціями, а в інших випадках – відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

2) у сферах соціальної політики, охорони здоров'я, освіти, науки, культури, спорту, туризму, охорони навколишнього природного середовища та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій:

забезпечує проведення державної соціальної політики, вживає заходів щодо підвищення реальних доходів населення та забезпечує соціальний захист громадян;

сприяє розвитку соціального діалогу, відповідно до закону проводить консультації із всеукраїнськими об'єднаннями профспілок і всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців щодо проектів законів, інших нормативно-правових актів з питань розроблення та здійснення державної політики у сфері трудових відносин, оплати та охорони праці, соціального захисту;

забезпечує підготовку проектів законів щодо державних соціальних стандартів і соціальних гарантій;

забезпечує розроблення та виконання державних програм соціальної допомоги, вживає заходів щодо зміцнення матеріально-технічної бази закладів соціального захисту інвалідів, пенсіонерів та інших непрацездатних і малозабезпечених верств населення;

забезпечує проведення державної політики зайнятості населення, розроблення та виконання відповідних державних програм, вирішує питання профорієнтації, підготовки та перепідготовки кадрів, регулює міграційні процеси;

забезпечує проведення державної політики у сферах охорони здоров'я, санітарно-епідеміологічного благополуччя, охорони материнства та дитинства, освіти, фізичної культури і доступність для громадян послуг медичних, освітніх та фізкультурно-оздоровчих закладів;

забезпечує проведення державної політики у сферах культури, етнонаціонального розвитку України і міжнаціональних відносин, охорони історичної та культурної спадщини, всебічного розвитку і функціонування державної мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України; створює умови для вільного розвитку мов корінних народів і національних меншин України, сприяє задоволенню національно-культурних потреб українців, які проживають за межами України;

забезпечує розроблення і здійснення заходів щодо створення матеріально-технічної бази та інших умов, необхідних для розвитку охорони здоров'я, освіти, культури і спорту, туристичного та рекреаційного господарства;

проводить державну політику у сфері інформатизації, сприяє становленню єдиного інформаційного простору на території України;

забезпечує проведення науково-технічної політики, розвиток і зміцнення науково-технічного

потенціалу України, розроблення і виконання загальнодержавних науково-технічних програм;

вживає заходів щодо вдосконалення державного регулювання у науково-технічній сфері, стимулювання інноваційної діяльності підприємств, установ та організацій;

визначає порядок формування та використання фондів для науково-технічної діяльності;

забезпечує проведення державної політики у сфері охорони природи, екологічної безпеки та природокористування;

забезпечує розроблення та виконання державних і міждержавних екологічних програм;

здійснює в межах своїх повноважень державне управління у сфері охорони та раціонального використання землі, її надр, водних ресурсів, рослинного і тваринного світу, інших природних ресурсів;

приймає рішення про обмеження, тимчасову заборону (зупинення) або припинення діяльності підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності у разі порушення ними законодавства про охорону праці та навколишнього природного середовища;

координує діяльність органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, пов'язану з охороною навколишнього природного середовища, виконанням державних, регіональних і міждержавних екологічних програм;

забезпечує здійснення заходів, передбачених державними програмами ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, приймає рішення з питань ліквідації наслідків інших аварій, а також пожеж, катастроф, стихійного лиха;

засновує премії та стипендії Кабінету Міністрів України за особливі досягнення в різних сферах суспільного життя, визначає їх розмір та порядок призначення;

3) у сферах правової політики, законності, забезпечення прав і свобод людини та громадянина:

забезпечує проведення державної правової політики;

здійснює контроль за додержанням законодавства органами виконавчої влади, їх посадовими особами, а також органами місцевого самоврядування з питань виконання ними делегованих повноважень органів виконавчої влади;

вживає заходів щодо захисту прав і свобод, гідності, життя і здоров'я людини та громадянина від протиправних посягань, охорони власності та громадського порядку, забезпечення пожежної безпеки, боротьби зі злочинністю, протидії корупції;

здійснює заходи щодо забезпечення виконання судових рішень органами виконавчої влади та їх керівниками;

створює умови для вільного розвитку і функціонування системи юридичних послуг та правової допомоги населенню;

забезпечує фінансування видатків на утримання судів у межах, визначених законом про Державний бюджет України, та створює належні умови для функціонування судів та діяльності суддів;

організовує фінансове і матеріально-технічне забезпечення діяльності правоохоронних органів, соціальний захист працівників зазначених органів та членів їхніх сімей;

4) у сфері зовнішньої політики:

забезпечує у межах своїх повноважень зовнішньополітичну діяльність України, розробляє та затверджує державні програми в цій сфері, погоджує програми перебування офіційних закордонних делегацій, до складу яких входять представники Кабінету Міністрів України, та інші пов'язані з цим документи;

забезпечує відповідно до закону про міжнародні договори вирішення питань щодо укладення та виконання міжнародних договорів України;

приймає рішення про придбання за кордоном у власність України нерухомого майна (будівництво, реконструкцію об'єктів) для потреб закордонних дипломатичних установ України;

5) у сфері національної безпеки та обороноздатності:

здійснює заходи щодо охорони та захисту державного кордону України і території України;

здійснює заходи щодо зміцнення національної безпеки України, розробляє та затверджує державні програми з цих питань;

здійснює заходи щодо забезпечення боєздатності Збройних Сил України, визначає у межах бюджетних асигнувань на оборону чисельність громадян України, які підлягають призову на строкову військову службу і навчальні збори;

вживає заходів щодо забезпечення обороноздатності України, оснащення Збройних Сил України та інших утворених відповідно до закону військових формувань;

забезпечує соціальні і правові гарантії військовослужбовцям, особам, звільненим з військової служби, та членам їхніх сімей;

здійснює керівництво єдиною системою цивільного захисту України, мобілізаційною підготовкою національної економіки та переведенням її на режим роботи в умовах надзвичайного чи воєнного стану;

вирішує питання забезпечення участі військовослужбовців України в миротворчих акціях у порядку, визначеному законом;

визначає пріоритетні напрями розвитку оборонно-промислового комплексу;

6) у сфері вдосконалення державного управління та державної служби:

організовує проведення єдиної державної політики у сфері державної служби;

здійснює заходи щодо кадрового забезпечення органів виконавчої влади;

розробляє і здійснює заходи, спрямовані на вдосконалення системи органів виконавчої влади

з метою підвищення ефективності їх діяльності та оптимізації витрат, пов'язаних з утриманням апарату управління;

утворює, реорганізовує і ліквідує урядові органи відповідно до закону в межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України на утримання органів виконавчої влади, затверджує положення про зазначені органи;

приймає рішення щодо забезпечення представництва інтересів Кабінету Міністрів України під час розгляду справ у Конституційному Суді України;

вживає в межах своїх повноважень заходів щодо заохочення та приймає відповідно до закону рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності посадових осіб, які призначаються на посади та звільняються з посад Кабінетом Міністрів України;

затверджує граничну чисельність працівників органів виконавчої влади;

визначає відповідно до закону умови оплати праці працівників бюджетних установ та підприємств державного сектору економіки, а також грошового забезпечення військовослужбовців (осіб рядового і начальницького складу).

2. Кабінет Міністрів України здійснює також інші повноваження, визначені Конституцією та законами України.

РОЗДІЛ V. Повноваження Кабінету Міністрів України у відносинах з органами виконавчої влади

Стаття 21. Повноваження Кабінету Міністрів України у відносинах з міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади

1. Кабінет Міністрів України спрямовує і координує роботу міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, які забезпечують проведення державної політики у відповідних сферах суспільного і державного життя, виконання Конституції та законів України, актів Президента України, додержання прав і свобод людини та громадянина.

2. Міністерства та інші центральні органи виконавчої влади підзвітні Кабінету Міністрів України.

3. Питання діяльності міністерств у Кабінеті Міністрів України представляють відповідні міністри.

4. Діяльність центральних органів виконавчої влади, керівники яких не входять до складу Кабінету Міністрів України, спрямовується і координується міністрами. Питання діяльності таких центральних органів виконавчої влади представляють відповідні міністри, до сфери спрямування і координації яких належать ці органи.

5. Для здійснення завдань з реалізації державної політики Кабінет Міністрів України за поданням міністрів утворює у системі міністерств урядові органи, затверджує положення про них.

Керівники урядових органів призначаються на посаду та звільняються з посади Кабінетом Міністрів України за поданням міністра, у системі міністерства якого функціонують відповідні органи.

6. Урядові органи відповідальні перед Кабінетом Міністрів України, підзвітні та підконтрольні міністру, у системі міністерства якого вони створені та функціонують.

7. Кабінет Міністрів України затверджує граничну чисельність працівників міністерств та інших центральних органів виконавчої влади в межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України для утримання органів виконавчої влади.

8. Кабінет Міністрів України може скасовувати акти міністерств та інших центральних органів виконавчої влади повністю чи в окремі частині.

9. Особливості відносин Кабінету Міністрів України з окремими центральними органами виконавчої влади можуть визначатися законами України.

Стаття 22. Повноваження Кабінету Міністрів України у відносинах з Радою міністрів Автономної Республіки Крим і підвідомчими їй органами

1. Кабінет Міністрів України спрямовує і координує діяльність Ради міністрів Автономної Республіки Крим щодо виконання Конституції та законів України, актів Президента України і актів Кабінету Міністрів України на території Автономної Республіки Крим. Кабінет Міністрів України має право одержувати від Ради міністрів Автономної Республіки Крим інформацію з питань її діяльності.

2. Рада міністрів Автономної Республіки Крим підзвітна та підконтрольна Кабінету Міністрів України з питань виконання нею державних функцій і повноважень.

3. Кабінет Міністрів України заслуховує звіти Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим з питань виконання Радою міністрів Автономної Республіки Крим державних функцій і повноважень.

4. Кабінет Міністрів України встановлює порядок участі Ради міністрів Автономної Республіки Крим та підвідомчих їй органів у виконанні загальнодержавних програм, інших заходів загальнодержавного значення.

5. У разі неналежного виконання Головою Ради міністрів Автономної Республіки Крим покладених на нього повноважень Кабінет Міністрів України має право звернутися до Президента України та до Верховної Ради Автономної Республіки Крим з поданням про звільнення його з посади.

Стаття 23. Повноваження Кабінету Міністрів України у відносинах з місцевими державними адміністраціями

1. Кабінет Міністрів України спрямовує і координує діяльність місцевих державних адміністрацій щодо виконання Конституції та законів України, актів Президента України, актів Кабінету Міністрів України, органів виконавчої влади вищо-

го рівня, здійснення на відповідній території інших наданих місцевим державним адміністраціям повноважень.

2. Кабінет Міністрів України розглядає питання щодо:

1) погодження кандидатур заступників голів обласних державних адміністрацій;

2) надання у разі вмотивованої відмови голови обласної державної адміністрації або підтримки головою обласної державної адміністрації вмотивованої відмови голови районної державної адміністрації погодити призначення керівника територіального органу міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, урядового органу в системі міністерства, керівника підприємства, установи, організації, що перебуває в управлінні міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, згоди на призначення відповідного керівника;

3) подання Президенту України пропозицій щодо скасування актів місцевих, державних адміністрацій, що суперечать Конституції та законам України, іншим актам законодавства України, з одночасним зупиненням їх дії.

3. На засідання Кабінету Міністрів України, на якому розглядається питання щодо призначення керівника територіального органу міністерства, урядового органу в системі міністерства, запрошується відповідний голова обласної державної адміністрації, йому надається можливість вносити пропозиції з обговорюваного питання, робити застереження, давати пояснення.

4. Голови місцевих державних адміністрацій під час здійснення своїх повноважень відповідальні перед Кабінетом Міністрів України. Місцеві державні адміністрації та їх голови підзвітні та підконтрольні Кабінету Міністрів України у межах його повноважень.

5. Кабінет Міністрів України одержує від місцевих державних адміністрацій інформацію про їх діяльність, регулярно заслуховує звіти голів державних адміністрацій з питань їх діяльності.

6. Кабінет Міністрів України затверджує типовий регламент місцевих державних адміністрацій, рекомендаційний перелік управлінь, відділів та інших структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій і типові положення про них, визначає граничну чисельність та фонд оплати праці працівників місцевих державних адміністрацій, у тому числі їх апаратів, і витрати на їх утримання.

7. Проекти актів Кабінету Міністрів України з питань розвитку адміністративно-територіальних одиниць надсилаються відповідним місцевим державним адміністраціям для погодження. Кабінет Міністрів України перед прийняттям таких актів розглядає зауваження та пропозиції, подані місцевими державними адміністраціями.

8. Кабінет Міністрів України розглядає пропозиції обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій з питань, що по-

требують вирішення Кабінетом Міністрів України. Під час розгляду таких пропозицій голови обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій мають право брати участь у засіданні Кабінету Міністрів України з правом дорадчого голосу.

9. Районні, районні у містах Києві та Севастополі державні адміністрації подають пропозиції з питань, що потребують вирішення Кабінетом Міністрів України, відповідно до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій для подальшого подання їх Кабінету Міністрів України, міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади.

Стаття 24. Повноваження Кабінету Міністрів України у відносинах з державними господарськими об'єднаннями, підприємствами, установами та організаціями

1. Кабінет Міністрів України в межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України, може утворювати, реорганізовувати та ліквідувати відповідно до закону державні господарські об'єднання, підприємства, установи та організації, зокрема для здійснення окремих функцій з управління об'єктами державної власності. Кабінет Міністрів України затверджує положення та статuti державних господарських об'єднань, підприємств, установ та організацій, розмір асигнувань на їх утримання і граничну чисельність працівників, призначає на посаду та звільняє з посади їх керівників і заступників керівників, застосовує до них заходи дисциплінарної відповідальності.

2. Кабінет Міністрів України визначає методологію затвердження фінансових планів державних господарських об'єднань, підприємств, установ та організацій і обчислення обсягу доходів бюджету від управління державними корпоративними правами.

3. Кабінет Міністрів України відповідно до законодавства координує та контролює діяльність зазначених державних господарських об'єднань, підприємств, установ та організацій.

4. Керівники державних господарських об'єднань, підприємств, установ та організацій, утворених Кабінетом Міністрів України, несуть персональну відповідальність перед Кабінетом Міністрів України за результати роботи цих об'єднань, підприємств, установ та організацій, ефективно використання державного майна.

РОЗДІЛ VI. Повноваження Кабінету Міністрів України у відносинах з Президентом України

Стаття 25. Відносини Кабінету Міністрів України з Президентом України

1. Кабінет Міністрів України відповідальний перед Президентом України.

2. Кабінет Міністрів України за ініціативою Президента України або з власної ініціативи здійснює підготовку проектів актів Президента України, вносить їх на розгляд Президенту України, забезпечує виконання виданих Президентом України актів, наданих Президентом України доручень, реалізацію програм Президента України.

3. Прем'єр-міністр України і міністр, відповідальний за акт Президента України, виданий Президентом України в межах повноважень, передбачених пунктами 3, 4, 5, 8, 10, 14, 15, 17, 18, 21, 22, 23, 24 частини першої статті 106 Конституції України, та за виконання такого акта, зобов'язані скріпити його своїми підписами у п'ятиденний строк з дня надходження акта для скріплення.

4. За ініціативою Президента України Кабінет Міністрів України вносить на розгляд Верховної Ради України, подає для внесення Президентом України на розгляд Верховної Ради України підготовлені проекти законів, бере участь у здійсненні експертизи прийнятих Верховною Радою України законів, що надійшли на підпис Президенту України, готує та подає в установленому Президентом України порядку вмотивовані пропозиції щодо застосування до законів права вето.

Кабінет Міністрів України вносить Президенту України клопотання щодо визначення законопроектів як невідкладних для позачергового розгляду Верховною Радою України.

5. У засіданнях Кабінету Міністрів України може брати участь Президент України або уповноважений ним представник.

6. Особи, уповноважені Президентом України, мають право брати участь у засіданнях урядових комітетів.

Стаття 26. Відносини Кабінету Міністрів України з Радою національної безпеки і оборони України, а також консультативними, дорадчими та іншими допоміжними органами і службами, що утворюються Президентом України

1. Рада національної безпеки і оборони України відповідно до закону координує та контролює діяльність органів виконавчої влади у сфері національної безпеки і оборони.

Кабінет Міністрів України забезпечує виконання рішень Ради національної безпеки і оборони України, введених у дію указами Президента України.

2. Міністр Кабінету Міністрів України відповідає на звернення консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів і служб, що утворюються Президентом України, надає їм інформацію, необхідну для виконання покладених на них завдань.

3. Члени Кабінету Міністрів України, керівники інших органів виконавчої влади за погодженням із Прем'єр-міністром України можуть включатися до складу консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів і служб, що утворюються

Президентом України для здійснення своїх повноважень, та брати участь у роботі таких органів і служб на громадських засадах.

РОЗДІЛ VII. Повноваження Кабінету Міністрів України у відносинах з Верховною Радою України та її органами

Стаття 27. Здійснення Кабінетом Міністрів України права законодавчої ініціативи

1. Кабінету Міністрів України відповідно до Конституції України належить право законодавчої ініціативи у Верховній Раді України.

2. Кабінет Міністрів України вносить проекти законів на розгляд Верховної Ради України.

3. Для представлення у Верховній Раді України проекту закону, внесеного Кабінетом Міністрів України, Прем'єр-міністр України визначає члена Кабінету Міністрів України. У разі неможливості визначенням членом Кабінету Міністрів України представляти проект закону у Верховній Раді України за згодою Прем'єр-міністра України його може представляти заступник міністра, керівник центрального органу виконавчої влади, який не входить до складу Кабінету Міністрів України, про що Верховна Рада України повідомляється письмово.

4. Кабінет Міністрів України має право відкликати внесений ним на розгляд Верховної Ради України проект закону.

5. Новосформований Кабінет Міністрів України має право відкликати до прийняття у першому читанні проекти законів, внесені на розгляд Верховної Ради України Кабінетом Міністрів України, повноваження якого припинені.

Стаття 28. Повноваження Кабінету Міністрів України під час розгляду питань Верховною Радою України

1. Кабінет Міністрів України на виконання рішення Верховної Ради України за зверненням відповідного комітету Верховної Ради України або з власної ініціативи подає Верховній Раді України висновки щодо повноти економічного обґрунтування та фінансового забезпечення законодавчих пропозицій і проектів законів, реалізація яких потребує матеріальних та інших витрат за рахунок державного чи місцевих бюджетів.

2. Кабінет Міністрів України забезпечує проведення експертизи внесених на розгляд Верховної Ради України іншими суб'єктами права законодавчої ініціативи проектів законів, які надіслані Верховною Радою України.

3. Прем'єр-міністр України, інші члени Кабінету Міністрів України, заступники міністрів мають право бути присутніми на засіданнях Верховної Ради України і виступати з питань, що обговорюються.

4. У разі якщо на засіданні Верховної Ради України народні депутати України порушують питання, що стосуються діяльності Кабінету Міні-

стрів України або окремих центральних органів виконавчої влади, Прем'єр-міністр України та інші члени Кабінету Міністрів України мають право на репліку та на виступ.

5. Члени Кабінету Міністрів України або за їх дорученням посадові особи міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, Секретаріату Кабінету Міністрів України мають право брати участь у засіданнях комітетів, тимчасових спеціальних та тимчасових слідчих комісій Верховної Ради України з розгляду питань, що стосуються повноважень Кабінету Міністрів України.

Стаття 29. Повноваження Кабінету Міністрів України з розроблення і забезпечення виконання Державного бюджету України

1. Кабінет Міністрів України розробляє та подає не пізніше 15 вересня кожного року до Верховної Ради України проект закону про Державний бюджет України на наступний рік та доповідь про хід виконання Державного бюджету України поточного року, забезпечує виконання затвердженого Верховною Радою України Державного бюджету України, подає Верховній Раді України звіт про його виконання відповідно до Конституції України, Бюджетного кодексу України та закону про Державний бюджет України на відповідний рік.

Стаття 30. Повноваження Кабінету Міністрів України з розроблення і забезпечення виконання загальнодержавних програм

1. Кабінет Міністрів України розробляє і вносить на розгляд Верховної Ради України проекти загальнодержавних програм з питань економічного, науково-технічного, соціального і культурного розвитку, охорони довкілля та з інших питань.

2. Кабінет Міністрів України одночасно із звітом про виконання Державного бюджету України за минулий рік подає Верховній Раді України звіти про хід виконання загальнодержавних програм.

Стаття 31. Відносини Кабінету Міністрів України з Рахунковою палатою

1. Кабінет Міністрів України на запит Рахункової палати надає статистичну, фінансову, бухгалтерську та іншу інформацію, необхідну для виконання нею завдань, функцій та повноважень, установлених Конституцією та законами України.

2. Кабінет Міністрів України одержує від Рахункової палати відомості про результати перевірок, ревізій та обстежень, а також пропозиції щодо притягнення до передбаченої законом відповідальності осіб, винних у порушенні вимог законодавства, нецільовому та неефективному використанні коштів, заподіянні матеріальної шкоди

державі, розглядає такі відомості та пропозиції, вживає в межах своєї компетенції відповідних заходів та інформує про них Рахункову палату.

Стаття 32. Відносини Кабінету Міністрів України з Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини

1. Кабінет Міністрів України в межах, установлених законом, забезпечує Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини доступ до актів та інших документів Кабінету Міністрів України, підвідомчих йому органів, підприємств, установ та організацій, сприяє йому в здійсненні визначених законом повноважень.

2. Кабінет Міністрів України за наявності підстав, викладених у зверненні Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, вживає в межах своєї компетенції відповідних заходів щодо усунення порушень прав людини та інформує про це Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Стаття 33. Розгляд звернень і запитів народних депутатів України

1. Кабінет Міністрів України або члени Кабінету Міністрів України, яким надійшли звернення чи запит народного депутата України, зобов'язані надати відповідь у встановленому законом порядку.

2. Відповідь на звернення чи запит народного депутата України, направлені Кабінету Міністрів України, підписує Прем'єр-міністр України. Відповідь на звернення чи запит народного депутата України, направлені іншим членам Кабінету Міністрів України, підписує член Кабінету Міністрів України, якому це звернення чи запит адресовано.

3. У разі обговорення відповіді на запит народного депутата України на пленарному засіданні Верховної Ради України на засідання можуть запрошуватися члени Кабінету Міністрів України, яким адресовано запит.

4. Прем'єр-міністр України, інші члени Кабінету Міністрів України в установленому законом порядку невідкладно приймають народних депутатів України з питань їх депутатської діяльності.

Стаття 34. Розгляд звернень комітетів, Спеціальної контрольної комісії з питань приватизації, тимчасових спеціальних та тимчасових слідчих комісій Верховної Ради України

1. Кабінет Міністрів України організовує розгляд звернень комітетів, Спеціальної контрольної комісії з питань приватизації, тимчасових спеціальних та тимчасових слідчих комісій Верховної Ради України з питань його діяльності.

2. Відповідь на звернення, зазначені в частині першій цієї статті, підписує Прем'єр-міністр України або інший член Кабінету Міністрів України, якому адресовано звернення.

Стаття 35. Інформування Верховної Ради України про діяльність Кабінету Міністрів України

1. У дні проведення пленарних засідань Верховної Ради України щотижня відводиться час для запитань членам Кабінету Міністрів України (далі – «Година запитань до Уряду»).

2. У проведенні «Години запитань до Уряду» у Верховній Раді України бере участь Кабінет Міністрів України в повному складі, крім тих його членів, які не можуть бути присутніми з поважних причин.

3. Під час проведення «Години запитань до Уряду» члени Кабінету Міністрів України відповідають на запитання народних депутатів України, представників депутатських фракцій. Народні депутати України, депутатські фракції можуть заздалегідь письмово повідомляти членів Кабінету Міністрів України про запитання, які їм буде поставлено.

4. Під час проведення «Години запитань до Уряду» порушуються лише питання, що належать до компетенції Кабінету Міністрів України та центральних органів виконавчої влади.

5. Член Кабінету Міністрів України, відповідає на запитання в межах своєї компетенції. У разі потреби його відповіді можуть бути доповнені іншими членами Кабінету Міністрів України.

6. «Година запитань до Уряду» транслюється у прямому ефірі першими загальнонаціональними каналами телебачення і радіомовлення.

РОЗДІЛ VIII. Відносини Кабінету Міністрів України з іншими державними органами, органами місцевого самоврядування та об'єднаннями громадян

Стаття 36. Відносини Кабінету Міністрів України з Конституційним Судом України

1. Кабінет Міністрів України звертається до Конституційного Суду України для надання висновків про відповідність Конституції України чинних міжнародних договорів України або тих міжнародних договорів, що вносяться до Верховної Ради України для надання згоди на їх обов'язковість, а також для офіційного тлумачення Конституції та законів України.

Стаття 37. Відносини Кабінету Міністрів України з судами загальної юрисдикції

1. Кабінет Міністрів України може бути позивачем та відповідачем у судах загальної юрисдикції.

2. Інтереси Кабінету Міністрів України у судах загальної юрисдикції представляє Міністерство юстиції України, якщо інше не передбачено законами України або актами Кабінету Міністрів України.

3. Органи виконавчої влади, державні підприємства, установи та організації зобов'язані на ви-

могу Кабінету Міністрів України або Міністерства юстиції України в установлений ними строк подати матеріали, необхідні для розгляду справ у судах.

Стаття 38. Відносини Кабінету Міністрів України з Національним банком України, іншими державними органами

1. Кабінет Міністрів України відповідно до Конституції та законів України взаємодіє з Національним банком України, іншими державними органами з питань, що належать до його компетенції.

Стаття 39. Відносини Кабінету Міністрів України з органами місцевого самоврядування

1. Кабінет Міністрів України спрямовує діяльність органів виконавчої влади на сприяння ефективного функціонуванню та розвитку місцевого самоврядування, додержання визначених законом прав органів місцевого самоврядування, забезпечує взаємодію центральних і місцевих органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування у вирішенні питань місцевого значення, зокрема економічного, соціального та культурного розвитку відповідних адміністративно-територіальних одиниць.

2. Кабінет Міністрів України вживає заходів для ознайомлення органів місцевого самоврядування з проектами актів Кабінету Міністрів України, що безпосередньо стосуються питань функціонування місцевого самоврядування чи інтересів територіальних громад.

3. Кабінет Міністрів України в порядку, визначеному законом, за рахунок коштів, передбачених у Державному бюджеті України, компенсує витрати органів місцевого самоврядування, що виникли внаслідок рішень Кабінету Міністрів України, інших органів виконавчої влади.

4. Кабінет Міністрів України може вносити на розгляд Верховної Ради України проекти законів про надання органам місцевого самоврядування окремих повноважень органів виконавчої влади. Одночасно Кабінет Міністрів України подає пропозиції про фінансування здійснення таких повноважень у повному обсязі за рахунок коштів Державного бюджету України або шляхом віднесення до місцевого бюджету окремих загальнодержавних податків, а також передачі у комунальну власність чи у користування органів місцевого самоврядування відповідних об'єктів державної власності.

5. Кабінет Міністрів України відповідно до Конституції та законів України забезпечує здійснення контролю за виконанням органами місцевого самоврядування наданих їм повноважень органів виконавчої влади.

Стаття 40. Відносини Кабінету Міністрів України з об'єднаннями громадян

1. Кабінет Міністрів України безпосередньо або через органи виконавчої влади забезпечує

реалізацію передбачених законом прав об'єднань громадян.

2. Кабінет Міністрів України розглядає пропозиції об'єднань громадян з питань, що належать до його компетенції.

РОЗДІЛ ІХ. Організація діяльності Кабінету Міністрів України

Стаття 41. Здійснення повноважень Кабінету Міністрів України

1. Кабінет Міністрів України спрямовує свою діяльність на виконання Конституції та законів України, актів Президента України, Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України.

2. Кабінет Міністрів України відповідно до Конституції та законів України здійснює свої повноваження шляхом прийняття рішень на його засіданнях більшістю голосів від посадового складу Кабінету Міністрів України, визначеного відповідно до статті 6 цього Закону.

Стаття 42. Прем'єр-міністр України

1. Прем'єр-міністр України:

1) керує роботою Кабінету Міністрів України, спрямовує діяльність Кабінету Міністрів України на забезпечення здійснення внутрішньої і зовнішньої політики держави, виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України, та здійснення інших повноважень, покладених на Кабінет Міністрів України;

2) вносить на розгляд Президента України:

подання про призначення членів Кабінету Міністрів України, керівників центральних органів виконавчої влади та їх заступників;

подання про утворення, реорганізацію та ліквідацію міністерств, інших центральних органів виконавчої влади в межах коштів, передбачених Державним бюджетом України на утримання цих органів;

подання про призначення на посаду голів місцевих державних адміністрацій;

3) вносить на розгляд Кабінету Міністрів України:

пропозиції щодо утворення урядових комітетів та їх посадового складу;

4) формує проект порядку денного засідання Кабінету Міністрів України;

5) скликає засідання Кабінету Міністрів України та головує на них;

6) підписує акти Кабінету Міністрів України;

7) скріплює підписом акти Президента України у випадках, передбачених пунктами 3, 4, 5, 8, 10, 14, 15, 17, 18, 21, 22, 23, 24 частини першої статті 106 Конституції України;

8) представляє Кабінет Міністрів України у відносинах з іншими органами, підприємствами, установами та організаціями в Україні та за її межами;

9) вступає у відносини з урядами іноземних держав, веде переговори і підписує міжнародні договори відповідно до закону та актів Президента України;

10) вносить на розгляд Кабінету Міністрів України пропозиції щодо затвердження голів спільних міжурядових комісій з питань співробітництва, що утворюються на підставі міжнародних договорів, укладених від імені Кабінету Міністрів України.

2. Прем'єр-міністр України може здійснювати інші повноваження, передбачені Конституцією, цим та іншими законами України.

3. Для здійснення Прем'єр-міністром України своїх повноважень у складі Секретаріату Кабінету Міністрів України утворюється патронатна служба – апарат Прем'єр-міністра України, керівник якого призначається на посаду та звільняється з посади в установленому порядку Кабінетом Міністрів України.

4. У разі відсутності Прем'єр-міністра України його повноваження виконує Перший віце-прем'єр-міністр України або віце-прем'єр-міністр України згідно з визначеним Кабінетом Міністрів України розподілом повноважень.

Стаття 43. Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України

1. Перший віце-прем'єр-міністр України (віце-прем'єр-міністр України) згідно з розподілом повноважень:

1) забезпечує виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України, виконання інших покладених на Кабінет Міністрів України завдань і повноважень у відповідних напрямках діяльності;

2) очолює відповідний урядовий комітет;

3) забезпечує підготовку питань для розгляду на засіданнях Кабінету Міністрів України, попередньо розглядає і погоджує проекти законів, актів Президента України, що готуються Кабінетом Міністрів України, та проекти відповідних актів Кабінету Міністрів України, сприяє узгодженню позицій між членами Кабінету Міністрів України, вносить пропозиції щодо порядку денного засідань Кабінету Міністрів України;

4) забезпечує взаємодію Кабінету Міністрів України з Президентом України та Верховною Радою України з питань діяльності Кабінету Міністрів України, інших органів виконавчої влади;

5) бере участь у розгляді питань на засіданнях Кабінету Міністрів України, має право бути присутнім на засіданнях Верховної Ради України та її органів, брати участь у роботі колегій міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, у засіданнях Ради міністрів Автономної Республіки Крим;

6) за рішенням Кабінету Міністрів України здійснює керівництво консультативними, дорадчими та іншими допоміжними органами, що утворюються Кабінетом Міністрів України;

7) представляє в установленому порядку Кабінет Міністрів України у відносинах з іншими органами, підприємствами, установами та організаціями в Україні та за її межами;

8) веде переговори і підписує міжнародні договори України відповідно до наданих йому повноважень;

9) здійснює інші повноваження, передбачені цим та іншими законами.

Стаття 44. Міністр України – член Кабінету Міністрів України

1. Міністр України:

1) забезпечує виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України, формування та реалізацію державної політики, виконання інших покладених на Кабінет Міністрів України завдань і повноважень у відповідній сфері;

2) здійснює керівництво міністерством (крім міністра, який не очолює міністерство) та на виконання вимог законодавства в межах наданих йому повноважень визначає політичні пріоритети, стратегічні напрями роботи міністерства і шляхи досягнення поставленої мети, спрямовує та координує діяльність відповідних центральних органів виконавчої влади;

3) вносить на розгляд Кабінету Міністрів України:

пропозиції щодо вирішення питань, пов'язаних з виконанням своїх повноважень зі спрямування і координації діяльності центральних органів виконавчої влади;

подання щодо утворення, реорганізації та ліквідації урядових органів у системі міністерства, а також про призначення на посаду та звільнення з посади їх керівників;

пропозиції – у разі вмотивованої відмови голови обласної державної адміністрації (підтримки головою обласної державної адміністрації вмотивованої відмови голови районної державної адміністрації) погодити призначення керівника територіального органу міністерства, урядового органу в системі міністерства або керівника підприємства, установи, організації, що належить до сфери управління такого міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, – про надання Кабінетом Міністрів України згоди на призначення такого керівника;

4) скріплює підписом акти Президента України, видані в межах повноважень, передбачених пунктами 3, 4, 5, 8, 10, 14, 15, 17, 18, 21, 22, 23, 24 частини першої статті 106 Конституції України, з питань, що належать до сфери діяльності міністерства, та забезпечує їх виконання;

5) погоджує проекти законів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, що вносяться на розгляд Кабінету Міністрів України, з питань, що належать до сфери діяльності міністерства, центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується ним;

6) подає на розгляд Кабінету Міністрів України проекти законів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, розробником яких є міністерство чи центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується ним;

7) видає обов'язкові до виконання накази з питань, що належать до сфери діяльності міністерства та центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується ним;

8) здійснює підготовку питань для розгляду Кабінетом Міністрів України;

9) бере участь у розгляді питань на засіданнях Кабінету Міністрів України та вносить пропозиції щодо порядку денного засідань Кабінету Міністрів України;

10) бере участь у засіданнях урядових комітетів;

11) представляє в установленому порядку Кабінет Міністрів України у відносинах з іншими органами, підприємствами, установами та організаціями в Україні та за її межами;

12) веде переговори і підписує міжнародні договори України відповідно до наданих йому повноважень;

13) за рішенням Кабінету Міністрів України здійснює керівництво консультативними, дорадчими та іншими допоміжними органами, що утворюються Кабінетом Міністрів України;

14) призначає за погодженням з головами відповідних місцевих державних адміністрацій та звільняє керівників територіальних органів міністерств, державних підприємств, установ, організацій, що перебувають у сфері управління відповідного міністерства;

15) притягує до дисциплінарної відповідальності керівників територіальних органів міністерства, урядового органу в системі міністерства (крім звільнення з посади), державних підприємств, установ, організацій, що перебувають у сфері управління відповідного міністерства;

16) здійснює інші повноваження, передбачені цим та іншими законами.

2. Патронатна служба міністра України, який очолює міністерство, утворюється у складі центрального апарату міністерства. Працівники патронатної служби призначаються на посаду та звільняються з посади міністром.

Стаття 45. Відповідальність членів Кабінету Міністрів України

1. Члени Кабінету Міністрів України несуть солідарну відповідальність за результати діяльності Кабінету Міністрів України як колегіального органу виконавчої влади.

2. Члени Кабінету Міністрів України особисто несуть відповідальність за стан справ у доручених їм сферах державного управління.

3. Члени Кабінету Міністрів України за вчинен-

ня правопорушень несуть відповідальність відповідно до закону.

4. Члени Кабінету Міністрів України за вчинення корупційних діянь та порушення вимог сумлінної поведінки осіб, уповноважених на виконання функцій держави (заборона використання службового становища в особистих цілях, запобігання конфлікту інтересів тощо), можуть бути звільнені Президентом України в порядку, визначеному частиною першою статті 18 цього Закону.

Стаття 46. Засідання Кабінету Міністрів України

1. Організаційною формою роботи Кабінету Міністрів України є його засідання.

2. Засідання Кабінету Міністрів України скликаються Прем'єр-міністром України.

3. Засідання Кабінету Міністрів України вважається повноважним, якщо на ньому присутні більше ніж половина посадового складу Кабінету Міністрів України.

4. У разі якщо міністр не має змоги взяти участь у засіданні Кабінету Міністрів України, з правом дорадчого голосу в засіданні бере участь заступник міністра.

5. Кабінет Міністрів України за пропозиціями членів Кабінету Міністрів України визначає інших осіб, які мають право брати участь у його засіданнях з правом дорадчого голосу.

6. На засіданнях Кабінету Міністрів України головує Прем'єр-міністр України, а в разі його відсутності – Перший віце-прем'єр-міністр України.

7. Порядок денний засідання Кабінету Міністрів України затверджує Кабінет Міністрів України за пропозицією Прем'єр-міністра України.

8. Засідання Кабінету Міністрів України стенографується, його рішення оформлюється протоколом, який є офіційним документом.

9. Стенограма засідання Кабінету Міністрів України є внутрішнім робочим документом Кабінету Міністрів України, що має конфіденційний характер і використовується для складення протоколу засідання. Стенограма засідання Кабінету Міністрів України надається Президенту України, членам Кабінету Міністрів України на їх запит.

10. Протокол засідання надсилається членам Кабінету Міністрів України, Президенту України та Верховній Раді України, а також може надсилатися іншим суб'єктам відповідно до Регламенту Кабінету Міністрів України.

Стаття 47. Урядові комітети

1. Для забезпечення ефективної реалізації повноважень Кабінету Міністрів України, координації дій органів виконавчої влади, попереднього розгляду проектів нормативно-правових актів, проектів концепцій, інших документів, що подаються на розгляд Кабінету Міністрів України, утворюються урядові комітети.

2. Перелік урядових комітетів та їх посадовий склад затверджує Кабінет Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України.

3. Члени Кабінету Міністрів України, які не входять до складу урядового комітету, можуть брати участь у роботі цього комітету з правом вирішального голосу.

4. У разі якщо міністр – член урядового комітету не може з поважних причин бути присутнім на засіданні, замість нього в роботі комітету може брати участь з правом вирішального голосу його заступник (за попереднім погодженням з головою відповідного комітету).

5. За рішенням голови урядового комітету або за погодженням з ним у засіданні урядового комітету можуть брати участь з правом дорадчого голосу керівники центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, народні депутати України, інші посадові особи, участь яких необхідна для обговорення питання, включеного до порядку денного.

6. Засідання урядового комітету вважається повноважним, якщо на ньому присутні більше ніж половина його членів.

7. Рішення урядового комітету приймається більшістю від його посадового складу та оформлюється протоколом.

8. Урядовий комітет для забезпечення своєї діяльності:

1) утворює у разі потреби підкомітети, експертні комісії та робочі групи для розгляду окремих питань, що належать до його компетенції;

2) отримує в установленому порядку від органів виконавчої влади необхідну для його роботи інформацію;

3) запрошує на засідання представників органів виконавчої влади, а також інших фахівців з питань, що розглядаються.

9. Порядок організації роботи урядових комітетів визначається Регламентом Кабінету Міністрів України.

Стаття 48. Секретаріат Кабінету Міністрів України

1. Секретаріат Кабінету Міністрів України здійснює організаційне, експертно-аналітичне, правове, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності Кабінету Міністрів України.

2. Секретаріат Кабінету Міністрів України забезпечує підготовку та проведення засідань Кабінету Міністрів України, урядових комітетів та діяльність Прем'єр-міністра України, Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністрів України та міністрів України, які не очолюють міністерство. Секретаріат здійснює контроль за своєчасним поданням органами виконавчої влади проектів законів, проектів актів Кабінету Міністрів України, інших документів для підготовки їх до розгляду Кабінетом Міністрів України, урядовими комітетами.

3. Секретаріатом Кабінету Міністрів України керує Міністр Кабінету Міністрів України.

4. Міністр Кабінету Міністрів України має першого заступника та заступників, які призначаються на посаду та звільняються з посади Президентом України за поданням Прем'єр-міністра України.

Пропозиції Прем'єр-міністру України щодо кандидатур на посади заступників Міністра Кабінету Міністрів України вносить Міністр Кабінету Міністрів України.

5. Державні службовці, інші працівники Секретаріату Кабінету Міністрів України призначаються на посаду та звільняються з посади Міністром Кабінету Міністрів України, крім тих, які призначаються на посаду та звільняються з посади Кабінетом Міністрів України, у порядку, визначеному законодавством про державну службу та трудовим законодавством.

6. Права, обов'язки і відповідальність державних службовців Секретаріату Кабінету Міністрів України визначаються законодавством про державну службу.

7. Припинення повноважень Кабінету Міністрів України не є підставою для звільнення з посад державних службовців, інших працівників Секретаріату Кабінету Міністрів України, крім державних службовців апарату Прем'єр-міністра України, патронатних служб Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністрів України та міністрів, які не очолюють міністерство.

8. Патронатні служби Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністрів України та міністрів, які не очолюють міністерство, утворюються у складі Секретаріату Кабінету Міністрів України. Працівники таких служб призначаються на посаду та звільняються з посади Міністром Кабінету Міністрів України за поданням відповідно Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністрів України та міністра, який не очолює міністерство.

9. Структура Секретаріату Кабінету Міністрів України затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Міністра Кабінету Міністрів України.

10. Секретаріат Кабінету Міністрів України є юридичною особою і діє на підставі цього Закону та Положення про Секретаріат Кабінету Міністрів України, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

11. Кошторис та штатний розпис Секретаріату Кабінету Міністрів України затверджує Міністр Кабінету Міністрів України за погодженням з Міністерством фінансів України у межах бюджетних асигнувань, передбачених для забезпечення діяльності Секретаріату Кабінету Міністрів України.

Стаття 49. Консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи, що утворюються Кабінетом Міністрів України

1. Кабінет Міністрів України для забезпечення здійснення своїх повноважень може утворювати

постійні, тимчасові консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи.

2. До участі в роботі консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів можуть залучатися державні службовці, а також народні депутати України, науковці та інші фахівці за їх згодою.

3. Завдання, склад та організація роботи консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів визначаються Кабінетом Міністрів України.

4. Для оплати праці фахівців, залучених до роботи в консультативних, дорадчих та інших допоміжних органах, можуть виділятися кошти, передбачені для забезпечення діяльності Секретаріату Кабінету Міністрів України або відповідного центрального органу виконавчої влади.

Стаття 50. Акти Кабінету Міністрів України

1. Кабінет Міністрів України на основі та на виконання Конституції і законів України, актів Президента України видає обов'язкові для виконання акти – постанови і розпорядження.

2. Акти Кабінету Міністрів України нормативного характеру видаються у формі постанов Кабінету Міністрів України.

3. Акти Кабінету Міністрів України з організаційно-розпорядчих та інших поточних питань видаються у формі розпоряджень Кабінету Міністрів України.

4. Акти Кабінету Міністрів України, які відповідно до закону є регуляторними актами, розробляються, розглядаються, приймаються та оприлюднюються з урахуванням вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

5. Акти Кабінету Міністрів України підписує Прем'єр-міністр України.

6. Скасування акта Кабінету Міністрів України Президентом України на підставі пункту 16 частини першої статті 106 Конституції України має наслідком припинення вчинення будь-якими органами, особами дій, спрямованих на виконання скасованого акта Кабінету Міністрів України, здійснення повноважень, визначених цим актом.

7. Акт Кабінету Міністрів України може бути оскаржений до суду в порядку та у випадках, установлених законом.

Стаття 51. Підготовка проектів актів Кабінету Міністрів України

1. Право ініціативи у прийнятті актів Кабінету Міністрів України мають члени Кабінету Міністрів України, центральні органи виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації. Ініціювати підготовку та прийняття актів Кабінету Міністрів України може Президент України.

2. Проекти актів Кабінету Міністрів України готуються міністерствами, іншими центральними

органами виконавчої влади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями.

3. Проекти актів Кабінету Міністрів України вносяться на розгляд Кабінету Міністрів України міністерствами.

4. Проекти актів Кабінету Міністрів України, внесені на його розгляд, реєструються Секретаріатом Кабінету Міністрів України. Зареєстровані проекти актів Кабінету Міністрів України вносяться до бази даних електронної комп'ютерної мережі. Їх оприлюднення на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

5. До підготовки проектів актів Кабінету Міністрів України можуть залучатися народні депутати України, науковці та інші фахівці за їх згодою.

6. Проекти актів Кабінету Міністрів України, що мають важливе суспільне значення та визначають права і обов'язки громадян України, підлягають попередньому оприлюдненню в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 52. Прийняття актів Кабінету Міністрів України

1. Постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України приймаються на засіданнях Кабінету Міністрів України шляхом голосування більшістю голосів від посадового складу Кабінету Міністрів України, визначеного відповідно до статті 6 цього Закону. Якщо проект рішення отримав підтримку рівно половини посадового складу Кабінету Міністрів України і за цей проект проголосував Прем'єр-міністр України, рішення вважається прийнятим.

2. Після підписання акта Кабінету Міністрів України внесення до його тексту будь-яких змін, у тому числі виправлення орфографічних і стилістичних помилок, здійснюється в порядку, передбаченому частиною першою цієї статті.

Стаття 53. Набрання чинності актами Кабінету Міністрів України

1. Постанови Кабінету Міністрів України, крім постанов, що містять інформацію з обмеженим доступом, набирають чинності з дня їх офіційного опублікування, якщо інше не передбачено самими постановами, але не раніше дня їх опублікування.

У випадках, передбачених законом, постанови Кабінету Міністрів України або їх окремі положення, що містять інформацію з обмеженим доступом, не підлягають опублікуванню і набирають чинності з моменту їх доведення в установленому порядку до виконавців, якщо цими постановами не встановлено пізніший термін набрання ними чинності.

2. Розпорядження Кабінету Міністрів України набирають чинності з моменту їх прийняття, якщо цими розпорядженнями не встановлено пізніший термін набрання ними чинності.

3. Акти Кабінету Міністрів України включаються до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів України.

4. Постанови Кабінету Міністрів України публікуються в Офіційному віснику України, акти Кабінету Міністрів України також оприлюднюються шляхом їх розміщення на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України.

РОЗДІЛ X. Соціальне та інше забезпечення членів Кабінету Міністрів України

Стаття 54. Умови оплати праці та іншого забезпечення Прем'єр-міністра України

1. Умови оплати праці Прем'єр-міністра України, його транспортного, медичного та іншого забезпечення на час виконання Прем'єр-міністром України своїх повноважень визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 55. Умови оплати праці та відпустки членів Кабінету Міністрів України

1. Умови оплати праці членів Кабінету Міністрів України визначаються відповідно до законодавства.

2. Члени Кабінету Міністрів України мають право на щорічну відпустку тривалістю тридцять календарних днів.

Стаття 56. Матеріально-побутове забезпечення членів Кабінету Міністрів України

1. Член Кабінету Міністрів України забезпечується службовим транспортним засобом.

2. Член Кабінету Міністрів України, не забезпечений житлом, забезпечується службовим житлом на час перебування на посаді.

Службові житлові приміщення, призначені для заселення членами Кабінету Міністрів України, перебувають у державній власності.

Виключення житлових приміщень, що надаються членам Кабінету Міністрів України на час перебування на посаді, з числа службових не допускається.

3. Член Кабінету Міністрів України має право на позачергове придбання проїзних квитків на всі види міжміського транспорту в межах території України.

4. Члену Кабінету Міністрів України на період здійснення його повноважень видається в установленому порядку дипломатичний паспорт України.

5. У разі смерті члена Кабінету Міністрів України надається допомога на його поховання.

Стаття 57. Гарантії трудових прав членів Кабінету Міністрів України

1. Час роботи на посаді члена Кабінету Міністрів України зараховується до стажу державної служби, загального і безперервного стажу роботи, стажу роботи (служби) за спеціальністю, стажу роботи, який дає право на встановлення процентних надбавок до заробітної плати та одержання одноразової винагороди за вислугу років (за стаж роботи за спеціальністю на даному підприємстві), процентної надбавки за вислугу років, виплату винагороди за підсумками роботи.

Стаття 58. Пенсійне забезпечення колишніх членів Кабінету Міністрів України

1. Пенсійне забезпечення колишніх членів Кабінету Міністрів України здійснюється в порядку та на умовах, визначених Законом України «Про державну службу».

РОЗДІЛ XI. Перехідні та прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування*.

2. Дія статті 58 цього Закону поширюється також на пенсіонерів з числа колишніх членів Ради Міністрів Української РСР, Кабінету Міністрів Української РСР, Кабінету Міністрів України, яким пенсію призначено до набрання чинності цим Законом.

3. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про Кабінет Міністрів України» (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 25, ст. 241; 2010 р., № 9, ст. 85, зі змінами, внесеними законами України від 1 липня 2010 року № 2388-VI, від 8 липня 2010 року № 2457-VI).

4. До приведення актів законодавства у відповідність із цим Законом їх положення застосовуються в частині, що не суперечить Конституції України та цьому Закону.

5. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня опублікування цього Закону:

1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із Конституцією України та цим Законом;

2) прийняти нормативно-правові акти, що випливають із цього Закону;

3) забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із Конституцією України та цим Законом.

Президент України **В. ЯНУКОВИЧ**

м. Київ
7 жовтня 2010 року
№ 2591-VI

* Опубліковано у «Відомостях Верховної Ради України» від 4 березня 2011 р. № 9. – Прим. ред.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про затвердження Порядку відрахування до державного бюджету частини чистого прибутку (доходу) державними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями

від 23 лютого 2011 р. № 138
Київ

Відповідно до статті 29 Бюджетного кодексу України та статей 5 і 11¹ Закону України «Про управління об'єктами державної власності» Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок відрахування до державного бюджету частини чистого прибутку (доходу) державними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями, що додається.

2. Керівникам центральних і місцевих органів виконавчої влади забезпечити надходження до державного бюджету частини чистого прибутку (доходу) державних унітарних підприємств та їх об'єднань, що належать до сфери управління зазначених органів.

3. Державній податковій службі: разом з Державною фінансовою інспекцією здійснювати контроль за повнотою і своєчасністю сплати державними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями до державного бюджету частини чистого прибутку (доходу);

інформувати Міністерство фінансів щомісяця до 10 числа про обсяги надходження до державного бюджету частини чистого прибутку (доходу) окремо за кожним державним унітарним підприємством або об'єднанням у розрізі регіонів та органів, уповноважених управляти об'єктами державної власності.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 23 лютого 2011 р. № 138

ПОРЯДОК

відрахування до державного бюджету частини чистого прибутку (доходу) державними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями

1. Згідно з цим Порядком частина чистого прибутку (доходу), що відраховується державними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями (крім державного підприємства обслуговування повітряного руху України «Украерорух» відповідно до Закону України «Про приєднання України до Багатосторонньої угоди про сплату маршрутних зборів», а також державних підприємств «Міжнародний державний центр «Артек» і «Український дитячий центр «Молода гвардія») до державного бюджету за відповідний період, визначається виходячи з обсягу чистого прибутку (доходу), розрахованого згідно з положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, у розмірі:

30 відсотків – державними підприємствами, що є суб'єктами природних монополій, та державними підприємствами, плановий розрахунковий обсяг чистого прибутку яких перевищує 50 млн гривень;

15 відсотків – іншими державними унітарними підприємствами.

Державними підприємствами енергетичної галузі чистий прибуток, з якого розраховується та сплачується частина чистого прибутку (доходу),

зменшується на суму цільових коштів (обсяг інвестиційної складової), що надійшли у складі тарифу і спрямовуються на реалізацію інвестиційних проєктів, рішення щодо яких приймаються Кабінетом Міністрів України, та на обсяг повернення кредитних коштів (у складі тарифу), що були запозичені для фінансування капітальних вкладень на будівництво (реконструкцію, модернізацію) об'єктів згідно з відповідними рішеннями Кабінету Міністрів України.

Державними підприємствами електроенергетичної галузі, фінансування яких здійснюється в межах кошторису, що затверджується НКРЕ, відрахування частини чистого прибутку (доходу) провадяться із суми перевищення фактично отриманих кошторисних доходів над фактично здійсненими кошторисними видатками у звітному періоді.

2. Частина чистого прибутку (доходу) сплачується державними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями до державного бюджету наростаючим підсумком щоквартальної фінансово-господарської діяльності за відповідний період у строк, встановлений для сплати податку на прибуток підприємств.

3. Частина чистого прибутку (доходу), що підлягає сплаті до державного бюджету, визначається державними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями відповідно до форми розрахунку, встановленої Державною податковою службою, та зазначається у декларації з податку на прибуток підприємства.

Розрахунок частини чистого прибутку (доходу) разом з фінансовою звітністю, складеною відповідно до положень (стандартів) бухгалтерського обліку, подається державними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями до органів державної податкової служби у строк, передбачений

для подання декларації з податку на прибуток підприємств.

4. Сплачена відповідно до цього Порядку частина чистого прибутку (доходу) зараховується на відповідні рахунки з обліку надходжень до загального фонду державного бюджету, відкриті в органах Державної казначейської служби.

5. Інформацію про нарахування та сплату частини чистого прибутку (доходу) відповідно до цього Порядку державні унітарні підприємства та їх об'єднання подають центральним та місцевим органам виконавчої влади, до сфери управління яких вони належать.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 р. № 1734 і від 3 листопада 2010 р. № 999

від 23 лютого 2011 р. № 162

Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 р. № 1734 «Про затвердження переліку підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави» (Офіційний вісник України, 2004 р., № 52, ст. 3443; 2005 р., № 15, ст. 762; 2006 р., № 50, ст. 3320; 2008 р., № 25, ст. 766, № 65, ст. 2185; 2010 р., № 1, ст. 19, № 33, ст. 1186, № 43, ст. 1412) і від 3 листопада 2010 р. № 999 «Про визначення критеріїв віднесення об'єктів державної власності до

таких, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави»* (Офіційний вісник України, 2010 р., № 84, ст. 2948) зміни, що додаються.

2. Установити, що плани розміщення акцій енергогенеруючих і енергопостачальних підприємств та умови продажу державних пакетів акцій зазначених підприємств погоджуються з Кабінетом Міністрів України.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

53

ЗМІНИ, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 р. № 1734 і від 3 листопада 2010 р. № 999

1. У переліку підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 р. № 1734, виключити такі позиції:

1) у розділі «Фонд державного майна»:
підрозділ «Івано-Франківська область
00131564 ВАТ «Прикарпаттяобленерго», м. Івано-Франківськ»;

підрозділ «Львівська область
00131587 ВАТ «Львівобленерго»;
підрозділ «Одеська область
00131713 ВАТ «ЕК «Одесаобленерго»;
підрозділ «Полтавська область
00131819 ВАТ «Полтаваобленерго»;
підрозділ «Сумська область
23293513 ВАТ «Сумиобленерго»;
підрозділ «Чернігівська область
22815333 ВАТ «ЕК «Чернігівобленерго»;

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2011, № 1, с. 42 – 43. – Прим. ред.

2) у розділі «Національна акціонерна компанія «Енергетична компанія України»:

підрозділ «Автономна Республіка Крим
00131400 ВАТ «Крименерго», м. Сімферополь»;

підрозділ «Вінницька область
00130694 ВАТ «АК «Вінницяобленерго»;

підрозділ «Волинська область
00131512 ВАТ «Волиньобленерго», м. Луцьк»;

підрозділ «Дніпропетровська область
23359034 ВАТ «ЕК «Дніпрообленерго»,
м. Дніпропетровськ»;

підрозділ «Донецька область
23343582 ВАТ «Донбасенерго», м. Горлівка
00131268 ВАТ «Донецькобленерго», м. Горлівка»;

підрозділ «Закарпатська область
00131529 ВАТ «ЕК «Закарпаттяобленерго»,
м. Ужгород»;

підрозділ «Запорізька область
00130872 ВАТ «Дніпроенерго», м. Запоріжжя
00130926 ВАТ «Запоріжжяобленерго»;

підрозділ «Львівська область
23269555 ВАТ «Західенерго», м. Львів»;

підрозділ «Миколаївська область
23399393 ВАТ «ЕК «Миколаївобленерго»;

підрозділ «Тернопільська область
00130725 ВАТ «Тернопільобленерго»;

підрозділ «Харківська область
00131954 АК «Харківобленерго»;

підрозділ «Хмельницька область
22767506 ВАТ «ЕК «Хмельницькобленерго»;

підрозділ «Черкаська область
22800735 ВАТ «Черкасиобленерго»;

підрозділ «Чернівецька область
00130760 ВАТ «ЕК «Чернівціобленерго»;

підрозділ «м. Київ
22927045 ВАТ «Державна енергогенеруюча
компанія «Центренерго»

00131305 АК «Київенерго».

2. Абзац перший підпункту 2 пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 3 листопада 2010 р. № 999 після слів «цього пункту,» доповнити словами «та енергогенеруючих і енергопостачальних підприємств,».

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з приватизації державного майна

від 17 березня 2011 р. № 258
Київ

Відповідно до частини сьомої статті 20 Бюджетного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Затвердити Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з приватизації державного майна, що додається.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 березня 2011 р. № 258

ПОРЯДОК використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з приватизації державного майна

1. Цей Порядок визначає механізм використання коштів, передбачених у державному бюджеті Фондові державного майна за програмою «Заходи, пов'язані з проведенням приватизації державного майна» (далі – бюджетні кошти).

2. Головним розпорядником бюджетних коштів є Мінфін, а відповідальним виконавцем бюджетної програми – Фонд державного майна.

3. Завданнями відповідального виконавця бюджетної програми є:

приватизація підприємств виключно за кошти;

здійснення продажу об'єктів, що підлягають приватизації, разом із земельними ділянками;

максимальне використання інфраструктури ринку цінних паперів;

підвищення заінтересованості інвесторів у приватизації вітчизняних підприємств, а також часток, паїв, акцій на міжнародному ринку.

4. Заборгованість за бюджетними зобов'язаннями погашається у межах бюджетних коштів.

5. Бюджетні кошти спрямовуються на оплату послуг, що надаються:

Державною акціонерною компанією «Національна мережа аукціонних центрів», з проведення аукціонів, зокрема аукціонів без оголошення ціни, аукціонів за методом зниження ціни лота, спеціалізованих аукціонів за гроші, відкритих грошових регіональних аукціонів з продажу об'єктів, аукціонів з продажу об'єктів, що підлягають приватизації, разом із земельними ділянками, функціонуванням та забезпеченням приміщеннями галузевого державного архіву фінансових посередників Фонду державного майна;

особами та організаціями, залученими до проведення робіт з передприватизаційної підготовки, реструктуризації, обов'язкового екологічного аудиту, приватизації, забезпечення збереження об'єктів приватизації, повернутих за рішенням суду в державну власність, до їх продажу, виготовлення технічної документації щодо продажу земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, у тому числі документації із землеустрою, присвоєння земельним ділянкам кадастрових номерів, а також юридичних послуг, послуг із забезпечення міжнародної діяльності у сфері приватизації державного майна;

суб'єктами оціночної діяльності – суб'єктами господарювання, які залучаються до проведення оцінки майна під час приватизації (корпоратизації), експертної грошової оцінки земельних ділянок та оцінки об'єктів приватизації, повернутих за рішенням суду в державну власність;

зберігачами цінних паперів, уповноваженими особами, що проводять розміщення цінних паперів на міжнародному ринку;

особами та організаціями, залученими до робіт із забезпечення функціонування єдиної комп'ютерної мережі державних органів приватизації, придбання та супроводження програмного забезпечення, необхідного для проведення приватизації;

закладами і центрами з навчання та підвищення кваліфікації кадрів державних органів приватизації, менеджменту підприємств, що приватизуються, та осіб, уповноважених управляти державними корпоративними правами;

особами та організаціями, залученими до провадження інформаційно-пропагандистської та рекламної діяльності, висвітлення у засобах масової інформації приватизаційних процесів, у тому числі оприлюднення відомостей про продаж державного майна, здійснення підтримки веб-сайту Фонду державного майна, видання та розповсюдження Державного інформаційного бюлетеня про приватизацію та додатка до нього;

радниками (уповноваженими особами), які залучаються до підготовки та організації продажу об'єктів приватизації.

6. Закупівля товарів, робіт і послуг за рахунок бюджетних коштів здійснюється в установленому законом порядку.

7. Відображення у первинному та бухгалтерському обліку інформації про отримані (створені) оборотні і необоротні активи, а також відкриття рахунків, реєстрація, облік зобов'язань в органах Державної казначейської служби та проведення операцій, пов'язаних з використанням бюджетних коштів, здійснюються у порядку, встановленому Державною казначейською службою.

8. Складення та подання фінансової і бюджетної звітності про використання бюджетних коштів, а також контроль за їх цільовим та ефективним витрачанням здійснюються в установленому законодавством порядку.

Коротко – факти

Кабінет Міністрів України розпорядженням від 21 березня 2011 року № 219-р схвалив **Концепцію Державної програми економічного і соціального розвитку України на 2012 рік** (далі – Програма). Метою Програми є забезпечення позитивних структурних зрушень в економіці шляхом підвищення її конкурентоспроможності як основи для збалансованого зростання та послідовного підвищення рівня та якості життя населення.

Цілями та завданнями Програми є, зокрема, створення в середньостроковій перспективі підґрунтя для поліпшення умов життєдіяльності громадян на основі розвитку економіки як базису для підвищення рівня зайнятості, зростання доходів населення, зниження темпів інфляції; підвищення стандартів життя, розвитку людського і соціального капіталу; поліпшення стану навколишнього природного середовища; створення сприятливих умов для провадження підприємницької діяльності; відновлення довгострокового кредитування реального сектору економіки та домогосподарств; модернізації інфраструктури, насамперед транспортної та енергетичної; підвищення

ефективності державного управління шляхом залучення високопрофесійних кадрів на державну службу та службу в органах місцевого самоврядування; зменшення диспропорцій у розвитку регіонів, зокрема шляхом підвищення їх інвестиційної привабливості та конкурентоспроможності завдяки ефективному використанню наявного економічного потенціалу, а також стимулювання на регіональному рівні розвитку економіки та залучення інвестицій.

У 2012 році державна політика реалізовуватиметься за такими пріоритетними напрямками: забезпечення умов для соціально-економічного зростання; модернізація виробництва та інфраструктури; підвищення соціальних стандартів; посилення ролі регіонів у забезпеченні зростання економіки та підвищення їх відповідальності під час розв'язання соціальних проблем; зміцнення обороноздатності держави; захист прав і свобод громадян, зміцнення законності та правопорядку; розвиток міжнародної співпраці.

(Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 21 березня 2011 року № 22, ст. 922)

У «Державному інформаційному бюлетені про приватизацію» № 1 за 2011 рік було опубліковано статтю доктора юридичних наук, заслуженого юриста України В. Устименка та кандидата юридичних наук Р. Джабраїлова «Державно-приватне партнерство як форма використання публічної власності», в якій розглядаються питання правового забезпечення відносин державно-приватного партнерства в Україні як перспективної форми організації господарського використання публічної власності.

Продовжуючи розпочату тему, редакція Бюлетеня відслідковує кроки уряду, спрямовані на вдосконалення вітчизняного законодавства з питань державно-приватного партнерства та публікує на сторінках журналу нормативно-правові акти, що регулюють взаємодію державних і приватних партнерів.

Кабінет Міністрів України на засіданні 17 березня ц. р. прийняв постанову «Про затвердження Порядку надання державної підтримки здійсненню державно-приватного партнерства».

Постанову розроблено з метою забезпечення реалізації Закону України «Про державно-приватне партнерство» від 01.07.10 № 2404-VI, яким закладено законодавчу основу для стимулювання розвитку співробітництва між державним і приватним секторами, що сприятиме підвищенню конкурентоспроможності підприємств та залученню інвестицій в економіку країни. Порядок надання державної підтримки здійсненню державно-приватного партнерства (далі – Порядок) визначено згідно зі статтею 18 зазначеного закону.

Порядок регулює процедуру надання державної підтримки здійсненню державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної власності в межах загального обсягу видатків, встановленого законом про державний бюджет на відповідний рік.

Таким чином, прийняття нормативного акта дасть змогу врегулювати питання, пов'язані з наданням державної підтримки здійсненню державно-приватного партнерства, що створить умови для його розвитку, залучення й ефективного використання вітчизняних та іноземних інвестицій, формування позитивного інвестиційного клімату в Україні, прискорення інтеграції в європейську та світову економічну систему.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про затвердження Порядку надання державної підтримки здійсненню державно-приватного партнерства

від 17 березня 2011 р. № 279
Київ

Відповідно до частини третьої статті 18 Закону України «Про державно-приватне партнерство» Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок надання державної підтримки здійсненню державно-приватного партнерства, що додається.

2. Міністерству фінансів разом з Міністерством економічного розвитку і торгівлі, іншими центральними органами виконавчої влади під час підготовки пропозицій щодо внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» та складання проектів Державного бюджету України на наступні роки передбачати видатки для надання державної підтримки здійсненню державно-приватного партнерства (далі – державна підтримка).

3. Раді міністрів Автономної Республіки Крим під час внесення змін до бюджету Автономної Республіки Крим на 2011 рік та складання проектів бюджету Автономної Республіки Крим на наступні роки передбачати кошти для надання державної підтримки.

4. Рекомендувати органам місцевого самоврядування:

під час внесення змін до місцевих бюджетів на 2011 рік та складання проектів місцевих бюджетів на наступні роки передбачати кошти для надання державної підтримки;

затвердити порядок надання державної підтримки щодо об'єктів комунальної власності.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 березня 2011 р. № 279

ПОРЯДОК надання державної підтримки здійсненню державно-приватного партнерства

1. Цей Порядок визначає процедуру надання державної підтримки здійсненню державно-приватного партнерства (далі – державна підтримка) щодо об'єктів державної власності.

2. Державна підтримка щодо об'єктів, які належать Автономній Республіці Крим, надається згідно з порядком, затвердженим Радою міністрів Автономної Республіки Крим, а щодо об'єктів комунальної власності – згідно з порядком, затвердженим відповідним органом місцевого самоврядування.

3. У цьому Порядку терміни вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про державно-приватне партнерство».

4. Державна підтримка надається для здійснення заходів (програм) під час виконання договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства (далі – договори державно-приватного партнерства), з урахуванням:

1) актуальності та соціальної спрямованості заходів (програм), що здійснюються під час виконання договорів державно-приватного партнерства (далі – заходи (програми));

2) співвідношення витрат та очікуваного результату від здійснення заходів (програм);

3) результатів аналізу ефективності використання бюджетних коштів;

4) детальності техніко-економічних розрахунків і обґрунтування обсягу та форми надання державної підтримки;

5) інноваційності заходів (програм);

6) можливого негативного впливу на стан навколишнього природного середовища внаслідок виконання договорів державно-приватного партнерства;

7) наявності кадрового, матеріально-технічного та методичного забезпечення для виконання договорів державно-приватного партнерства.

5. Державна підтримка може надаватися:

шляхом надання державних та місцевих гарантій;

шляхом фінансування здійснення заходів (програм) за рахунок коштів державного чи місцевих бюджетів та інших джерел згідно із загальнодержавними та місцевими програмами;

в іншій формі згідно із законом.

6. Ініціатором пропозиції щодо надання державної підтримки (далі – ініціатор) може виступати державний або приватний партнер за погодженням з державним партнером на всіх етапах виконання договору державно-приватного партнерства.

7. Рішення про надання державної підтримки приймається Кабінетом Міністрів України чи уповноваженим ним органом виконавчої влади (далі – уповноважений орган).

8. Надання державної підтримки за рішенням Кабінету Міністрів України або уповноваженого органу здійснюється відповідно до порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті за відповідною програмою.

9. Для надання державної підтримки ініціатор подає на розгляд Міністерства економічного розвитку і торгівлі (далі – Міністерство) такі документи:

1) заяву за формою, визначеною Міністерством;

2) засвідчені в установленому порядку копії: установчих документів;

документа, що підтверджує присвоєння ідентифікаційного коду згідно з ЄДРПОУ (для юридичних осіб) або копію паспорта та за наявності ідентифікаційний номер у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків та інших обов'язкових платежів (для фізичних осіб);

договору державно-приватного партнерства;

висновку за результатами проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства;

звіту про стан виконання договору державно-приватного партнерства за останній звітний період – у разі подання пропозиції щодо надання державної підтримки під час виконання договору державно-приватного партнерства;

звіту про фінансові результати господарської діяльності приватного партнера за минулий рік та на останню звітну дату поточного року відповідно до законодавства;

3) техніко-економічний розрахунок (бізнес-план) заходів (програм);

4) обґрунтування запропонованих обсягу та форми державної підтримки.

10. Заява та документи, що додаються до неї, подаються в одному примірнику ініціатором або уповноваженою ним особою.

Заява та документи можуть бути надіслані рекомендованим листом з описом вкладення, при цьому підпис ініціатора – фізичної особи – підприємця та уповноваженої ним особи засвідчується нотаріально.

Заявник несе відповідальність за повноту та достовірність відомостей, зазначених у заяві та документах, що додаються до неї.

11. У разі подання документів, що не відповідають вимогам законодавства та цього Порядку, Міністерство у двотижневий строк повідомляє ініціатора у письмовій формі про відмову в розгляді заяви про надання державної підтримки з відповідним обґрунтуванням.

12. Міністерство за результатами розгляду в двотижневий строк поданих документів готує висновок про доцільність надання державної підтримки, її форму та обсяг або про недоцільність надання державної підтримки, про що повідомляє ініціатора у письмовій формі з відповідним обґрунтуванням.

Критерії та умови надання державної підтримки, визначення її форми та обсягу затвер-

джуються Міністерством за погодженням з Міністерством.

13. У разі надання державної підтримки за рішенням Кабінету Міністрів України Міністерство на підставі висновку про доцільність надання державної підтримки, її форму та обсяг готує і протягом 30 календарних днів з дня затвердження такого висновку подає Кабінету Міністрів України в установленому порядку разом з відповідним обґрунтуванням проект акта про надання державної підтримки.

14. Рішення уповноваженого органу про надання державної підтримки приймається на підставі висновку про доцільність надання державної підтримки, її форму та обсяг.

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 8 лютого 2011 р. № 139

Про внесення змін до нормативно-правового акта

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 25 лютого 2011 р. за № 235/18973

Відповідно до Закону України від 22.12.10 № 2850-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо статутного капіталу» НАКАЗУЮ:

1. Внести зміни до Положення про порядок продажу в процесі приватизації на фондових біржах пакетів акцій відкритих акціонерних товариств*, затвердженого наказом Фонду державного майна України, Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України від 16.11.98 № 2141/297/9, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17.12.98 за № 798/3238 (зі змінами), а саме:

у тексті Положення слова «статутний фонд» в усіх відмінках і числах замінити словами «ста-

тутний капітал» у відповідному відмінку і числі та абревіатуру «СФ» замінити абревіатурою «СК».

2. Департаменту продажу акцій на фондових ринках та проведення аукціонів в установленому порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування**.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

ДЕРЖАВНА КОМІСІЯ З ЦІННИХ ПАПЕРІВ ТА ФОНДОВОГО РИНКУ

РІШЕННЯ

від 8 лютого 2011 р. № 129

Про внесення змін до нормативно-правового акта

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 25 лютого 2011 р. за № 235/18973

Відповідно до пункту 13 статті 8 Закону України «Про державне регулювання ринку цінних папе-

рів в Україні» та з метою приведення нормативно-правового акта у відповідність до Закону України від 22.12.10 № 2850-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо статутного капіталу» Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку ВИРІШИЛА:

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 1999, № 2, с. 15 – 34. – Прим. ред.

** Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 11 березня 2011 р. № 16. – Прим. ред.

1. Внести зміни до Положення про порядок продажу в процесі приватизації на фондових біржах пакетів акцій відкритих акціонерних товариств, затвердженого наказом Фонду державного майна України, Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України від 16.11.98 № 2141/297/9, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17.12.98 за № 798/3238 (зі змінами), а саме:

у тексті Положення слова «статутний фонд»

в усіх відмінках і числах замінити словами «статутний капітал» у відповідному відмінку і числі та аббревіатуру «СФ» замінити аббревіатурою «СК».

2. Контроль за виконанням цього рішення покласти на члена Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку Мозгового О. М.

3. Це рішення набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

Голова Комісії Д. ТЕВЕЛЄВ

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 8 лютого 2011 р. № 74-р

Про внесення змін до нормативно-правового акта

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 25 лютого 2011 р. за № 235/18973

Відповідно до Закону України від 22.12.10 № 2850-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо статутного капіталу», керуючись статтями 7 і 13 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», Антимонопольний комітет України ПОСТАНОВИВ:

1. Внести зміни до Положення про порядок продажу в процесі приватизації на фондових біржах пакетів акцій відкритих акціонерних товариств, затвердженого наказом Фонду державного майна України, Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного коміте-

ту України від 16.11.98 № 2141/297/9, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17.12.98 за № 798/3238 (зі змінами), а саме:

у тексті Положення слова «статутний фонд» в усіх відмінках і числах замінити словами «статутний капітал» у відповідному відмінку і числі та аббревіатуру «СФ» замінити аббревіатурою «СК».

2. Розпорядження набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

Голова Комітету В. ЦУШКО

59

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 8 лютого 2011 р. № 140

Про визнання таким, що втратив чинність, нормативно-правового акта

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 24 лютого 2011 р. за № 227/18965

Відповідно до Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств, інших органів виконавчої влади, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28.12.92 № 731, та з метою приведення нормативно-правового акта у відповідність до законодавства України НАКАЗУЮ:

1. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Фонду державного майна України, Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України від 22.06.99

№ 1167/164/4 «Про затвердження Положення про порядок продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств за кошти на відкритих грошових регіональних аукціонах»**, зареєстрований у Міністерстві юстиції України 21.07.99 за № 489/3782.

2. Департаменту продажу акцій на фондових ринках та проведення аукціонів в установленому порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 11 березня 2011 р. № 16. – Прим. ред.

** Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 1999, № 9, с. 26 – 37. – Прим. ред.

ДЕРЖАВНА КОМІСІЯ З ЦІННИХ ПАПЕРІВ ТА ФОНДОВОГО РИНКУ

РІШЕННЯ

від 8 лютого 2011 р. № 131

Про визнання таким, що втратив чинність, нормативно-правового акта

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 24 лютого 2011 р. за № 227/18965

Відповідно до Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств, інших органів виконавчої влади, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28.12.92 № 731, та з метою приведення нормативно-правового акта у відповідність до законодавства України Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку ВИРІШИЛА:

1. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Фонду державного майна України, Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України від 22.06.99

№ 1167/164/4 «Про затвердження Положення про порядок продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств за кошти на відкритих грошових регіональних аукціонах», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 21.07.99 за № 489/3782.

2. Контроль за виконанням цього рішення залишаю за собою.

3. Це рішення набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

Голова Комісії Д. ТЕВЕЛЄВ

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 8 лютого 2011 р. № 73-р

Про визнання таким, що втратив чинність, нормативно-правового акта

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 24 лютого 2011 р. за № 227/18965

Керуючись статтями 7 і 13 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», Антимонопольний комітет України ПОСТАНОВИВ:

1. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Фонду державного майна України, Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України від 22.06.99

№ 1167/164/4 «Про затвердження Положення про порядок продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств за кошти на відкритих грошових регіональних аукціонах», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 21.07.99 за № 489/3782.

2. Це розпорядження набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

Голова Комітету В. ЦУШКО

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 11 березня 2011 р. № 16. – Прим. ред.

У процесі нормотворення

☑ На засіданні Комітету з питань економічної політики Верховної Ради України, яке відбулося у березні ц. р., підтримано законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо орендних відносин» (реєстр. № 7098 від 07.09.10) у другому читанні в цілому. Комітетом були враховані зауваження Головного юридичного управління Верховної Ради України та пропозиції Фонду державного майна України.

☑ На засіданні Комітету з питань культури і духовності, що відбулося у березні ц. р., підтримано законопроект «Про внесення змін до статті 9 Закону України «Про професійних творчих працівників та творчі спілки» (щодо переважного права творчих спілок на укладення договору оренди приміщень державної або кому-

нальної власності) (реєстр. № 7171 від 24.09.10) у цілому з урахуванням зауважень Головного юридичного управління Верховної Ради України.

☑ Верховна Рада України, враховуючи пропозиції Президента України, прийняла Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності» від 17.02.11 № 3038-VI.

Зазначений закон передбачає забезпечення сприятливих умов ведення бізнесу, розвитку будівельної та суміжних галузей шляхом удосконалення дозвільних та погоджувальних процедур у будівництві, адаптації регуляторної політики України до європейських стандартів. Окрема стаття визначає порядок передачі земельних ділянок в оренду.

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ**НАКАЗ**

від 8 лютого 2011 р. № 141

Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів*Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 25 лютого 2011 р. за № 234/18972*

На виконання Закону України від 22.12.10 № 2850-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо статутного капіталу» НАКАЗУЮ:

1. Внести зміни до таких нормативно-правових актів:

1.1. У тексті Порядку проведення спеціалізованих аукціонів за грошові кошти через Державну акціонерну компанію «Національна мережа аукціонних центрів»*, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 09.08.2000 № 1660, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 27.08.2000 за № 551/4772, слова «статутний фонд» в усіх відмінках і числах замінити словами «статутний капітал» у відповідному відмінку і числі та абревіатуру «СФ» замінити абревіатурою «СК»;

1.2. У тексті Положення про порядок продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств за кошти на відкритих грошових регіональних аукціонах через Державну акціонерну компанію «Націо-

нальна мережа аукціонних центрів»**, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 08.09.2000 № 1871, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 25.09.2000 за № 652/4873 (зі змінами), слова «статутний фонд» в усіх відмінках і числах замінити словами «статутний капітал» у відповідному відмінку і числі та абревіатуру «СФ» замінити абревіатурою «СК».

2. Департаменту продажу акцій на фондових ринках та проведення аукціонів в установленому порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування***.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

61

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ**НАКАЗ**

від 22 лютого 2011 р. № 239

Про внесення змін до Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакетів акцій акціонерних товариств*Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 12 березня 2011 р. за № 312/19050*

У зв'язку з набранням чинності Законом України від 22.12.10 № 2850-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо статутного капіталу» НАКАЗУЮ:

1. Внести до Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакетів акцій акціонерних товариств****, затвердженого наказом Фонду

державного майна України від 31.08.04 № 1800, розпорядженням Антимонопольного комітету України від 31.08.04 № 330-р, рішенням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 17.11.04 № 489, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 23.12.04 за № 1634/10233 (зі змінами), таку зміну:

у тексті Положення та в додатках до нього слова «статутний фонд» в усіх відмінках замінити словами «статутний капітал» у відповідному відмінку.

2. Департаменту підготовки та проведення конкурсів:

2.1. Подати цей наказ на державну реєстра-

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2001, № 6, с. 72 – 80. – Прим. ред.

** Там само, 2000, № 11, с. 37 – 50. – Прим. ред.

*** Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 11 березня 2011 р. № 16. – Прим. ред.

**** Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2005, № 3, с. 47 – 58. – Прим. ред.

цію до Міністерства юстиції України відповідно до Указу Президента України від 03.10.92 № 493 «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади» (зі змінами).

2.2. У десятиденний строк після державної реєстрації наказу в Міністерстві юстиції України забезпечити його публікацію в Державному інформаційному бюлетені про приватизацію, а також

на офіційному веб-сайті Фонду державного майна України.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

ДЕРЖАВНА КОМІСІЯ З ЦІННИХ ПАПЕРІВ ТА ФОНДОВОГО РИНКУ РІШЕННЯ

від 22 лютого 2011 р. № 177

Про внесення змін до Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакетів акцій акціонерних товариств

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 12 березня 2011 р. за № 312/19050

Відповідно до пункту 13 статті 8 Закону України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні», у зв'язку з набранням чинності Законом України від 22.12.10 № 2850-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо статутного капіталу» Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку ВИРІШИЛА:

1. Внести до Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакетів акцій акціонерних товариств, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 31.08.04 № 1800, розпорядженням Антимонопольного комітету України від 31.08.04 № 330-р, рішенням Держав-

ної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 17.11.04 № 489, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 23.12.04 за № 1634/10233 (зі змінами), таку зміну:

у тексті Положення та в додатках до нього слова «статутний фонд» в усіх відмінках замінити словами «статутний капітал» у відповідному відмінку.

2. Це рішення набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

Голова Комісії Д. ТЕВЕЛЄВ

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 22 лютого 2011 р. № 95-р

Про внесення змін до Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакетів акцій акціонерних товариств

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 12 березня 2011 р. за № 312/19050

Відповідно до Закону України від 22.12.10 № 2850-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо статутного капіталу», керуючись статтями 7 і 13 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», Антимоно-

польний комітет України ПОСТАНОВИВ:

1. У тексті Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакетів акцій акціонерних товариств, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 31.08.04 № 1800, розпорядженням Антимонопольного комітету України від 31.08.04 № 330-р, рішенням Держав-

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 28 березня 2011 р. № 21. – Прим. ред.

ної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 17.11.04 № 489, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 23.12.04 за № 1634/10233 (зі змінами), та додатках до нього слова «статутний фонд» в усіх відмінках замінити словами

«статутний капітал» у відповідному відмінку.

2. Розпорядження набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

Голова Комітету В. ЦУШКО

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ
НАКАЗ

від 22 лютого 2011 р. № 240

Про внесення змін до Положення про порядок підготовки та проведення відкритих торгів

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 12 березня 2011 р. за № 311/19049

У зв'язку з набранням чинності Законом України від 22.12.10 № 2850-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо статутного капіталу» НАКАЗУЮ:

1. Внести до Положення про порядок підготовки та проведення відкритих торгів**, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 02.07.98 № 1303, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 03.07.98 за № 416/2856 (зі змінами), таку зміну:

у тексті Положення слова «статутний фонд» в усіх відмінках замінити словами «статутний капітал» у відповідному відмінку.

2. Департаменту підготовки та проведення конкурсів:

2.1. Подати цей наказ на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України відповідно

до Указу Президента України від 03.10.92 № 493 «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади» (зі змінами).

2.2. У десятиденний строк після державної реєстрації наказу в Міністерстві юстиції України забезпечити його публікацію в Державному інформаційному бюлетені про приватизацію, а також на офіційному веб-сайті Фонду державного майна України.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

63

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ
НАКАЗ

від 1 березня 2011 р. № 290

Щодо внесення змін до наказу ФДМУ від 24.02.06 № 342

Відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності та виконавців робіт із землеустрою, затвердженого наказом Фонду державного майна України (ФДМУ) від 25.11.03 № 2100 та зареєстрованого в Міністерстві юсти-

ції України від 19.12.03 за № 1194/8515, а також з метою оптимізації порядку залучення суб'єктів оціночної діяльності до виконання робіт з оцінки майна НАКАЗУЮ:

1. Внести такі зміни до додатків 1, 2, 3, 4 наказу ФДМУ від 21.02.06 № 342***:

1.1. У додатку 1 третій абзац пункту 4.2 викласти в такій редакції:

«другий етап – доопрацювання результатів незалежної оцінки з метою приведення звіту

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 28 березня 2011 р. № 21. – Прим. ред.

** Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 1998, № 9, с. 26 – 33. – Прим. ред.

*** Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2006, № 4, с. 40 – 49. – Прим. ред.

про незалежну оцінку пакета у відповідність до нормативно-правових актів з оцінки майна у разі: виявлення Замовником відхилення від вищезазначених актів;

виявлення Замовником під час рецензування нових зауважень до звіту про незалежну оцінку пакета;

порушення строків, установлених чинною Методикою оцінки майна.».

1.2. У додатках 2, 3, 4 третій абзац пункту 4.2 викласти в такій редакції:

«другий етап – доопрацювання результатів незалежної оцінки з метою приведення звіту про незалежну оцінку об'єкта у відповідність до нормативно-правових актів з оцінки майна у разі:

виявлення Замовником відхилення від вищезазначених актів;

виявлення Замовником під час рецензування нових зауважень до звіту про незалежну оцінку пакета;

порушення строків, установлених чинною Методикою оцінки майна.».

1.3. У додатку 1 пункт 7.1 викласти в такій редакції:

«7.1. Після завершення робіт Суб'єкт оціночної діяльності передає Замовнику звіт про оцінку пакета акцій у двох примірниках та висновок про його вартість у трьох примірниках, що оформлені в установленому порядку. Суб'єкт оціночної діяльності на вимогу Замовника дає роз'яснення щодо звіту.

У разі потреби Суб'єкт оціночної діяльності доопрацьовує звіт про незалежну оцінку пакета з метою приведення його у відповідність до нормативно-правових актів з оцінки майна (за другим етапом виконання робіт згідно з п. 4.2 договору). Строк кожного доопрацювання Суб'єктом

оціночної діяльності звіту не може перевищувати чотири робочі дні. Загальне доопрацювання звіту про незалежну оцінку пакета відбувається в строк, що не перевищує кінцевого строку від дати оцінки та затвердження її результатів відповідно до вимог чинної Методики оцінки майна.».

1.4. У додатках 2, 3, 4 пункт 7.1 викласти в такій редакції:

«7.1. Після завершення робіт Суб'єкт оціночної діяльності передає Замовнику звіт про незалежну оцінку об'єкта у двох примірниках та висновок про його вартість у трьох примірниках, що оформлені в установленому порядку. Суб'єкт оціночної діяльності на вимогу Замовника дає роз'яснення щодо звіту.

У разі потреби Суб'єкт оціночної діяльності доопрацьовує звіт про незалежну оцінку об'єкта з метою приведення його у відповідність до нормативно-правових актів з оцінки майна (за другим етапом виконання робіт згідно з п. 4.2 договору). Строк кожного доопрацювання Суб'єктом оціночної діяльності звіту не може перевищувати чотири робочі дні. Загальне доопрацювання звіту про незалежну оцінку об'єкта відбувається в строк, що не перевищує кінцевого строку від дати оцінки та затвердження її результатів відповідно до вимог чинної Методики оцінки майна.».

2. Центральному апарату ФДМУ та регіональним відділенням ФДМУ керуватися зазначеними змінами до зразкових договорів під час укладення угод із суб'єктами оціночної діяльності – переможцями конкурсів.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

64

Редакція «Державного інформаційного бюлетеня про приватизацію» щиро поздоровляє

Ярослава Борисовича УСЕНКА,

*члена редакційної колегії Бюлетеня, нашого автора,
провідного фахівця з питань оренди,*

з ювілеєм!

*Зичимо Вам, Ярославе Борисовичу,
родинного щастя, добробуту, злагоди.
Нехай кожен день повниться успіхами
в будь-яких справах і сподіваннях,
а поряд крокують добре самопочуття,
енергійність і незгасаючий оптимізм.*

